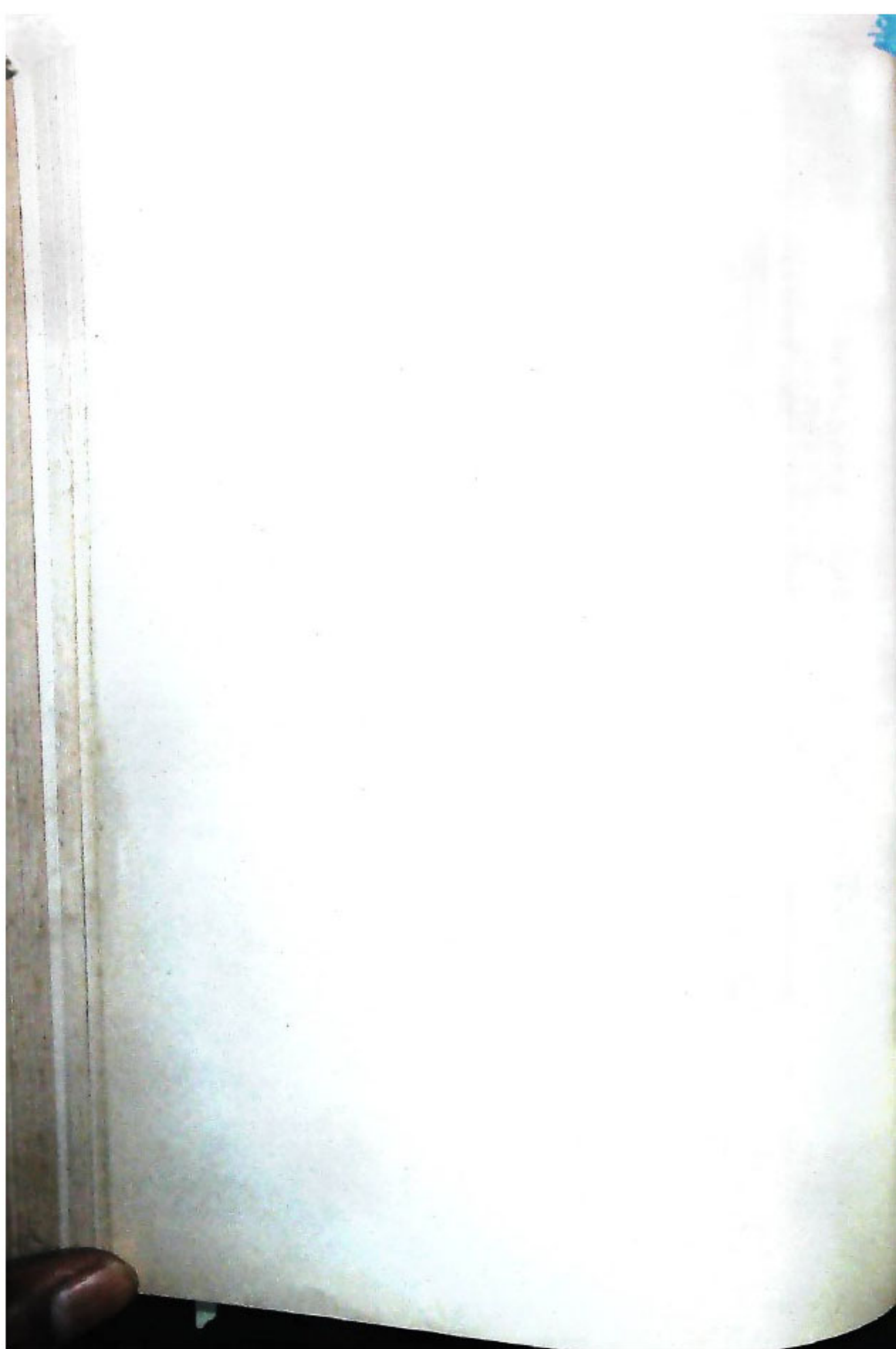

ଉତ୍କଳ
ସମ୍ରାଜ୍ୟ

ପରିବାର-ସଂଘରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ବୈଠକରେ ପୁଞ୍ଜ୍ୟମତୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ଆସ ନିୟୁତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସମୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ବୈଠକରେ ମତୀ ପରିଷଦର ସଭ୍ୟବୃନ୍ଦ ଓ ବରିଷ୍ଠ ପଦାଧିକାରୀମାନେ ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଉନ୍ନତଶିକ୍ଷାବିଭାଗରେ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ଦସ୍ତରକୁ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିପ୍ଳବ ପଟ୍ଟନାୟକ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।

ପୁରୀଠାରେ ଉପଯାଗ ଅବସରରେ ଡକ୍ଟର ଆସୁରାଜ୍ୟ ବିଜେଗର ଦାତୀଙ୍କ ଦେବା ଶିବିରକୁ ପ୍ରାୟ
ମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିଯୋଗ କରି ପରିବାରଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୫୦ ଭାଗ ୧ମ ସଂଖ୍ୟା ଶ୍ରୀବତ୍ସ ୧୯୧୪ ଶକାବ୍ଦ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୯୩

ସମ୍ପାଦକ ମଣ୍ଡଳୀ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶ୍ରୀ କାଳୀ କୁମାର ରଥ
ସମ୍ପାଦନା ସହଯୋଗୀ
ଶ୍ରୀ ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ସାମନ୍ତରାୟ

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ
ଶ୍ରୀ ସତୀଶ ପାତ୍ର

ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟ
ବଳଦେବ ମହାରଥା

ପ୍ରକାଶନ
ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୁଦ୍ରଣ
ଓଡ଼ିଶା ସରକାରୀ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ, କଟକ-୧୦
(ଫେଟାଟାଇପ୍ରସେଟିଂ ପଦ୍ଧତିରେ ଅକ୍ଷର ସଂଯୋଜିତ)

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ : ଟ ୨୦-୦୦
ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡ : ଟ ୨-୦୦

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ବାଧ୍ୟ, ସରକାରୀ ସୋଭାଗା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ ଚ୍ୟାନ୍ସ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଭାଗ "ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ"ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ବିଷୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆକାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥାଏ । କେଉଁକି ବିଷୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅନୁମୋଦିତ ମୂଳ ପାଠ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

"ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ" ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ପୁରନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ ମୁଖ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ଓ ବିକାଶାତ୍ମକ ପଦ୍ଧତିରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ବୋଲି ହୁଏତ ହେବ ନାହିଁ ।

ସୂଚୀ

କଠୋର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହିଁ ପ୍ରଗତିର ଗୁଣିକାଠି	ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧
ଗାଳ ମୁହଁରେ କ୍ଷୀର	ଶ୍ରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣନାରାୟଣ ପାଟ	୪
ସବୁକ ବିପ୍ଳବ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣିତ ବିହନର ଆବଶ୍ୟକତା	ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦ୍ୟା କେଶରୀ ବର୍ମା	୬
ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ୨ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆଉ	ଶ୍ରୀ ଚକ୍ରୀ ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି	୮
୧୦ଟି ନୂତନ ଜିଲ୍ଲା ପୁଞ୍ଜି - ସମ୍ପେଦନଶୀଳ		
ପ୍ରଗାସନର ଏକ ଏପିଡି଼ୟାସିକ ବିଜୟ		
ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଭୂମିକା	ପ୍ରଧ୍ୟାପକ ଡଃ ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର	୧୩
ଖୋରଧା ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ	ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜ ପାଇକରାୟ	୧୫
ଶବ୍ଦ ପ୍ରତ୍ୟୁଷଣ	ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେଓ	୨୦
ସ୍ଵାଧୀନତାର ପୁଞ୍ଜିଭୂମି	ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧର୍ବସେନ ରଣା	୨୩
ନୂଆଗାଁ ସୂଚି କ୍ଷତ୍ର	ଡଃଜର କୁଞ୍ଜିବାସ ନାୟକ	୨୬
ବେର	ଶ୍ରୀ ତୀର୍ଥାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର	୨୮
ସ୍ଵର୍ଗାଦପି ଗରୀୟସୀ	ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର	୨୯
ତଥାପି ଜାଣିନୁ ବନ୍ଧୁ	ଶ୍ରୀ କୈଳାସ ତ୍ରିପାଠୀ	୩୦
ପନ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ କୁହ କୁହ	ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର	୩୧
ଅଗଷ୍ଟ ବିପ୍ଳବ	ଶ୍ରୀ କୁପାସିନ୍ଧୁ ପଣ୍ଡା	୩୨
ହେ ଶହୀଦ ବିଜୟା !	ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ	୩୩
ସେ ଦିନର ସୂଚି	ଶ୍ରୀ ବନପ୍ରଭା ପରିଡ଼ା	୩୪
ହେ ମହାନ ଅଗଷ୍ଟ ପନ୍ଦର !	ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ	୩୫
ପୁସ୍ତକର ରାଜା - ଇଂରେଜ ସମ୍ପର୍କ	ଶ୍ରୀ ମାଗୁଣି ଦାସ	୩୬
ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲା କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମିଶ୍ର	୩୮
ଓଡ଼ିଶାରେ ଜିଲ୍ଲା ଗଠନ ଓ ପୁନର୍ଗଠନର	ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ନାୟକ	୪୧
ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ		
କଳିଙ୍ଗାଧିପତି ମହାରାଜା		
ମହାମେଘବାହନ ଏସିର ଖାରବେଳ	ଡଃଜର ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ	୪୭
ସାମ୍ବଲ ସ୍ଵପ୍ନ		
ସପ୍ତାଦ ପରିଚୟା	..	୫୦
ସାର୍ବଜନୀନ ଶିକ୍ଷା ଓ ସାକ୍ଷରତା	..	୫୨
ଓଡ଼ିଶାରେ ଆୟୁର୍ବେଦର ପ୍ରସାର	ଶ୍ରୀ ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଜେନା	୫୬
	ଡଃଜର ଦୀନବନ୍ଧୁ ମହାରଣା	୫୯

କାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ

“ ଜନ-ଗଣ-ମନ-ଅଧିନାୟକ ଜୟ ହେ
ଭାରତ-ଭାଗ୍ୟ-ବିଧାତା
ପଞ୍ଜାବ-ସିନ୍ଧୁ-ଗୁଜୁରାଟ-ମରାଠା
ଦ୍ରାବିଡ଼-ଉତ୍କଳ-ବଙ୍ଗ
ବିନ୍ଧ୍ୟ-ହିମାଚଳ-ଯମୁନା-ଗଙ୍ଗା
ଉତ୍କଳ ଜଳଧି ତରଙ୍ଗ
ତବ ଶୁଭ ନାମେ ଜାଗେ
ତବ ଶୁଭ ଆଶୀର୍ଷ ନାଗେ
ଗାହେ ତବ ଜୟ ଗାଥା
ଜନଗଣ-ମଙ୍ଗଳଦାୟକ ଜୟ ହେ,
ଭାରତ-ଭାଗ୍ୟ-ବିଧାତା
ଜୟ ହେ ଜୟ ହେ ଜୟ ହେ,
ଜୟ ଜୟ ଜୟ ଜୟ ହେ । ”

ଜାତୀୟତା ପତାକା

ଜାତୀୟତା ପତାକା ଯାହା ଓ ଭାରତରୁ ଦ୍ଵାରକା ଯାହା ଆମର ୮୦ ବୋଟି ଲୋକଙ୍କୁ ଆଜି ଓକାଟି ବାଛି ଉତ୍ତୁଛି ତିନୋଟି ମନତାର ଚୋରି :

ଜାତୀୟ ପତାକା

ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ

ଜନ-ଗଣ-ମନ-ଅଧିନାୟକ ଜୟ ହେ
 ଭାରତ-ଭାଗ୍ୟ-ବିଧାତା
 ପଞ୍ଜାବ-ପିନ୍ଧୁ-ଗୁରୁଗୀତ-ମରାଠୀ
 ଦ୍ରାବିଡ଼-ଉତ୍କଳ-ବଙ୍ଗ
 ବିନ୍ଧ୍ୟ-ଦିନାତଳ-ଯମୁନା-ଗଙ୍ଗା
 ଉତ୍କଳ ନଳଧି ତରଙ୍ଗ
 ଦେ-ଶୁଭ ନାମେ ଜାଗେ
 ଦେ ଶୁଭ ଆଶୀର୍ଵ ନାଗେ
 ଗାହେ ଦେ ଜୟ ଗାଥେ
 ଜନଗଣ-ମଙ୍ଗଳଦାୟକ ଜୟ ହେ,
 ଭାରତ-ଭାଗ୍ୟ-ବିଧାତା
 ଜୟ ହେ ଜୟ ହେ ଜୟ ହେ,
 ଜୟ ଜୟ ଜୟ ଜୟ ହେ ।

ଜାତୀୟ ସଙ୍କେତ

ଏ ତିନୋଟିର ପଛରେ ଅଛି-ଯୁଗ ଯୁଗର ଇତିହାସ, ଆମର ପ୍ରାଣ୍ୟ ପରମ୍ପରା ଓ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗର ମହନୀୟତା । ବ୍ୟାଧାନୁକ୍ରମେ ସମଗ୍ର ଜାତି ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷେ ଏ ତିନୋଟି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର ନ୍ୟାସ ବା ନୟ-ସେଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏ ଜାତି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ପ୍ରାଣ ପଣ କରି ଆସିଛି, କରୁଛି ଓ କରୁଥିବ । ନିଜର ବିଶ୍ଵାସରେ ଅଟଳ ରହି ଯେଉଁ ଜାତି ଯୁଦ୍ଧ କାଠରେ ହସି ହସି 'ଶିର' ଦେଇପାରେ, ସାରା ବିଶ୍ଵକୁ ଚୁଡ଼ିତୁ ପୁଣିରେ ଦେଖୁ ଯେ ବିଶ୍ଵ ମଞ୍ଚରେ ନିରପେକ୍ଷତାର ମରାଜ ଜାଳି ଧରେ, ସାର ଆସ ରହି ଆଗରେ ପକ୍ଷୀନ୍ ପୁନ ମଥା ନଚ କରେ - ତା'ର ଆସା ଅନେୟ, ଅମର ।

ଆ ମ ର ପ ତା କା

ତିନୋଟିର ପବିତ୍ରତା ପକ୍ଷେ ବାଗଣ୍ଡି ।

ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଓଡ଼ିଶାର ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି: ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଞ୍ଜିଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ଦେଶର ଧୂଳିରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନର ଶୁଭ ଅବସରରେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ମୋର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ସଦିକ୍ଷା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ।

ନିକଟରେ ଆମେ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନର ପୁବର୍ତ୍ତୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣୀ ପାଳନ କରିଛେ । ଏହି ଅବସରରେ ଆମେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ, ବାଳ ଗଙ୍ଗାଧର ତିଳକ, ଲାଲା ଲଜପତ ରାୟ, ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଣ ଗୋଖଲେ, ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ, ମୌଲାନା ଆବୁଲ କାଲାମ୍ ଆଜାଦ୍, ଖାନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ଗଫୁର୍ ଖାଁ, ସି: ରାଜଗୋପାଳାଚାରୀ, ଡଃ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ, ଜୟ ପ୍ରକାଶ ନାରାୟଣ, ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ, ଡଃ ଭୀମ ରାଓ ଆସେଦକର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବହୁ ଜାତୀୟ ନେତାଙ୍କର ଅମର ବୀର୍ଜି ସ୍ମରଣ କରି ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଛେ । ସେମାନଙ୍କର ବୀରତ୍ଵମୟ ଅବଦାନ ଚିଚକାଳ ଆମର ପ୍ରେରଣାତ ଉତ୍ତ ହୋଇ ରହିବ ।

ବିଦେଶୀ ଶାସନ କବଳରୁ ଦେଶକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅଗଣିତ ଦେଶବାସୀ ଯେଉଁ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥୀପର ଆତ୍ଵୋହର୍ଷ କରିଥିଲେ ଓ ହସି ହସି ଗହୀର୍ ହୋଇଥିଲେ, ସ୍ଵାଧୀନତାର ଫଳ ଆସ୍ଵାଦନ କଲାବେଳେ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତାହା ଭୁଲିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆମେ ଔଷଧ୍ୟ ଓ ସାମ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟ ଓ ସମୃଦ୍ଧି ଉପଭୋଗ କରିବା ଏହା ଥିଲା ଏହି ବଳୀଦାନର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଜାତିର ଜନକ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ, ଯେ କି ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସା ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଆମକୁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆମର ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଣତି ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଉଚିତ । ଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଗଜନିମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ଆରୁଦ୍ର୍ୟ ହରିହର ଦାସ, ଶ୍ରୀମତୀ ରମା ଦେବୀ, ଗହୀର୍ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାଏକ ପ୍ରମୁଖ ଓଡ଼ିଶାର ବିଶିଷ୍ଟ ନେତୃତ୍ଵନେତାଙ୍କର ମହାନ ଅବଦାନ ଆମର ଯାଗପଥକୁ ସବୁବେଳେ ଆଲୋକମୟ କରି ଆମକୁ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦେବ । ଏହି ସବୁ ମହାନ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଆମେ ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବହୁ ବୈ, ଲେଖକ, ଔପନ୍ୟାସିକ, କଳାକାର, ସାମ୍ବାଦିକ ଏବଂ ଭାରତ ବିଦେଶୀ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉନ୍ମାଦନାଭରା ଗଣତେଜନା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦିଗରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆମର ସମ୍ମାନ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭକ୍ତି ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଉଚିତ ।

ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦାରିଦ୍ର୍ୟମୁକ୍ତ ଏବଂ ଏକତାବଦ୍ଧ ଭାରତବର୍ଷର ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଆମର ନେତୃତ୍ଵ, ଗହୀର୍ ଓ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ ତାହାକୁ ସାକାର କରିବା ଆମର ମହାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆଜି ଆସ ସମୀକ୍ଷା କଲେ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଏ ଦିଗରେ ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣ୍ୟ ବାକୀ ରହିଛି ।

ପ୍ରକୃତି ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରତି ଅତି ସଦୟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଛି । ଜନମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଦକ୍ଷତାର ସହ ଏହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁମୁଖୀ ଉନ୍ନୟନ ଆମର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଓଡ଼ିଶାର ମହାନ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣା ଉଦ୍‌ଘାଟକ ହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ଏହାର ବୈଭବପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନୟନ, ଗୋପାଳକର ନୃତ୍ୟ କଳା, ସମ୍ପୋଦନଭରା ସଙ୍ଗୀତ, ବିପ୍ଳବକର କଳା ଆମର ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ । ତେବେ ଏହି

ପରମ୍ପରାକୁ ପ୍ରେରଣା ଲାଭ କରି ଏହାକୁ ଅଧିକ ପରିପୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଆମକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକ ଗୌରବୋଦ୍ଧକ ଭାବରେ ଗଠନ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମ୍ପର୍କକୁ ପାଥେୟ କରି ଆମକୁ କଠୋର ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶତ ସାତେ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜଳସେଚନ ଓ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଉନ୍ନତ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଧ୍ୟମରେ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସକ୍ରିୟ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଉଛି । ଆଇ: ଆର୍: ଡି: ପି.: ଜବାହର ରୋଜଗାର ଯୋଜନା ପ୍ରଭୃତି ଗ୍ରାମ୍ୟ ବିକାଶ ଯୋଜନାକୁ ଅଧିକ ଫଳପ୍ରସ୍ତ କରି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ କର୍ମ ସଂସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି । ଗ୍ରାମ୍ୟ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ, ପ୍ରୌଢ଼ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଭୃତିକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଉଛି ।

ଉତ୍ପାଦନ ଶକ୍ତି ବିକାଶକୁ ତ୍ଵରାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ନୂତନ ଶିଳ୍ପ ନୀତି ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି । ଶିଳ୍ପାଦ୍ୟୋଗୀମାନେ ଏହି ଶିଳ୍ପ ନୀତିର ସୁବିଧା ଉପଭୋଗ କରି ଶିଳ୍ପ ବିକାଶକୁ ଗତିଶୀଳ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିବା ଉଚିତ । ପାଞ୍ଚଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀ କାରଖାନା ଓ ଅନେକ ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାହାବଳପୁରଠାରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ବନ୍ଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ଓ ଗୋପାଳପୁର ବନ୍ଦରକୁ ଏକ ବୃହତ୍ ବନ୍ଦରରେ ପରିଣତ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି ।

ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରରେ ପ୍ରଶାସନିକ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଚରଦର୍ଶି ନୂତନ ଜିଲ୍ଲା ପୁସ୍ତି କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଶାସନିକ କଳକୁ ଦୁର୍ନୀତିମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କୋର୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ବେଆଇନ୍ ଭାବରେ ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ଏହି କୋର୍ଟକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆଦିବାସୀ, ହରିଜନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥନୀତି ଓ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଉଛି । ଦେଶ ଗଠନ ଦିଗରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣର ସୁଯୋଗ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଭିତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି । ଗୁଳିଗି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇଁ ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପର୍କୀୟା ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି । ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଏବଂ ଯୌତୁକ ପ୍ରଥା ବିଲୋପ ପାଇଁ କଠୋର ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ ସହ ନୂତନ ଦୁଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ବିବାହୋପଯୋଗୀ ମୁରକ ମୁରତୀମାନେ ଯୌତୁକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବା ଦେବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନୂତନ ଆଦର୍ଶ ପୁସ୍ତି କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛି ।

ପୁରୀର ବିଶ୍ଵ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ମରାମତି ଓ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ ରେକର୍ଡ଼ ସମ୍ପର୍କୀୟା ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ବାସ୍ତବରେ ଆନନ୍ଦର କଥା ।

ଆମର ବିଭିନ୍ନ ସାଫଲ୍ୟ ପାଇଁ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଉର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବାର ଅବକାଶ ରହିଛି । ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ବହୁ ଲୋକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ଦୁଃଖିତ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁରନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୋ ମତରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ସରକାରୀ ଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନର ସମନ୍ୱିତ ଉଦ୍ୟମ ଏବଂ ଉନ୍ନତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସକ୍ରିୟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ସମ୍ଭବପର ହୋଇପାରିବ । ଏହି ପଛା ଅନୁସରଣ କରି ଆମର ବହୁ କଞ୍ଚରେ ଅଜିତ ସ୍ଵାଧୀନତାର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଏହାର ସୁଦୃଢ଼ୀକରଣ ସହ ସମସ୍ତ ନାଗରିକଙ୍କୁ ପୁଣି ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଷାକ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ଏକତାବଦ୍ଧ ଭାରତ ପୁସ୍ତି ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତୁ ଆଜି ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କର ସୁଖ ଓ ଶାନ୍ତି ଚାହେଁ କରୁଛି ।

ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ
 ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ
 ବାର୍ତ୍ତା

ପବିତ୍ର ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନର ଶୁଭ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟବାସୀ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ଆମ ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଏକ ମହାନ ଓ ପବିତ୍ର ଦିବସ । ଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଇ ଶହୀଦ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାତିର ନମସ୍ୟ । ଆଜି ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନର ଶୁଭ ଅବସରରେ ସେମାନଙ୍କ ଅମର ସ୍ମୃତି ପ୍ରତି ମୋର ଗଭୀର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜଣାଉଛି ।

ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତୀୟ ନେତାମାନେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାରତର ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା କେତେଦୂର ସଫଳ ହୋଇଛି ? ଏ କଥା ଆମକୁ ଆଜି ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏକ ଶୋଷଣମୁକ୍ତ, ସୁସ୍ଥ, ସୁନ୍ଦର ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ଅପଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଆଜି ଦେଶରୁ ଶୋଷଣ, ବେକାରୀ, ଗରିବୀ ହଟିବା ତ ଦୂରର କଥା ବରଂ ବଢ଼ିଛି । ଆମକୁ ଏହା ବିଚାରରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଲଢ଼େଇ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ବେଳର ତ୍ୟାଗ ମନୋଭାବ ଓ ଦେଶପ୍ରେମ ଜାଗ୍ରତ କରି ଦେଶ ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାହାରୁ କେହି ଆସି ଆମ ପାଇଁ କିଛି କରିଦେବେ ନାହିଁ । ଆମ କାମ ଆମକୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ, ମୋ ରାଜ୍ୟର ଅଗଣିତ ଭାଇଭଉଣୀ ଏ ଲଢ଼େଇରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆଗେଇ ଆସିବେ ।

ସାତ୍ତେ ତିନି ବର୍ଷ ତଳେ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଅତୁଟପୂର୍ବ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ସହଯୋଗ ନେଇ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ଦାୟିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କଲି, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଶାସନରୁ ଦୁର୍ନୀତି ଓ ସ୍ଵାଗୁଡ଼ା ଦୂର କରିବା ଦିଗରେ କଠୋର ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଜୀବନ ଓ ପ୍ରଶାସନରେ ଗଢ଼ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କୋର୍ଟ ଆଇନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ସେହିଭଳି, ଆମ ସମାଜରେ ବିବାହ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଳୁଷିତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଏଥିପାଇଁ ବଧୂ ହତ୍ୟା ଓ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଭଳି ଜୟନ୍ତ୍ୟ କାଣ୍ଡମାନ ନିବିଦିନିଆ ଘଟଣାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ମୋ ସରକାର ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଓ ଆଡ଼ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବାହ ଜୟନ୍ତ୍ୟ କାଣ୍ଡମାନ ନିବିଦିନିଆ ଘଟଣାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ମୋ ସରକାର ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ଓ ଆଡ଼ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବାହ ବିଚାରରେ ଜନମତ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଇନ ତିଆରି କରିଛି । ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ, ଏହି ଆଇନ ସମାଜରୁ ଯୌତୁକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଓ ବଧୂ ହତ୍ୟା ଭଳି ପୁଣ୍ୟ କାରବାର ଦୂର କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ।

ମୋ ସରକାର ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ କ୍ଷମତା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରାଜ୍ୟର ଅଗଣିତ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଶାସନରେ ଅଂଶୀଦାର କରିବା ପାଇଁ ସଫଳ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ରାଜ୍ୟରେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ, ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଓ ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଶାସନ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ପ୍ରଶାସନକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ବାଚିତ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହା ଫଳରେ ପ୍ରକୃତ ଲୋକ ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ହାନିଲାଭ, ସୁଖ ଦୁଃଖ ଓ ଉନ୍ନୟନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନେ ନିଜେ ବୁଝିବେ । ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ଗଠନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଆଇନ ମଧ୍ୟ ବିଧାନ ସଭାରେ ପାଶ୍ ହୋଇଛି । ଦେଶରେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଦୁ ଦୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏହା ଫଳରେ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସୁଫଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯେତିକି ପହଞ୍ଚିବା କଥା ତାହା ପହଞ୍ଚିପାରୁ ନାହିଁ । ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ

ରୋକିବା ପାଇଁ ଆମକୁ କେତେକ କଠୋର ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦୁଇଟିରୁ ଅଧିକ ସଞ୍ଚାନ ଥିବା ପିତା ମାତାମାନଙ୍କ
ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଭାଗ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି । ସେହିପରି ସରକାରୀ ଶୁକ୍ରିକିଲେ ଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟିରୁ ଅଧିକ ସଞ୍ଚାନ ହେଲେ ସେମାନେ ଶୁକ୍ରିକି ହରାଇବେ । ଜନସଂଖ୍ୟା ଛିନ୍ନ ନରହିଲେ ଆମର
ମୁଣ୍ଡପିଛା ଆୟ ବଢ଼ିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିବ । ପୁଅବୀର ଉନ୍ନତ ଗାନ୍ଧିଗୁଡ଼ିକ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକୁ ସଫଳ ଭାବରେ ରୋକି
ପାରିଥିବାରୁ ସମ୍ମୁଖ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ଦେଶର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ, ନିଜର ଓ ନିଜ ପରିବାରର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଆମକୁ ଏ ଦିଗରେ
ସଚେତନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଇଗାଡ଼ ବାରଣାମା ନିର୍ମାଣ ଓ ବିଦେଶୀ ଦୁର୍ଝି ଲଗାଣ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ବିଲୁଳି ଶକ୍ତି ପ୍ରକଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ମୋର
ଉଦ୍ୟମ ଜୋରସଫାରରେ ଚାଲିଛି । ପ୍ରତିଭୂତି ଦୁର୍ନୀତି ଯୋଗୁଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ଭାରତର ପତିଆରା ଉପରେ ଅସ୍ତ
ଆସିଥିଲେ ହେଁ ଏ ଦିଗରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସଫଳତା ମିଳିବ । କୃଷି, କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ, କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ, ଗୋ-ପାଳନ, ମାଛ ବୃଦ୍ଧି,
ହସ୍ତକର୍ମ, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ସହିତ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଜଳସେଚନ ଓ ନିର୍ମାଣ ଆଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକ ଆଗୁଆ
ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାରର ଉଦ୍ୟମ ଜାରୀ ରହିଛି । ମୋର ଦୁଇ ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ଓ ସମର୍ଥନ ଦ୍ୱାରା ଏ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଆଜି ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନର ଶୁଭ ଅବସରରେ ମୋ ରାଜ୍ୟର ଅଗଣିତ ଭାଇଭଉଣୀ, ପୁଅଝିଅ ଓ ନାତିନାତୁଣୀଙ୍କୁ
କହିବାର କଥା, ନିଜ ଭିତରୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ମତଭେଦ ଦୂର କରି ଦେଶର ଓ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ, ସେବା ଓ ଦେଶ
ପ୍ରେମର ମନୋଭାବ ନେଇ ସମସ୍ତେ ଆଗେଇ ଆସନ୍ତୁ । ଆମର ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେବ, ସ୍ୱାଧୀନତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ସାଧିତ ହେବ । ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ।

'ଜୟହିନ୍ଦ'!

ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ
ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ବୈରାଗୀ ଜେନାଙ୍କ
ବାର୍ତ୍ତା

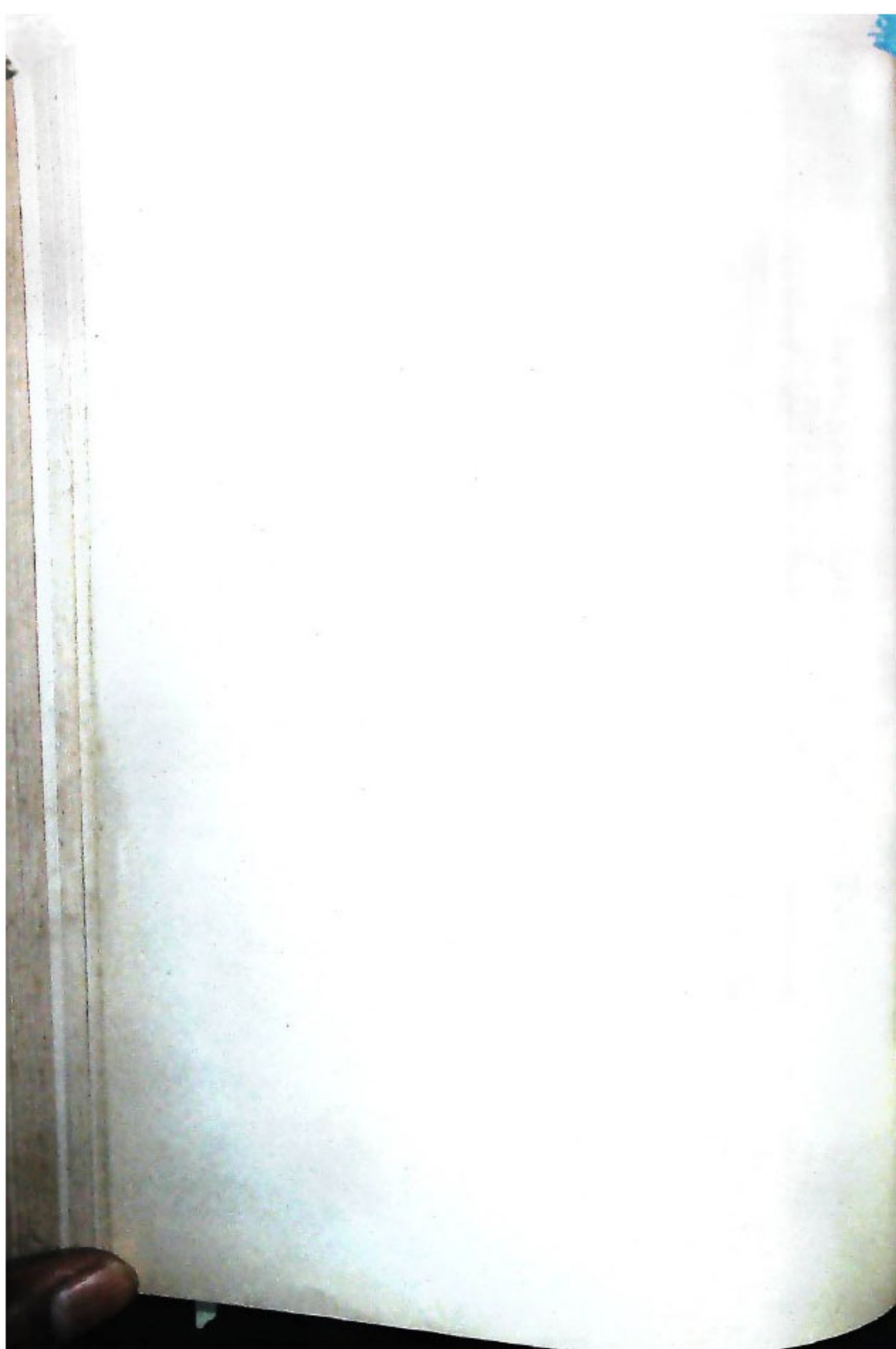

ପବିତ୍ର ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ମୁଁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସହ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ।

ସ୍ଵାଧୀନତାର ୪୭ ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଦେଶ ଆଜି ସଙ୍କଟଜନକ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଦଙ୍ଗା ଓ ହିଂସାର ବିଭୀଷିକାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଆମର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ବଢ଼ିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦିନକୁ ଦିନ ଅବକ୍ଷୟ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ତଥାପି ଏଥିରେ ଭାଙ୍ଗି ନପଡ଼ି ସମୟର ଆହ୍ଵାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନୂତନ ଗପଥ ସହ ଆମକୁ ପୁଣି ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ହେବ ।

ଦେଶର ଏକତା ଓ ଅଖଣ୍ଡତାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦେଶବାସୀ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି ।

ଆଜିର ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ପୁଣି ଥରେ ଦେଶର ସଂହତି ଓ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆସୋହର୍ଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ସଂକଳ୍ପ

ଜାତି. ବନ୍ଧୁ. ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଭାରତର ସମସ୍ତ ନାଗରିକଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗ୍ରଣ୍ୟ ପନ୍ଥା ଚାରିଖଟି ଏକ ସ୍ମରଣୀୟ ଦିବସ ।
୧୯୪୭ ମସିହାର ଏହି ଦିନରେ ଆମ ଦେଶ ପରାଧୀନତାର ଗ୍ରହଣ ଭିତରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଯୌତୁକ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା ।
ସୁତରାଂ ଆମେ ଆଜି ସ୍ୱାଧୀନତାର ୪୭ ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କରିବା ସୁଯୋଗ ପାଇଛୁ । ପରାଧୀନତାର ଘନ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର
କରି ଦେଶରେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଆଲୋକ ବିକିରଣ କରିଥିବା ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ପଦାମ୍ବୁ ଖୋଲି ଫାଳରେ ଆମେ ଏହି ସୁଯୋଗ ପାଇଛୁ, ସେହି ପୂର୍ବ ସୁରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅବସରରେ ପୁତ୍ରୀଭାବେ କରି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି
ଅର୍ପଣ କରିଥାଉ ।

ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇଥିବା ଅରଣ୍ୟିତ ସଂଗ୍ରାମୀ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ
ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରିବା ବେଳେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ଅନୋପ ଅସ୍ତ ଯେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ମୂଳ ମନ୍ତ୍ର "ଅହିଂସା" ବୋ
ସୂତ୍ର ମନେ ପଢ଼ିଯାଏ । ଏହି ଅହିଂସା ମାର୍ଗକୁ ଆଧୁନିକ କରି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଦେବୀ ଦେବୀରେ ଭାରତବର୍ଷ ଦେଉଳି ପୁଣ୍ୟାଳୟରେ
ଅବୃତ୍ତୀୟ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଆଜି ସେ ଅବସ୍ଥାର ପରିଚାଳନା କରିଛି । ଅହିଂସାକୁ ପାଞ୍ଚୋପ କରି ନନ୍ଦୁ ନେଇଥିବା
ଭାରତରେ ଆଜି ହିଂସାର ପଥ ସୁଦୂର ପ୍ରଧାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ବିଚ୍ଛିନ୍ନତାବାଦ ନାମରେ ନାଚୀୟ ସଂଘଟି ଆଜି ବିପଦ ।
ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକତାବାଦ ନାମରେ ଆଜି ଜାତି ଜାତି ଭିତରେ ବିଭେଦର ପ୍ରାଚୀର ପୁଣି ହୋଇଛି । ଫଳତଃ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପରିକଳ୍ପିତ
ରାମ ରାଜ୍ୟ ଆଜି କେବଳ ସ୍ୱପ୍ନର ଗନ୍ତାଘରେ ପଡ଼ି ରହିଛି ।

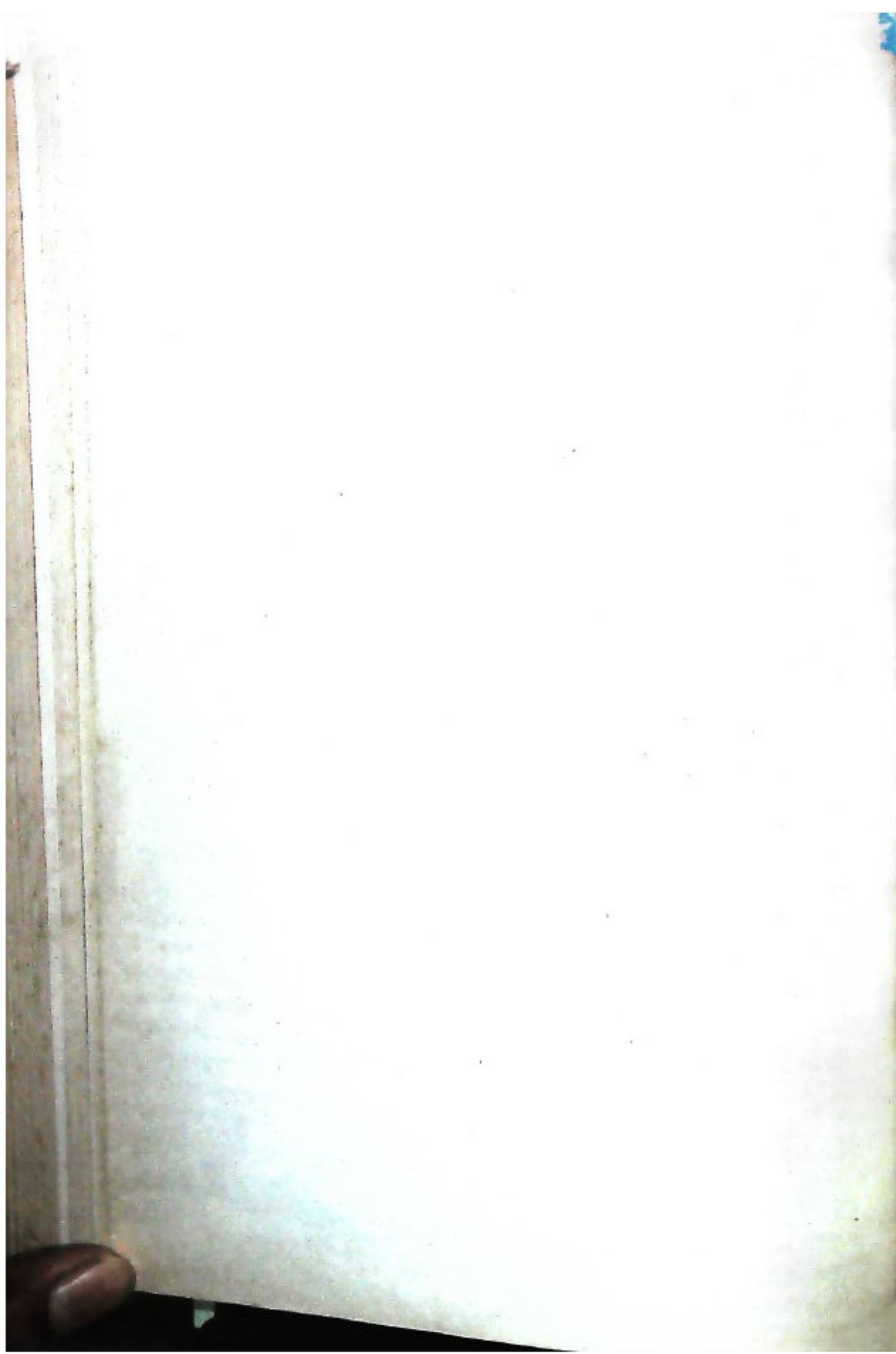
ଏହି ସବୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକୂଳ ବାତାବରଣ ଘଡ଼େ ଆମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ହେବ । **Turn the file.**
Learn the work ନୀତିରେ ଆମେ ଆମର ଅତୀତକୁ ବିଫଳକଲୋଚନ କଲେ ଅତୀତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଭିତରୁ ଅନେକ
ସୁତରା ପସନା ପାଇପାରିବା, ଯାହାକି ଅସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସାଧନ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକ ହେବ । ନିଜେ ଅତୀତରେ
ପଢ଼ିଯାଇଥିବା ଏକ ଆତ୍ମଧ୍ୟତନକ ଘଟଣା ଏଥିର ଦୃଶ୍ୟ ନିମ୍ନ ।

୧୯୦୨ ରାକ୍ଷୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଶାଢ଼ି ଭାଗରୁ ପହୁରୀ ହୁଇଥାଇ ଓଡ଼ିଶାର ଯେଉଁ ବିଭାଗ ପଥର ଖଣ୍ଡ
ଖାସି ପଡ଼ିଲା, ତାହା ସମଗ୍ର ପୁଣ୍ୟାଳୟରେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଏବଂ ଆତ୍ମଧ୍ୟର ବିଷୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ମନ୍ଦିରର ମରାମତି ଅସମ୍ଭବ
ଏବଂ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମୂଳ ଭାବେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ
ପଟ୍ଟନାୟକ ଏଥିରେ ବିଚଳିତ ନହୋଇ ଅତୀତ ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରଶ୍ନା ଉନ୍ମୋଚନ କରି କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ବୀର ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର
ହୁଗଳୀ କାଗିରୀମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିପାଇବେ ଏବଂ ସେହି ବୀର ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଏବେ ବି ବଞ୍ଚିଛି । ମନ୍ଦିର
ମରାମତି କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ବୋଲି ବିନ୍ଦୁବାବୁଙ୍କ ଦସୋଡ଼ି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା । ସମଗ୍ର
ବିଶ୍ୱକୁ ଚକିତ କରି ଶୁଭ୍ କମ୍ପ୍ ଦିନ ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।
ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପାଇଁ ଏହା ଚିହି କମ୍ ଗୌରବର ବୋଧ ନୁହେଁ ।

ସେହିଭଳି ଭାବରେ ଦେଶରେ ରାମ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଆତ୍ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍ଟ ଦେଇ ଆସୁଥିଲେ ହେଁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପରିକଳ୍ପିତ
ରାମ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରକୃତ ସଂଜ୍ଞା ନିରୂପଣ ପାଇଁ କେହି କେବେ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକ ଓଲଟାଇ ନାହାନ୍ତି । ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ
ଗଲେ ଉପରୋକ୍ତ ବିବେଚନାକରଣ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ରାମ ରାଜ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ଆମ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ରାଜ୍ୟରେ
ବିଷୟାସ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ଶାନ୍ତ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଜି ରାଜ୍ୟର
ରାଜଧାନୀକୁ ଦରକାରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ୁନାହିଁ । ଶାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର କରି ଗଢ଼ି ଚୋରିବା ପାଇଁ ଶା ସରପଞ୍ଚ ହାତରେ
ବିନ୍ଦୁବାବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପଞ୍ଚାୟତି ରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାରେ ପ୍ରକୃତ ଉପରା ଅର୍ପଣ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । କାରଣ, ଉପରୋକ୍ତ
ମୋହରୁ ନିଜାତିରେ ରାମ ରାଜ୍ୟର ସମାପନ ନିର୍ଭର ନାହିଁ ।

ସୁତରାଂ, ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପରିକଳ୍ପିତ ରାମ ରାଜ୍ୟର ସଫଳ ରୂପାୟନ କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ବିନ୍ଦୁବାବୁଙ୍କ ପଞ୍ଚା
ଅନୁସରଣ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଉପରୋକ୍ତ ମୋହରରୁ ନୂଲେଇ ଯାଇ ନିଜ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରତି ପଚେନେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଦେଶ ଓ ଜାତି ପ୍ରତି ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କରେ ପଚେନେ ହୋଇ ଆମେ ଆମର ଖୋର, ନିଷ୍ଠା ଓ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଉଦ୍ୟମ
ଦ୍ୱାରା ରାମ ରାଜ୍ୟର ମୂଳପୁଞ୍ଜା ଶାସନ ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହେବା - ଏହା ହିଁ ଆଜିର ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସର
ସଂକଳ୍ପ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ସାହୁ

କଠୋର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହିଁ ପ୍ରଗତିର ଗୁରୁକାଠି

* ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ
ପୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ ବ୍ୟୟ ସଙ୍ଗେତ ପାଇଁ ଦେଶର କୌଣସି ସରକାର କଠୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାହସ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଦେଶର ଶହ ଶହ, ହଜାର ହଜାର ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ସୁବିଧା ପାଇ ନଥିବା ସ୍ଥଳେ ସରକାରରେ ଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ସୁବିଧା ପରିହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି । ସରକାର ଚଳାଇବା ଆଜିକାଲି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ସାପେକ୍ଷ ହେଲାଣି । ବୈପାଳୟିକ, ସାମଗ୍ରିକ ତଥା ପୋଲିସ୍ ପ୍ରଶାସନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗଣିତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିମ୍ନୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟ ଭାର କିଏ ବହନ କରୁଛି ? ଆର୍ଥିକ ଗୁପରେ ଭାରାଂଶୁ ହୋଇଥିବା ଆମ କରଦାତାଗଣ ।

ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ପରିଗୁଳିତ ନିଗମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଏଥିରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ଏହି ନିଗମଗୁଡ଼ିକରେ ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ନିମ୍ନୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । ଜଣେ କର୍ମଚାରୀର ଆବଶ୍ୟକତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ୫ ଜଣଙ୍କୁ ନିମ୍ନୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ଜରିଆରେ ସେମାନେ ଯଥୋଚିତ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ । ଏଣୁ ସରକାର ଏହି ଅତିରିକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବିହିଷ୍ଣାଣ କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ଆମେ ଏଠାରେ ନେକ୍ସିକୋ ଦୁଃଖାନ୍ତ ଅବତାରଣା କରିବା । ସେଠାକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବ୍ୟୟ ସଙ୍ଗେତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ କଡ଼ା ନୀତି ଅନୁସରଣ କଲେ । ସେ କର୍ମଚାରୀ ସମଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବା ଫଳରେ ନେକ୍ସିକୋ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଦ୍ରୁତ ଭାବରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ସମସ୍ତ ଉପନୀତ ହେଲାଣି, ଯେଉଁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛେ ସେଥିରୁ ସରକାରୀ ସହାୟତା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆମେ ଏଭଳି ଏକ ଦୟନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛୁ ଯେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ମଜୁରି ଓ ବେତନ ଦେବା ଜାଣି ଆମେ କରଜ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛୁ । ଆମେ ଯଦି କିଛି ଯୋଜନା ବା ପ୍ରକଳ୍ପକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ତେବେ ଆମକୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଧାରଣ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଅର୍ଥ ଆମେ ଯୋଗାଇବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । କୋରିଆରେ ୧୫ ନିମ୍ନୁତ ଟନ୍ ଲକ୍ଷାତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ୨୦ ହଜାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିମ୍ନୁକ୍ତି ଦିଆଯାଉଥିବା ବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ୧୫ ନିମ୍ନୁତ ଟନ୍ ଲକ୍ଷାତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ୩ ଲକ୍ଷ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିମ୍ନୁକ୍ତି ଦିଆଯାଉଛି ।

ଏଭଳି ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରେ କୌଣସି ଜାତି ବଞ୍ଚି ପାରେନା । ଆମର କର୍ମଚାରୀ ବହୁଳ ପ୍ରଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟ ସାପେକ୍ଷ । ସମଗ୍ର ଦେଶରେ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଅମଳାତନ୍ତ୍ରର ମନୋଭାବ ପ୍ରଗତି ଓ ଜନ କଲ୍ୟାଣ ଦିଗରେ ଅନୁଭୁଳ ନୁହେଁ । ଏଥିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷତ୍ରରେ ଉଦ୍ୟମ ହେଉ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ପରମ୍ପରାର ଦୁଃଖାନ୍ତ ଓ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଆଳ ଦେଖାଇ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ଜାଗୁଡ଼ି ଧରିଛନ୍ତି ।

ଦେଶର ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ସାପେକ୍ଷ । ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦ ଓ ସଂସଦର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଭାର ଆମ କରଦାତାଙ୍କର ପୁଞ୍ଜି ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସେବା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କେବଳ ଶାସକ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଜଣେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଦସ୍ୟ ବର୍ଷକୁ ୨୮ ଥର ବିମାନ ଯୋଗେ ନିଜ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଗସ୍ତରେ ଯିବା ଏକ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ବ୍ୟାପାର । ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ି ଗୁଲିଛି । ଜଣେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଦସ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବାର ଅର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ନୁହଁନ୍ତି । ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ବିଧବା ମାଆ ଓ ପିଲାମାନେ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ସକଳ ପ୍ରକାରର ସୁବିଧା ଉପଭୋଗ କରି ଗୁଲିଛନ୍ତି । ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ସାମିଲ ହୋଇ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଭୋଗିଥିବା ମୋ ଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷେ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ । ଆଜିର ଏହି ପୁଞ୍ଜସଂକଳ୍ପ ପଦ୍ଧତି ସବୁ ଛତରେ ଦୁର୍ନୀତିକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛି । ବାସ୍ତବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଆମେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛୁ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁରାପୁରି ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ, ଏପରି କି ଉଚ୍ଚତମ ସୋସାଲରେ ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ । ବାସ୍ତବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ କ୍ଷମତା କେବଳ ଅର୍ଥ ଉପାଜନର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କର ସାଧାରଣ ଧାରଣା ।

ଦୁଇଟି ସନ୍ଧାନରୁ ଅଧିକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ସରକାରୀ ଗୁଜିରି ବା ପଦୋନ୍ନତି କିମ୍ବା ନିର୍ବାଚିତ ପଦବୀ ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବା ଉଚିତ - ଏଭଳି କଟକଣା ଜାରି କରିବା ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଅଧିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଲାଗି ନେହେରୁଜୀ ମଧ୍ୟ କେବେ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ଚିନ୍ତା କରି ନଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ ୩୪ କୋଟିରୁ ୯୦ କୋଟିକୁ ନେଇ ଆସିଛେ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଆଜି ଆମକୁ ଉପହାସ କରୁଛି । ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡପିଛା ଆସୁ ବହୁଥିବା ଛଳେ ଆମର ମୁଣ୍ଡପିଛା ଆସୁ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି ଓ ଆମେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଗରିବ ହୋଇ ଗୁଲିଛୁ ।

ସମୟ ଆସିଛି ଆମକୁ କଠୋର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦର ଧ୍ୱନି ଉଠିବ । ରାଜନୈତିକ ଗୋସ୍ତୀର ସୁବିଧା ପ୍ରତ୍ୟୋହାର କରାଗଲେ "ନିରାପଦରେ" ଥିବା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି ନଥିବା ଭଳି ନିଜକୁ ନ୍ୟୁନ ମନେ କରିବେ । "ନିରାପଦ"ର ସଂଜ୍ଞା ଆମେ ଆଉ ଥରେ ନିରୂପଣ କରିବା । ଆଜି ଗୋଟିଏ ପିଅନ ପଦ ପାଇଁ ୧୦ ହଜାର ଆବେଦନ ପତ୍ର ପହଞ୍ଚିବାରେ ଲାଗିଛି । କାରଣ ସରକାରୀ ପଦବୀରେ ନିରାପତ୍ତା ରହିଛି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣା । ସଂସ୍ଥିତର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏହା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ଯେ, କୃଷି ଏକ ରାଜ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନ ବିଷୟ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ କେନ୍ଦ୍ର କୃଷି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ୪୦ ହଜାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା କାହାର ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ?

ଅତୀତରେ କେହି ବିଶେଷ ସୁବିଧା ପାଇ ନଥିଲେ; ଏପରି କି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ମୋର ମନେ ଅଛି, ନେହେରୁଜୀଙ୍କ ବୋଲହାକ କରିବା ଲାଗି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ପିଅନକୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । କୌଣସି ଏକ ଅବସରରେ ରାଜି ୮୮୩ ସମୟରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲି । ମୁଁ ସେତେବେଳେ ରାଜଭଲିରୁ ଏକ ଚମତ୍କାର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେଖି ଦେଖିଥିଲି । ମୁଁ ସେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କୁ କହିଲି ଓ ସେ ହଠାତ୍ ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟିକୁ ଦେଖିବା ଲାଗି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସହକାରୀ ଶ୍ରୀ ମାଆଇ କାଉଁ ଡ୍ରାଇଭରକୁ ଡାକିବାକୁ ଗଲେ । ମାତ୍ର ସେତେବେଳକୁ ଡ୍ରାଇଭର ନଥିଲା । ସେଥିରେ ଆମେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନକରି ଏକ ଟାକ୍ସି ଯୋଗେ ସିନେମା ଅଭିମୁଖେ ଗଲୁ । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ନିରାପତ୍ତା ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଏପରି କି ସିନେମା ହଲ୍ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱଖଳା ନଥିଲା । ବରଂ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ ।

ଆମର ଜୀବନ ଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀ ଏଭଳି ଶସ୍ତା ହୋଇ ଯାଇଛି ଯେ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ମନେ କରିବା ଉଚିତ । ଆଜି ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତ ବାତାବରଣ କାହିଁକି ଦେଖାଯାଉଛି ? କାରଣ

ଆମ ଦେଶରୁ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିପତିମାନେ ବିଦାୟ ନେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଚିତ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ୧୦ ଗୁଣା ଦେଇ ଆମେ ସାମଗ୍ରୀ କିଣିଥାଉ । ଏ ସ୍ୱାଧୀନତା ତା'ହେଲେ କାହିଁକି ? ଆମେ କ'ଣ ପରସରକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା, ହତ୍ୟା କରିବା ଓ ଛୁରୀକା ଘାତ କରିବା ? ମୁଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ଆବେଶଶୀଳ ନୁହେଁ । ତଥାପି ମୁଁ ଆଶା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହିଁ । ଏ ହେଉଛି ମୋର ଦେଶ । ମୁଁ ଏଠାରେ ଜନ୍ମ ନେଇଛି, ଏହା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିଛି ଓ ଏହାର ସେବା ମଧ୍ୟ କରିଛି ।

ଆମ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟାର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସୀମାରେଖା ତଳେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ନାହିଁ, ପାନୀୟ ଜଳର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ଶିକ୍ଷା ନାହିଁ, ରହିବା ପାଇଁ ବାସଗୃହ ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ସାକ୍ଷର ନୁହଁନ୍ତି । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଏହିଭଳି ଦୁରାବସ୍ଥା ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ମୋତେ ଯଦି ଦେଶ ତଳେଇବାକୁ କୁହାଯାଆନ୍ତା ଓ ମୋ ବୟସ ଯଦି ୩୦ ବର୍ଷ କମ୍ ହୋଇଥାନ୍ତା, ଦୁର୍ନୀତିର ଦୁର୍ଦ୍ଦ ମୁକାବିଲା କରିବା ଲାଗି, ଦେଶରେ ଡ୍ରାକୋନିଆ ଆଇନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରି ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କରିଥାନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଧିକ ସମ୍ପାଦନ ଥାନ୍ତି ସେଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କଠୋର ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା । ତାଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଉକ୍ତି ବିସା ନିର୍ବାଚିତ ପଦବୀ ପାଇଁ, ଏପରି କି ପଞ୍ଚାୟତ ସ୍ତରରେ ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ କରାଯାଇ ନଥାନ୍ତା । ଏ ଦିଗରେ ନିର୍ବାଚିତ ସଂସ୍ଥା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପୁଞ୍ଜି କଲେ ତାହାକୁ ମୁଁ ଭୀତି ଦେବାକୁ ବୁଝିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆମକୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ମଣିଷ ତ୍ୟାଗ ସ୍ୱୀକାର ନକଲେ ଜାତିର ପ୍ରଗତି ଅସମ୍ଭବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ଆତ୍ମବଳୀ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଦେଶର ବିକାଶ ପାଇଁ ଆମେ ତ୍ୟାଗ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଭୟଭୀତ କାହିଁକି ?

(ଗୋରମ୍ଭ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ସୌଜନ୍ୟରୁ)

ପଞ୍ଚାୟତି ରାଜ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ପାଠକ୍ରମ ଉଦ୍ଘାଟନୀ ଉତ୍ସବରେ ପଞ୍ଚାୟତି ରାଜ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବାନୋଦର ରାଉତଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ (୧୦/୭) ।

ଗାଈ ମୁହଁରେ କ୍ଷୀର

* ଶ୍ରୀ ପୁଣ୍ୟ ନାରାୟଣ ପାତ୍ର

ଦୁଗ୍ଧ ଓ ଗୋ-ପାଳନ ଆମର ପ୍ରଧାନ ଅବଲମ୍ବନ । ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଏହା ଆମର ନିତ୍ୟଜୀବନ ଜୀବନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଶୁଷ୍କ, ଶୀତ ଏବଂ ଘରେ ଦୁଇ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଗୋ-ପାଳନ କରୁଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଯୁଗ ବଦଳିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆମ ଚିନ୍ତାଧାରା ମଧ୍ୟ ବଦଳିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏବେ ଦୁଧଆଳୀ ଗାଈ ପାଳନ କରି ଲୋକମାନେ ନିଜର ପରିବାର ଭଲ ଯୋଗ୍ୟ କରିବା ସହିତ ନିଜର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଦେଶୀ ଗାଈ ପାଳନ ନକରି ଉନ୍ନତ ବା ସଙ୍କର ଗାଈ ପାଳନ କରିବାକୁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଦୁଧଆଳୀ ଗାଈ ପାଇଁ ପୁଷ୍ଟି ଖାଦ୍ୟ ନିହାତି ଦରକାର । ତେଣୁ ଅଧିକ କ୍ଷୀର ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗୋରୁମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟକୁ ପ୍ରଧାନତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ନୋଟାରୋଟା ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ପୁଷ୍ଟି ଖାଦ୍ୟ । ପୁଷ୍ଟି ଖାଦ୍ୟ ଗୋରୁମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ଶୁଷ୍କ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟୟ ସାପେକ୍ଷ ହୋଇଥିବାରୁ ଗାଆଁ ଗହଳରେ ଗୁଣ୍ଡା ଭାଗମାନେ ଗାଈ ଗୋରୁମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ନୋଟାରୋଟା ଖାଦ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ନୋଟାରୋଟା ଖାଦ୍ୟ ଗୋରୁ ଗାଈଙ୍କ ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଗାଆଁ ଗହଳରେ ନଡ଼ା ବା ପାଳକୁ ସାଧାରଣତଃ ନୋଟାରୋଟା ଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ ଗୋରୁ ଗାଈଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଗୁଣ ନଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହା ଗୋରୁ ଗାଈଙ୍କ ବିଶେଷ ଉପକାରରେ ଲାଗେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଜ ଘାସ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବିକଳ ପୁଷ୍ଟିଦାର ମୁକ୍ତ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଆଦାର । ଏଥିରେ ଭିନାମିନ୍ ବା ଖାଦ୍ୟପ୍ରାଣ ଓ ଧାତବ ଲବଣ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ରହିଥିବାରୁ ସବୁଜ ଘାସ କେବଳ ଯେ ଗାଈଙ୍କର ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହୁଏ, ତାହା ନୁହେଁ ଏହାକୁ ଖୁଆଇଲେ ଗାଈର ଦୁଗ୍ଧ ଦେବା ଛମତା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ । ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ, ଛଅ ଲିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୀର ଦେଉଥିବା ଗାଈମାନଙ୍କୁ ଦୈନିକ ଚିନିଶୁ ଖୁଣ୍ଟିଗ ବିଲୋ ସବୁଜ ଘାସ ଖୁଆଇଲେ ଆଉ ଦାନା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିନଥାଏ । ଯାହା ଦେଖାଯାଉଛି ଆମ ଗାଆଁ

ଗହଳରେ ଗୁଣ୍ଡା ଭାଗମାନେ ଗାଈମାନଙ୍କୁ ବରିକା ପାଇଁ ପଦକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷା ଋତୁକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ସେମାନେ ଅଧ୍ୟ ସମୟରେ ସବୁଜ ଚରା ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଗାଈମାନଙ୍କ କ୍ଷୀର କମିଯାଏ ଓ ତାଙ୍କଠାରୁ ବେଶୀ ଲାଭ ମିଳିନଥାଏ ।

ତେଣୁ ଗାଈ ପାଳିବାକୁ ହେଲେ ଗୁଣ୍ଡା ଭାଗମାନଙ୍କୁ ସବୁଜ ଘାସ ଶୁଷ୍କ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ପ୍ରତି ଦିନ ସବୁଜ ଘାସ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ନିଜ ବାଡ଼ିରେ କିମ୍ବା ଜମିରେ ସବୁଜ ଘାସ ଶୁଷ୍କ କରିବା ନିହାତି ଦରକାର । ଏଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ଚରଫରୁ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ଓ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଘାସ ଶୁଷ୍କକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତି ବ୍ଲକ୍ରେ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଘାସ ମର୍ଚ୍ଚ, ପୂଳ ଓ ସବାବୁଲ ଏବଂ ଅଗଣ୍ଡି ପ୍ରଭୃତି ଗୋ-ଖାଦ୍ୟ ଗଠନ ଶୁଷ୍କ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଗୁଣ୍ଡା ଭାଗମାନେ ଅନ୍ତତଃ ପକ୍ଷେ ନିଜ ପରବାଡ଼ିରେ ଯଦି ୭୦୦ଟି ହାଲକ୍ସିଡ୍ ନେପିୟର ପୂଳ ଓ ୫୦ଟି ମୁକାବୁଲ ଗଠନ ଶୁଭା ଲାଗାନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ଗାଈକୁ ବର୍ଷଦିନ ସବୁଜ ଗୋ-ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାରିବ । ଏହାଛଡ଼ା ମିନିକିଟ୍ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଅତିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଜିଲ୍ଲା ଯଥା-କୋରାପୁଟ, ଗାୟକଟା, ନବରଙ୍ଗପୁର, ମାଲକାନାଗିରି, ଦୁଲବାଣୀ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଓ ପୁନର୍ଭଗତର ଆଗ୍ରହୀ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ଖରିପ୍ ଋତୁରେ ୪୦୦ ଗୋଟି ଘାସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ୭ ହଜାର ମିନିକିଟ୍ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଏହାଛଡ଼ା ଆସନ୍ତା ରବି ଋତୁରେ ଏହି ସବୁ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ୧,୪୫୦ ଗୋଟି ମିନିକିଟ୍ ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । କଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଅଗଣ୍ଡିକାରୀ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଷଦିନ ଘାସ ହୋଇପାରୁଥିବା ୧,୨୫୦ ଗୋଟି ଘାସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ଷେତ୍ର ତିଆରି କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ୧୨,୦୦୦ ଖରିପ୍ ମିନିକିଟ୍ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ଏହାଛଡ଼ା ରବି ଋତୁରେ ୪,୨୫୦ ଗୋଟି ମିନିକିଟ୍ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି । ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଘାସ ମର୍ଚ୍ଚ ଉତ୍ପାଦନ ଫାର୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାଇ ଗାଈମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାସ ମର୍ଚ୍ଚ ଉତ୍ପାଦନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

— ୪ — ସାଧାରଣ ଟିକସ ବିଶେଷକ

କେନ୍ଦ୍ର ଯାତ୍ରା ଶୁଭ କରିବାରୁ ହେଲେ ଶୁଣୀମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଶୁଭ ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ରରେ ଚିତ୍ରେଣ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବାରୁ ହିଁ ପଢ଼ିବ । ସେହିପରି ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଶୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ଶୁଭ ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ରରେ ଯାତ୍ରା ଶୁଭ ତାଲିମ ଦିଆଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ପଞ୍ଚମିକାରୀ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କରେ ୮୦୦ ଶୁଣୀଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବାର ଯୋଜନା ରଖାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ପ୍ରତି ସପ୍ତକ ଗୋ-ଉତ୍ତମନ ଯୋଜନା ପଞ୍ଚମରେ ୧୦୦ ଶୁଣୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଲିମ ଦିଆଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି । ଏସବୁ ଛଡ଼ା ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ମଧ୍ୟ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା ଶୁଭ କରାଯିବାର ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି ।

ଯାତ୍ରା ଶୁଭର ଉପାଦେୟତା ଓ ଏଥିପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସପକ୍ଷରେ ମୁଁ ମୋର ଶୁଣୀ ଶାଳାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ଯେ, ସେମାନେ ନିଜ ବାଡ଼ିରେ କିମ୍ବା ଜମିରେ ଯାତ୍ରା ଶୁଭ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ଗାଈକୁ ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ସରୁଜ ଯାତ୍ରା ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆମର ଶୁଣୀ ଶାଳାମାନେ ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ "ଗାଈ ପୁଅରେ ଯାତ୍ରା" ।

ମହ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ,

ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଶାଳାଧାନୀ ଓ ବିଲ ସଫର ମାଷିକ ଉତ୍ତମରେ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପରିଚାଳନା ଓ ସେକ୍ସନ୍ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ ପାଟ୍ଟନାୟକ ଏକ ପଞ୍ଚମିକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ (୨୩/୭) ।

ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣିତ ବିହନର ଆବଶ୍ୟକତା

* ଶ୍ରୀ ବିଜୟ କେଶରୀ ବର୍ମା

ଓଡ଼ିଶା ମୁଖ୍ୟତଃ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଓ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ଭାଗ ଲୋକ ଗୁଣ୍ଠ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବାରୁ, ଏ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ସବୁଜ ବିପ୍ଳବର ଆବଶ୍ୟକତା ସର୍ବାଧିକ, ଏହା ଅନସୀଦାର୍ଯ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ବିଷୟ ଆମର ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟ ଆନ୍ଧ୍ର ଓ ପଞ୍ଚମ ବଙ୍ଗାଳୀ ଓଡ଼ିଶା କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁତ ପଛରେ ପଡ଼ିଛି ।

ସବୁଜ ବିପ୍ଳବର ସଫଳତା ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ମାନର ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ପ୍ରମାଣିତ ବିହନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅସମ୍ଭବ । କିନ୍ତୁ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଯେତିକି ବିହନ ଆବଶ୍ୟକ ତାହାର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ଭାଗ ପ୍ରମାଣିତ ଉନ୍ନତ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରୁଛି । ଅନୁମାନ ୯୫ ଭାଗ ବିହନ ଆମର ଗୁଣ୍ଠମାନେ ଗଞ୍ଜାମ୍ବିକା ପାରମ୍ପରିକ ବିହନ, ଯାହାର ଅଧିକ ଅମଳ ଦେବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର ଗୁଣ୍ଠମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାରମ୍ପରିକ ବିହନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବାରୁ ଯେତେ ଖଟ, ସାର ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଉଦାହରଣ ଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ୧୦୦୯ ବିହନର ପ୍ରମାଣିତ ଧାନ ବିହନ ଗୁଣ୍ଠୀ ବିଲରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଏକ ଗୁଣ୍ଠ ଜମିରେ ବର୍ଷକ ଗଜଣୀରେ ୩୫ ଗଜଣୀ ଧାନ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ବେଳେ ତାହାର ପାରମ୍ପରିକ ଧାନ ବିହନ ରୁଣି ଯେତେ ଖଟ, ସାର ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଗୁଣ୍ଠ ବାର ବରଦ ଗଜଣୀରୁ ଅଧିକ ଅମଳ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏକ ଗୁଣ୍ଠ ଜମିରେ ବାର ଗଜଣୀ ଧାନ ଫଳିଲେ ବଡ଼ିଆ ଧାନ ଦୋରଣି ବୋଲି ଆମେ ଗୁଣ୍ଠୀ ଆସପହୋଷ ଲାଭ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ୧୦୦୯, ୧୦୧୮ ଓ ୧୦୧୪ ବା ସୁଖି ବିହନର ପ୍ରମାଣିତ ଧାନ ବିହନ ଅମଳ କରି ଗୁଣ୍ଠ ୩୦ ଗଜଣୀରୁ ୪୦ ଗଜଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଧାନ ଅମଳ କରିବାକୁ ସେ ତକ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଛି । କେବଳ ବିହନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଫଳରେ ଗୁଣ୍ଠୀ କେତେ ଲାଭକାରୀ ହେଉଛି ତାହା ସତ୍ୟରେ ଅନୁମେୟ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଅର୍ଦ୍ଧ ଭାଗ ଜମିରେ ଜଳସେଚନର ସୁବିଧା ନଥିବାରୁ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ମରୁଡ଼ି ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଜଳହାଣି, କୋରାପୁଟ, ବାଲେଶ୍ଵର, କେଶିଖର, ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଆଦି ମରୁଡ଼ିଗ୍ରସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ଲମ୍ବୁପାକ ଧାନ ଯଥା-କଳିଙ୍ଗ-୩, ପାରିଜାତ,

ପଥରା, ମୋତି, ଅନ୍ନଦା ଆଦି ତିନି ବିହନର ଧାନ ବିହନ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମରୁଡ଼ିରେ ଧାନ ଫସଲ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ହୁଏ କମ୍ । କାରଣ ଅନ୍ଧୋବର ପୂର୍ବରୁ ଏ ସବୁ ଧାନ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ଜମିରେ ଗୁଣ୍ଠମାନେ ବିହନୀ ଧାନ କରିଥାନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଜମିରେ ଏ ସବୁ ଧାନ ହୋଇପାରିବ ।

ବିହନୀ ଧାନ ଗୁଣ୍ଠୀ ଗୁଣ୍ଠ ପାଞ୍ଚ ଛଅ ଗଜଣୀ ଅମଳ କରୁଥିବା ବେଳେ ଏ ଧାନ ଗୁଣ୍ଠ ସମର କୋଡ଼ିଏ ଗଜଣୀ ଫଳିଥାଏ, ଫଳତଃ ଗୁଣ୍ଠୀ ୩ ଗୁଣା ଲାଭ ପାଇଲୁ ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମରୁଡ଼ି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିଥାଏ ।

ପାହାଡ଼ିଆ ମାଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ମିଶ୍ରିତ ଗୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ ପାରିବ । ହରଡ଼ ସହ ବିନାବାଦାନ ଗୁଣ୍ଠ ହୋଇପାରିବ ଓ ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ଆବଶ୍ୟକତା ବେଶୀ ନଥିବାରୁ ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଧାନ ଗୁଣ୍ଠ ବେଶୀ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ନକରି ମିଶ୍ରିତ ଗୁଣ୍ଠକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଦରକାର । ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ମିଶ୍ରିତ ଗୁଣ୍ଠ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ ଦେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେଠାକୁ ଉନ୍ନତ ଅମଳକ୍ଷମ ହରଡ଼ ଓ ବିନାବାଦାନ ବିହନ ଯୋଗାଇ ଦିଆନଗଲେ ସେ ମିଶ୍ରିତ ଗୁଣ୍ଠ ବା କିପରି କରିପାରିବ ?

ବାଲେଶ୍ଵର ଓ ସମଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ସୋରିଷ ଗୁଣ୍ଠ ଲାଭରେ ହୋଇପାରୁଛି । ସାଧାରଣ ସୋରିଷ ବିହନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ପ୍ରମାଣିତ ସୋରିଷ ବିହନ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଜଟକ, ପୁରୀ, ବାଲେଶ୍ଵର, ଦେଙ୍କାନାଳ ଓ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିନାବାଦାନ ଗୁଣ୍ଠ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ କରାଯାଇଛି । ଯଥା ସମୟରେ ଉନ୍ନତ ମାନର ବିନାବାଦାନ ବିହନ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଥିବାରୁ ଏହା ଉତ୍ତମ ହେଉଛି ।

ଧାନ ଚୈଳବୀଜ ବିହନରେ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଲି ନାତୀୟ ଓ ପନିପରିବା ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵାବଲମ୍ବୀ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ହରଡ଼, ଟି-୯ ଓ ଟି ବିହନ ଓ ଉନ୍ନତ ମାନର ପୁରୀ ବିହନ ଏବେ ବି ବାହାରୁ ଅଣାଯାଉଛି ।

— * ସାଧାରଣ ଚିନ୍ତା ବିଶେଷକ

ପନିପରିବା ବିହନର ଶତକଡ଼ା ଏକ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ହେବନି ହୋଇପାରୁନି । ଓଡ଼ିଶାରେ ପନିପରିବା ଶୁଷ୍କର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତିକା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପ୍ରତି ଯେତିକି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଯୋଗ୍ୟ ତାହା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଜୁଠାରୁ କୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପନିପରିବା ପାଇଁ ଆମେ ପଢ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ । ପନିପରିବା ଅର୍ଥକରୀ ଫସଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଯୋଗ୍ୟ ଶୁଷ୍କା ବିପୁଳ ଅର୍ଥ ଲାଭ କରିପାରିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ ଉଦ୍ୟାନ ବିଭାଗ ପନିପରିବା ମଞ୍ଜି ଉତ୍ପାଦନ, ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିଲା । ଏ ବର୍ଷଠାରୁ ଶାନ୍ତ ବିହନ ନିଗମ କଟକ, ପୁରୀ, ବାଲେଶ୍ୱର, ଗଞ୍ଜାମ ଓ ଦସରପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ମୋଟ ୨୬ଟି ବିହନ ବିକ୍ରୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପନିପରିବା ବିହନ ବିକ୍ରୟ ଦାୟିତ୍ୱ ହାତକୁ ନେଇଛି । ଶୁଷ୍କା ଶେତେ ଓ ବିହନ ନିଗମର ଫାର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ପନିପରିବା ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବିହନ ନିଗମ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ପରେ ପ୍ରଚ୍ଛୁତିକରଣ ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ବିହନ ନିଗମ ପକ୍ଷରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର, କଟକ, ସଫଳପୁର, ବରଗଡ଼,

ବାଲେଶ୍ୱର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ନୟାପୁରଠାରେ ପ୍ରୋସେସିଂ ପ୍ଲାଣ୍ଟମାନ ବସାଯାଇଛି ଓ ଏବେ-ତତକାଳରେ ତିନାବାଦାନ ବିହନ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁଦାନ ଦ୍ୱାରା ଦଶ ହଜାର କ୍ୱିଣ୍ଟାଲ ବାଦାନ ବର୍ଷା ଋତୁରେ ରଖାଯାଇ ପାରିବ । ପାଇଁ ଏକ ଶୀତତାପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ।

ଶୁଷ୍କାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣିତ ବିହନ ପୁସ୍ତିକାରେ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ କୃଷି ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତି ବୁକ୍ରେ ୨ଟି ଲେଖାଏଁ ବିହନ ବିକ୍ରୟ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କେତେକ କେନ୍ଦ୍ର ଛଳୀରେ ରାଜ୍ୟ ବିହନ ନିଗମ ପକ୍ଷରୁ ଏ ବର୍ଷ ବିହନ ବିକ୍ରୟ କେନ୍ଦ୍ର ଛାପନ ହୋଇ ଶୁଷ୍କାମାନଙ୍କୁ ବିହନ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏ ସବୁ ଯୋଜନାକୁ ଫଳପ୍ରସୂ କରିବା ପାଇଁ ଶୁଷ୍କାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସହଯୋଗ ରାଜ୍ୟ ବିହନ ନିଗମ କାମନା କରୁଛି ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ,
ରାଜ୍ୟ ବିହନ ନିଗମ ।

ଭୁବନା ଉପରେ ଆୟୋଜିତ ସାମ୍ପାଦିକ 'ଅନୁପରୀକ୍ଷା'ର ୪ର୍ଥ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ (୭/୫) ।

ପ୍ରମାଣୀ ଶ୍ରୀ ବିଧି ପଢ଼ନାସକ । ପ୍ରଗତିର ଏକ ନୂତନ
ଅଞ୍ଚଳ ଉନ୍ନତ ଘଟିଲା ଓ ଏକ ନୂତନ ପୁରର ଆରମ୍ଭ ହେଲା
କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ ନାହିଁ ।

ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର ପୁନର୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଲାଗି
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଲାଗି ଯାଇପାରେ । ନାମ ବିଭାଜିତ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକରେ
ପରିସରମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯେପରି ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ନହୁଏ ସେଥିପ୍ରତି
ଦୟାକରି ବିଚାର ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ପରିସ୍ପେକ୍ଷାରେ ଅନୁପାଳନାତ୍ମକ ଦାୟିତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର ଏକ
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ନୂତନ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର ପାମ୍ପୁଟିକ ଅବସ୍ଥାରେ
ଯଦି ସବୁ ଅଭାବ ଅସୁବିଧାମାନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି ସେ ସବୁକୁ
ସୁଧାରିବା ଲାଗି ପରକାର ବେଶ୍ ଯତ୍ନବାନ । ନାମ ପାମ୍ପୁଟିକ
ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖି ପ୍ରଶାସନିକ ଦାୟିତ୍ୱ ପୁରୁଷ୍କୃତ
ସମାପନ କରିବା ଲାଗି ପରକାର ନବନିଯୁକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଓ ଅତିରିକ୍ତ
ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।
କର୍ମଚାରୀ ପରିସ୍ପେକ୍ଷାରେ ନୂତନ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର ଯେଉଁସବୁ ଅଭାବ
ଅସୁବିଧାମାନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି ତାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହେଲା :

- (କ) କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, କୋଠାବାଡ଼ି ସମୂହ
- (ଖ) ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଲାଗି ଆବଶ୍ୟକ ପଦାଧିକାରୀ
ଓ କର୍ମଚାରୀ ବୃନ୍ଦଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତି ଓ ଜିଲ୍ଲାର ଭୂମି ପାହ୍ୟାର
ପୁନର୍ଗଠନ ।
- (ଗ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମତେ ଗାଡ଼ି ଡ୍ରାଇଭର ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଣ ।
- (ଘ) ଟ୍ରେଜରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା
- (ଙ) ବଜେଟ୍ ଅଟଳକ ଓ ହିସାବ ନିକାଶର
ବିଭାଜନରଣ ।
- (ଚ) ଆବଶ୍ୟକ ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ହସ୍ତାନ୍ତର ।
- (ଛ) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ହସ୍ତାନ୍ତର ।
- (ଜ) ଜିଲ୍ଲାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଅନୁପତ୍ତନମୂଳକ ବ୍ୟାପାର ଓ
ପ୍ରଶାସନିକ ନାମଲଗୁଡ଼ିକର ଫରମଲା ।
- (ଝ) ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗୀୟ ଅନୁପତ୍ତନମୂଳକ ନୂତନ ପରିସ୍ପେକ୍ଷାରେ
କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ପରକାରୀ ଓକିଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଓକିଲଙ୍କର
ସୁବିଧା ।
- (ଞ) ଲୋକଙ୍କର ଅସୁବିଧା ପ୍ରତି ପ୍ରତିଦେବା ଓ ନ୍ୟାୟ ବିଭାଗ
ପାଇଁ ଆବୁଥିବା ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ସମ୍ପର୍କରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଜାଣିବା ।
- (ଟ) ବିଭାଗ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ୍ ଅଟଳକ
ପ୍ରସ୍ତୁତି ।
- (ଠ) ଜିଲ୍ଲା ଗ୍ରାମ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା, ସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ
ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକର ପୁନର୍ଗଠନ ଓ ଆବଶ୍ୟକ କ୍ଷେତ୍ର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ
ବାବଦଗୁଡ଼ିକର ସଂଶୋଧନ ।

(ଡ) ଜିଲ୍ଲାସଭାକୁ କମିଟି ଓ ବୋର୍ଡ଼ଗୁଡ଼ିକର
ପୁନର୍ଗଠନ ।

ନବଗଠିତ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକର ମାନବିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲାଗି
ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ପଛାମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏତଦ୍
ବ୍ୟତୀତ ପୁଲିସ୍ ଡେପୁଟିଗୁଡ଼ିକର ପରିସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା
ଲାଗି ଆବଶ୍ୟକ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ
ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ନାମ ବିଭାଜିତ ନୂତନ ଜିଲ୍ଲା ଓ ପୁରାତନ
ତଥା ମୂଳ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ରହିଆସିଛି
ସେସବୁକୁ ଉଭୟ ଜିଲ୍ଲା ପଦ୍ମପଯୋଗ କରିପାରିବେ ବୋଲି
ବିଚାରକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ଏହି ସୁବିଧା ସୁଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ
ଜିଲ୍ଲା ଜେଲ୍, ଜିଲ୍ଲା ଅଗ୍ନିଶମ ସେବା, ଜିଲ୍ଲା କମ୍ପ୍ୟୁଟର କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୃତି
ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନ ଓ ଅନୁପାଳନାତ୍ମକ
ଦାୟିତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରକାରଙ୍କ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ, ସାଧାରଣ
ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗ, ଯୋଜନା ଓ ସମନ୍ୱୟ ବିଭାଗ, ଅର୍ଥ ବିଭାଗ,
ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ବିଭାଗ, ହରିଜନ ଓ ଆଦିବାସୀ କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ଓ
ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ପ୍ରଭୃତି ଆବଶ୍ୟକ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ
ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବିଭାଜିତ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଯେପରି ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରାଯାଇ ପାରିବ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ତୁରନ୍ତ ବିଚିତ
କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନମାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲାଗି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗୀୟ
ସୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆର୍କିଭ୍: ଡି: ଓ ନୂତନ ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ,
ଜିଲ୍ଲାସଭାକୁ ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଲାଗି ଏକ ତନଖି ତାଲିକା
(CHECK-LIST) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲାଗି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଫିସରମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଫଳରେ
ଅନୁପାଳନାତ୍ମକ ଦାୟିତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର ବ୍ୟାପାରକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଗୁଣିତରେ ସମ୍ପାଦନ
ହୋଇପାରିବ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଅନୁପାଳନାତ୍ମକ
କ୍ଷମତା ହସ୍ତାନ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୀତିଗତ ଭାବେ ଯେଉଁସବୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
ନିଷ୍ପତ୍ତିମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ସେ ସବୁ ପରକାରଙ୍କର ରାଜସ୍ୱ
ବିଭାଗ, ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗ, ଅର୍ଥ ବିଭାଗ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ
ଓ ଆଇନ୍ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ ହୋଇଛି ।

ଏହାଛଡ଼ା ପୁନର୍ଗଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଲାଗି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଆର୍କିଭ୍: ଡି: ରାଜସ୍ୱ ବୋର୍ଡ଼ ଓ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗକୁ
ଆବେଶନାମା ଜାରି ହୋଇଛି । ଏହା ଫଳରେ ଅନୁପାଳନାତ୍ମକ
କ୍ଷମତା ହସ୍ତାନ୍ତର ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ
ହସ୍ତାନ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବାଧା ଉତ୍ପୁଟିକ ନାହିଁ ।
ଅନୁପାଳନାତ୍ମକ କ୍ଷମତା ହସ୍ତାନ୍ତର ଯେପରି ପ୍ରଗୁଣିତରେ ହୁଏ ସେ
ସବୁ ଦେଖିବା କରିବା ଲାଗି କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗର
ଶାସନ ପଦବିକୁ ନେଇ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ପଦବିଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଏକ
କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଛି ।

(ଢ) ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲା :
ରାଜ୍ୟର କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ତରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲା ଏକାଧାରୀକ
ପ୍ରଶାସନଗୁଡ଼ିକ କେନ୍ଦ୍ର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଜିଲ୍ଲାର ଜନସାଧାରଣ ଏକଦା
ଶାସନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଯେପରି ନିଜର
ସାଧାରଣ ବିକାଶ ବିଶେଷ୍ୟକ * ୯ =

ପୂର୍ବଦିଗକୁ ପୁଞ୍ଜଳ ଆଗାଦନକ ଭାବେ ନିଲି ପାରିନାହିଁ । ଏହି
ମାନବମାନଙ୍କୁ ନିଲିର ମାନସତା ଦେବା ଲାଗି ବହୁ ଦିନରୁ ଦାବୀ
କରା ଥାଏ । ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ ଆମର ବରୋଧ୍ୟ
ପୁଞ୍ଜଳୀକ ପୁରୁଷପୁରୀ ବିଜ୍ଞାଧାରା ଦ୍ଵାରା ହୁଁ ଏହା ସଫଳ
ହୋଇପାରିବ । ବିର ବନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରସାଦିତ ମାନ୍ୟତା, ମାନ୍ୟତା
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଶାର ଝଲକ ପୁଞ୍ଜ
ହୋଇଛି । ଯୋଜନା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବା ଲାଗି
ସେମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆସପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପୁଞ୍ଜ ହୋଇଛି ।

(୬) କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନିଲି :

ପୁରୀର କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନିଲିର କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନିଲି ବହୁ ଦିନରୁ
କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନିଲିର ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ ହୋଇ ରହି ଆସୁଅଛି ।
କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ପର୍କ ଏହି ନିଲି ବିରତ କେତେକ ଦଶନ୍ଧି ଧରି
କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ସାମାଜିକ ରାଜନୈତିକ ଓ ବୈଦିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ
ପୁଞ୍ଜଳୀକ ଅଧ୍ୟାୟ ପୁଞ୍ଜଳି ଆସିଛି । ମୁଗ୍ଧ ମୁଗ୍ଧ ଧରି
ପୁଞ୍ଜଳିକ ବିଭାଗିକାର ଶିକାର ହୋଇ ଏହି ନିଲିଟି ନିଜର
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ବଳାୟ ରଖିଛି । ଜନସଂଖ୍ୟା ପୁଞ୍ଜଳୀକରଣ ଏହି ନିଲିଟି
ଏକ ଜନବହୁଳ ନିଲିବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଏହି
ନିଲିର ଜନସଂଖ୍ୟା ୧୯୯୧ ମସିହା ଜନଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ ୧୨
୧୨୫ ୯ ହଜାର ୬୮୭ ଅଟେ । ଏଥିରେ ୫୮୮ ଚଉପିଲୁ, ଗୋଟିଏ
ମୁନିପାଲଟି ଓ ଗୋଟିଏ ଏନ୍.ଏ.ସି. ରହିଛି ।
ନିଲିରୁଦ୍ଧର ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ହେଲା ୧,୫୩୫ ଓ ଏହି ନିଲି
ସମ୍ପାନରେ ୯୮ ରୁକ୍ କାର୍ଯ୍ୟକରୁଅଛି । ନିଲିର ଭୌଗୋଳିକ
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଯୋଗୁଁ ନିଲିରେ ଆଗାଦନକ ପ୍ରଗତି ସଫଳ ହୋଇ
ପାରିନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏହି ଉପଖଣ୍ଡକୁ ନିଲିର ମାନସତା ପ୍ରଦାନ
କରାଯିବା ଫଳରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ପୁଞ୍ଜଳ
ଆଗାଦନକ ଭାବେ ନିଲିପାତ୍ରିକ ବୋଲି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଆସପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପୁଞ୍ଜ ହୋଇଛି । ଏହା ଫଳରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିଲିର
ଜନସାଧାରଣ ପ୍ରତ୍ୟକ ଭାବେ ନିଲି ପ୍ରଶାସନର ସମ୍ପର୍କ ହୋଇ
ପାରିବେ ଓ ଯୋଜନା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବାର
ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବେ । ଏହି ନିଲିର ଭୌଗୋଳିକ
ପରିସୀମା ହେଉଛି ୨,୫୪୬ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର । ଏହି ନିଲିର
ସରକାର ମହକୁମା ହେଉଛି କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା । କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା
ସର୍ବତ୍ରିଭୁବନକୁ ନେଇ ନିଲିଟି ଗଠିତ ହୋଇଛି ।

(୭) ଖୋର୍ଦ୍ଧା ନିଲି :

ଅଧିକାଂଶ ଆବଧାରା ତଥା ସୁଦେଶ ଭାବ ପ୍ରାଚିରେ ଭୁବନେଶ୍ଵର
ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଉପଖଣ୍ଡଟି ବହୁ ଦିନରୁ ପୁରୀ ନିଲି ସହ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହୋଇ
ରହି ଆସୁଅଛି । ୧୮୦୩ ମସିହାରୁ ୧୮୩୧ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ଜନସାଧାରଣ ଫିରିଙ୍ଗି ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅବିଭକ୍ତ
ସୁଦୃଢ଼ ଉଦ୍‌ଯୋଗ କରି ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଵାଧୀନତା ବଳାୟ ଗଞ୍ଜ
ପାରିଥିଲେ ସେଥିରୁ ସେମାନଙ୍କର ସୁଦେଶ ପ୍ରାଚିର ପରିବନ୍ଧ
ନିଲି । ବହୁଦିନ ବିତି ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଉପଖଣ୍ଡକୁ ଆଜି
ଯେଉଁ ନିଲିର ମାନସତା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ତାହା ବାସ୍ତବରେ
ପୁଞ୍ଜଳୀକ । ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ଅଧିକାଂଶ ପୁଞ୍ଜଳୀକ ବେଶ୍

ତାହାସଂପୂର୍ଣ୍ଣ । ସାଂସ୍କୃତିକ ପୁଞ୍ଜଳୀକରଣ ଏହା ବେଶ୍
ଗାରିମାମୟ । ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ବରୁଣେଇ ମନ୍ଦିର, ବାଣପୁରର
ଭଗବତୀ ମନ୍ଦିର, ଭୁଞ୍ଜପୁରର ଭଗବାନୀ ମନ୍ଦିର, ଯାଆଁଲାର
ଭୂଆଷ୍ଟ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ସାଂସ୍କୃତିକ ଭାବଧାରାର ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରଦାନ
କରେ । ଏହି ନିଲିର ଭୌଗୋଳିକ ପରିସୀମା ହେଉଛି
୨,୮୮୮ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର । ୧୯୯୧ ଜନଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ
ଏହାର ଜନସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୭,୭୬,୭୮୪ । ଏହି ନିଲିର
ସରକାରମହକୁମା ଭୁବନେଶ୍ଵରଠାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ।
ଭୁବନେଶ୍ଵର ସର୍ବତ୍ରିଭୁବନକୁ ନେଇ ଏହି ନିଲିଟି ଗଠିତ
ହୋଇଛି ।

ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ନିଲିରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ
ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ଆଗାଦନକ ପୁଞ୍ଜଳ ନିଲିପାତ୍ରିକ ନଥିଲା । ମାତ୍ର
ନିଲିର ମାନସତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଫଳରେ ନିଲିର
ଜନସାଧାରଣ ଯୋଜନା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାମିଲ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ନିଲି ପ୍ରଶାସନର ସମ୍ପର୍କ ହୋଇପାରିବେ ।

(୮) ନୟାଗଡ଼ ନିଲି :

ନୟାଗଡ଼ ଉପଖଣ୍ଡଟି ପୁରୀ ନିଲି ସହ ବହୁଦିନରୁ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହୋଇ
ରହି ଆସୁଅଛି । ଭୌଗୋଳିକ ତଥା ସାମାଜିକ ପୁଞ୍ଜଳୀକରଣ
ଉଦ୍‌ଭୁଞ୍ଜ ନିଲିର ମାନସତା ଦେବା ଲାଗି ଦାବୀ ହୋଇ
ଆସୁଅଛି । ଆମର ବରୋଧ୍ୟ ପୁଞ୍ଜଳୀକ ପରିସୀମାରେ
ନୟାଗଡ଼କୁ ନିଲିର ମାନସତା ଦେବା ଲାଗି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଛିନ୍ନ
କଲେ । ତଦନୁଯାୟୀ ୧୯୯୩ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧ ତାରିଖ ଦିନ
ଏହା ଏକ ନୂତନ ନିଲିରୂପେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ନିଲିର
ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବହୁ ଦିନର ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷା ପୂରଣ ହେଲା ।
ନିଲିର ଭୌଗୋଳିକ ପରିସୀମା ହେଉଛି ୩,୯୫୪
ବର୍ଗକିଲୋମିଟର । ୧୯୯୧ ମସିହା ଜନଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ
ଏହାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ୭,୭୬,୭୮୪ । ଏହି ନିଲିର
ସରକାରମହକୁମା ନୟାଗଡ଼ଠାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ।
ନୟାଗଡ଼ ସର୍ବତ୍ରିଭୁବନକୁ ନେଇ ନିଲିଟି ଗଠିତ ହୋଇଛି ।
ନିଲିର ସାଂସ୍କୃତିକ ତଥା ଅଧିକାଂଶ ଅଧିକାଂଶ ବେଶ୍
ଭୁଞ୍ଜପୁଞ୍ଜ । ନିଲିର ସାଧାରଣ ସଂଖ୍ୟା ଅନ୍ୟ ନିଲିଗୁଡ଼ିକ
ପୁଞ୍ଜଳୀକରେ ବେଶ୍ ସଫୋଡ଼ନକ ବୋଲି ମନେହୁଏ । ନିଲିର
ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ନିଲିରେ ଆଗାଦନକ ପ୍ରଗତି
ସଫଳ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏବେ ନିଲିର ମାନସତା ପ୍ରଦାନ
କରାଯିବା ଫଳରେ ନିଲିର ଜନସାଧାରଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ
ପ୍ରଶାସନର ସମ୍ପର୍କ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯୋଜନା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ
ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିପାରିବେ ।

(୯) ନୂଆପଡ଼ା ନିଲି :

କଳାହାଣ୍ଡି ନିଲିକୁ ବିଭାଜିତ କରି ନୂଆପଡ଼ା ନିଲି ପୁଞ୍ଜ
କରାଯାଇଛି । ଏହି ନିଲିର ଭୌଗୋଳିକ ପରିସୀମା ହେଉଛି
୩,୪୦୮ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର । ୧୯୯୧ ମସିହା ଜନଗଣନା
ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଜନସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୪,୬୩,୩୦୫ । ଏହି
ନିଲିର ସରକାର ମହକୁମା ନୂଆପଡ଼ାଠାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ
କରାଯାଇଛି । ନୂଆପଡ଼ା ହେଉଛି ଏହି ନିଲିର ଏକମାତ୍ର
ସର୍ବତ୍ରିଭୁବନ, ଯାହାକୁ ନେଇ ନିଲିଟି ଗଠିତ ହୋଇଛି ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଏହି ଡିଲାଟି ବିପୁଳ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦରେ ପରିପୁଷ୍ଟ। ଡିଲାରେ ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୋଗନାଥ ମୁଫ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଭାବେ ନିରୁଦ୍ଧାୟନ ଥିଲା। ସମ୍ପୃକ୍ତ ଭୂଖଣ୍ଡଟିକୁ ଡିଲାରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଫଳରେ ଡିଲାରେ ଜନସାଧାରଣ ଯୋଗନା ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଭାଗ ନେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହି ଆସିଥିବା ପ୍ରଶାସନିକ ପଦ୍ଧତିସମ୍ପର୍କ ଦୂର ହୋଇପାରିବ।

(୧୦) ସୋନପୁର ଡିଲା :

ସୋନପୁର ଭୂଖଣ୍ଡଟିକୁ ବଲାଙ୍ଗୀର ଡିଲାକୁ ବିଭାଜିତ କରି ସୋନପୁର ଡିଲାରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଡିଲାରେ ଭୌଗୋଳିକ ପରିସୀମା ଯେଉଁଠି ୨୨୮୮ ବର୍ଗ ବିଲୋମିଟର। ଏହା ମଧ୍ୟମ ଜନଗଣଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ୍ୟା ଏହି ଡିଲାରେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁଠି ୪,୨୫,୫୧୦। ଏହି ଡିଲାରେ ସର୍ବମୁଖ୍ୟତା ସୋନପୁରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି। ସୋନପୁର ଓ କୀର୍ତ୍ତନନାଗରପୁର ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧିତମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସୋନପୁର ଡିଲା ଗଠିତ ହୋଇଛି। ସୋନପୁର ଡିଲାଟି ଅତୀତରେ ଶତାବ୍ଦୀ ଧାରାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା। ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ତଥା ଏହି ଡିଲାଟି ବିଭିନ୍ନ ବାଧାବିଘ୍ନ ଯୋଗୁଁ ଆଶାକରୁଥିବା ପ୍ରକୃତି ସ୍ୱାମୀ କରିପାରି ନାହିଁ। ଏହାର ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି

ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଶାସନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁ ବାଧାବିଘ୍ନ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଡିଲାଟିର ଏକାଧାରୀକ ପ୍ରଶ୍ନରୁ ଓ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରମ୍ପରା ବେଶ୍ ଗାଣିନା ମଧ୍ୟ। ବିଲମ୍ବିତ ହେବାର ମଧ୍ୟ ଡିଲାରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ବହୁ ଦିନର ଆଶା ଆଜି ଉପରେ ହୋଇଛି। ସୋନପୁରକୁ ଡିଲାରେ ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି। ଡିଲାରେ ଜନସାଧାରଣ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ବେଶ୍ ଆନନ୍ଦିତ। ସୋନପୁରର ଭୂମି ଏକାଧାରୀ ଫେରାର ଆଣିବା ମାଗି ସେମାନେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତିରେ। ତେବେ ଯାହା ହେଉନା ବାହିନି ଯୋଗନା ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରି ପାରିବେ। ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ବେଶ୍ ଶୋଭାପାଳିତ। ସୋନପୁର ଡିଲାକୁ ସ୍ୱାଧୀନପୁର ଡିଲାରେ ପରିଣତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆଜି ପ୍ରକାଶକରଣ।

ଡିଲା ପୁନର୍ଗଠନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁ ବାଧାବିଘ୍ନ ଉପରେ ଅନଳ ପୁସ୍ତକ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆଜି ଯେଉଁ ଏକାଧାରୀକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି ତାହା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତରର ଏକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ହୋଇ ରହିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ।

ରମଣ ପ୍ରଧାନ,
ପୁରୀ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର।

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆୟୋଜିତ ରେଡ଼କ୍ରସ୍ ରକ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଭୂମି ପୂଜା ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ (୮/୫)।

ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଭୂମିକା

* ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଡ: ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର

ଐତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି, ତା'ର ନିବୃତ୍ତି ନାହିଁ । ନିଜର ଜିନା ମାଟି ତଥା ନ୍ୟାୟ ଅଧିକାର ପାଇଁ ମଣିଷ ଗରିବ ହେଉ ବା ଦୁର୍ବଳ ହେଉ ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵର ଉତ୍ତୋଳନ କରେ । ସଂଗ୍ରାମ ସଫର୍ଷର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଏ । ସେ ଘରେ ବିସା ଜିତେ । ସେ ତା'ର କ୍ଷେତ୍ର ବା ପରିବେଶକୁ ରକ୍ଷା କଲେ ମଣିଷ ଭୋଗ କରେ ଏବଂ ଜୀବନ ଦାନ ଦେଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ଭୋଗ କରେ । ଏ ତା'ର ବିଶ୍ଵାସ । ଏଣୁ ଆଦିବାସୀ ତା'ର ଅଧିକାର ବଢ଼ାଏ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ସଂଗ୍ରାମ କରିଛି । ସେ ନିଜର ତଥା ନିଜ ପ୍ରଭୁର ସ୍ଵାଧୀନତା ରକ୍ଷା ପାଇଁ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ପଛାଇ ନାହିଁ । ଏ ହେଉଛି ଆଦିବାସୀର ସ୍ଵାଧୀନତା ଚାବନର ଅନ୍ତରାଳ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ତଥା କୌରବ ଶତ ଭାଇଙ୍କୁ ଧରାଶାସୀ କରିବା ଯେପରି ଏକ ସ୍ଵ ଅଭିମାନର ବୃକ୍ଷ ଆଦର୍ଶ, ସେପରି ଭୀମାର ତ୍ୟାଗ, ସେବା, ନିଷ୍ଠା ଓ ରାଜ ଭକ୍ତି (ଭୀମା ଭୃତ୍ୟା ରାଜ୍ୟାୟ) ସେପରି ମହନୀୟ । ମଣିଷର ସ୍ଵାଧୀନତା ଓ ସ୍ଵାଭିମାନ ନରୁଗତ । ଏହି ପୂଜ୍ୟବୋଧକୁ ଆଦିବାସୀ ଜନଜାତି ଅନିଚ୍ଛିତ ତଥା ଅବହେଳିତ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥରେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଛି ।

ଏଣୁ ପ୍ରାୟ ସ୍ଵାଧୀନତାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଗୋରା ସରକାର ବାହୁ ବିକ୍ରମ କରି ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଧନ, ଜୀବନ, ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅବହେଳିତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ଏଣୁ ଆଦିବାସୀମାନେ ପ୍ରଥମେ ପରଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ । ପରାଧୀନତାରୁ ମୁକ୍ତି ନୋର ଧନ, ଜୀବନ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପଦ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ବିର ପରିଚିତ ଧରଣର ଧାରଣା କଲେ । ସେମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ସତର୍କ ବୋଧଦେଲେ ଯେ ସରକାର ସେମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ, ଜମି-ଜୀବନ ଉପରେ ହତ୍ତକ୍ଷେପ ନକରନ୍ତୁ, ମାତ୍ର ବଣିକ ଶାସନର ସରକାର ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ହିଁ ତା'ର ଧର୍ମ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କଲା । ଅତ୍ୟାଚାର ବନାଇଲା । ପାଦାତ୍ମୀ ମଣିଷ — ଯୁଗ ଯୁଗର ମାଟିର ସଞ୍ଚାନ କରି ପଠିଲା — ଜାଳି ଦେବାକୁ ବିଦେଶୀ-ଦେଶୀ ବୁଝାପନକୁ ।

ବାସ୍ତବରେ ଆଦିବାସୀମାନେ ଏ ମାଟିର ଆଦିମ ସଞ୍ଚାନ । ପ୍ରକୃତି ପ୍ରିୟ । ସେ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ପରି ଉନ୍ନତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ଚାହେଁ । କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର, ଅଯଥା ହତ୍ତକ୍ଷେପକୁ କେବେ ସହ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତା'ର ଅଧିକାର

ଜାହିର କରିବାକୁ ପଛାଇ ନାହିଁ । ସେ ବଡ଼ ସ୍ଵାଧୀନ ପ୍ରିୟ । ଏଣୁ ସାହାଜ ଭାଷାରେ ସେ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇ ଗାଉ ଉଠେ, "ବରେଦ ବରେଦ ବିକ୍ଷେ, ଏ—ହୋ ଆଦିବାସୀ; ମାସେ ବେତରତ ମେ ଲଗନ୍ ଲଗନ୍ । ଆଦିମ ଜାତି ମେସତେ ଆଦିବାସୀ ଆମରେ ତେ ଜାହୋଃ ଆମତ ଲାତାର ଜନ ହଲଗନ" । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦିବାସୀ ବହୁ ଯୁଗରୁ ଏହି ମାଟିରେ ତମେ ରହି ଆସିଲ । ଏଣୁ ତୁମେ ବସବାସ କରିଛ । କେବେ ତୁମେ ଆଦି ମାନବତାର ବିଶେଷତ୍ଵ ରକ୍ଷା କରି ତୁମେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ । ସେପରି କମ୍ ମଧ୍ୟ ଗାଉ ଉଠେ :

“ଏ ଟେଟେ ଆଡ଼େ ଜାନି
 ଭୀମ୍ ତାଜ୍ କାହୁଛେ
 ଗୁରାମାନେରୁ ଲଲ ଗୁପ୍ତ ଫିଫି ବଳଛେ ।
 ଆଦ୍‌ସେ ଫିକାଲ୍ ସେ ଫି ଦିନେ ଜାଇଦିନେ ଫି
 ନାକର ନିନାସ୍ ଫିକ୍ତ କଲେ କେଡ଼ା କେଡେଜୀ,
 ଆମର ବଛା ଆମର ମୁଲ ଆମର ମାଟରୁ ଗାତା
 ଆମରୁ ଜମିନ୍ ନେଲେ ଯେ କାମିଲଛେ ପାତା ।”
 ଲତ୍ୟାଦି ।

ଅର୍ଥାତ୍ “ହେ ଜାନି ଭୀମ ଦେବତାର ବୁଠାର ଅସହୋଷରେ କାହି ଉଠୁଛି । ଗୋରା ମଣିଷର ରକ୍ଷ ଚାହେଁ । ଦିନେ ନା ଦିନେ ଏଇ ଅତ୍ୟାଚାରୀର ରକ୍ଷ ପାନ କରିବେ । କାରଣ ମୋର ମୁକ୍ତ ପବନ ନିଶ୍ଚାସ ପ୍ରଶ୍ନାସକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ବନ୍ଦ କଲେ ମୁଁ ବଞ୍ଚିପାରିବି ? ଆମେ ଏ ମାଟିର ଆଦିମ ସଞ୍ଚାନ । ଏ ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ଆମର । ଆମର ଏହି ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମର ଜମି ବିଏ ନେଲା ଜଗାପତୁ ନାହିଁ ?”

ଏହି ସ୍ଵାଧୀନ ଚେତନା କମ୍, ଶବ୍ଦ, ଭୂସ୍ଵା, ନୁଆଗ, ଗଞ୍ଜ, କୋହ, ମିଶ୍ର, ଓରାମ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଗଢ଼ାତ ଅଧିକପୁଢ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ ଫଳଣ ଦେଖାଦେଇଛି । ଯେପରି ୧୮୧୭ରେ ବଞ୍ଚି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ବ୍ରିଟିଶ୍ ବିରୋଧ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସୁମୁସରର ୪୦୦ କମ୍ ସୈନିକ ଓ ବାଣପୁରର ଶବ୍ଦମାନେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ନୟାଗଡ଼, ବାଣପୁର, ଦଶପଲ୍ଲୀ, ବରଦ ଆଦିର ଆଦିବାସୀମାନେ ୧୮୦୫ ଯାଏ ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଭାରତର ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷିତ ମଣିଷ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଗାଉ ନାଲି

ଆଶୁ ଚଳେ ମେଘ ଶାବକ ପରି ସୁଖ ରହିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ
 ଓଡ଼ିଶା ତଥା ବିହାରର ଆଦିବାସୀମାନେ ସିଂହ ଶାବକ ପରି ଗର୍ଜନ
 କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ଦୋରା ବିଶୋଇ ଓ ବୀରବର ପାଟ
 ପୁସ୍ତକର ଗାଦାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ୧୮୩୭ ଯାଏ ସଂଗ୍ରାମ
 ଚଳାଇଥିଲେ । ଦୋରା ବିଶୋଇଙ୍କ ପରେ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶୋଇ ନେତୃତ୍ୱ
 ନେଇଥିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶୋଇ ଥିଲେ କନ୍ଧମାନଙ୍କର ନେତା । ସେ
 ଅନୁଗୁଳ ଗାଦାଙ୍କ ସମର୍ଥନ ସହିତ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିର ଶବର,
 ବଡ଼େ, ଉଲହାଣ୍ଡି, ପାଟଶାଗଡ଼ର କନ୍ଧମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁଟ ସମର୍ଥନ
 କଲେ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ବରଦର କର୍ପୂର (କନ୍ଧ) ପରିବାର
 ଆଦିବାସୀ ନେତା ଓ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିର ଶବର ଗଣ ସେନା
 ଯୋଗ ଦେଇ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସକଙ୍କୁ ଆକଳିତ କଲେ । ଏପରି
 ଭାବରେ କନ୍ଧ, ଶବରମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ୧୮୩୭ରୁ ୧୮୫୭ ଯାଏ
 ଦଶକର ରୂପ ନେଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଗାଦୀ ନେଇ ସୁରେନ୍ଦ୍ର
 ସାଏଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ୧୮୭୭ରୁ ୧୮୮୪ ଯାଏ ସମ୍ବଲପୁର ଅଞ୍ଚଳର
 ଗଣ୍ଡ, ବିଜାଳ, ଭୂୟା ଆଦି ଜମିଦାରଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଓ ଫିରିଙ୍ଗି
 ପରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ମୁଞ୍ଚି ଚେକିଲା । ଆଦିବାସୀଙ୍କ
 ସମର୍ଥନ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କୁ ଅପୂର୍ବ ବଳ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲା ।
 ଆଦିବାସୀ ଜମିଦାର ହାତୀ ସିଂ, ଭୁଞ୍ଜେଇ ସିଂ, ଅମର ସିଂଙ୍କ
 ସହଯୋଗ ଓ ନେତୃତ୍ୱ ଯୋଗୁଁ ବ୍ରିଟିଶ୍ ପରକାର ତଥା ଇଂଲଣ୍ଡର
 ସିଂହାସନ ଦୋହଲି ପଡ଼ିଲା । ସତେ ଯେପରି ଏହି ସୁଲିଙ୍ଗ
 ଗାଣିର ୨୫ ବର୍ଷର ମୁଦକ ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହୀ କରିବାରେ
 ୧୯୦୦ରେ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା । ଛୋଟନାଗପୁର ତଥା
 ବିହାର ଅଞ୍ଚଳର ଭୂମି, ଚଳାଇ ରକ୍ଷା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
 ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଜର
 ଜୀବନକୁ ବଳି ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗତ୍ୟ ବିର୍ସା ପଛେଇ ନାହାନ୍ତି ।
 ଯେପରି ୧୯୧୪ରେ ଦଶପଲ୍ଲୀ କନ୍ଧ ମେଳି, କେନ୍ଦୁଝରର ସରଦାର
 ଗଜନ ନାଥକ ପରେ ୧୯୧୧ରେ ଶିକ୍ଷିତ ସୁବ ନେତା ଧରଣୀଧର
 ଭୂୟାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଏବଂ ଦେଶପ୍ରେମ ଭାତି ପକ୍ଷେ ଏକାନ୍ତ
 ପୁରଣୀସ । ଧନୁର୍ଦ୍ଦୟ ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜଙ୍କ ପରି ଅତ୍ୟାଚାରୀ
 ଶାସକ ହାତରୁ ଗାଦୀ ଓ ସିଂହାସନ ଛଡ଼ାଇ ନେବାକୁ
 ଧରଣୀଧର ପଛେଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ଭୁଆଙ୍ଗ, ଭୂୟା ନିର୍ଦ୍ଦାୟିତ
 ପରାମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ମୁଞ୍ଚି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ,
 ତଥା ଫଳବତୀ ଅବଗ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କର ତ୍ୟାଗ
 ପୁରଣୀସ । କାରଣ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ କୌଶଳରେ
 ଧରଣୀଧର ଅସହାୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ସେ ଏବଂ ୫ ବର୍ଷ କାରାବରଣ
 କରିବା ପରେ ପୁଣି ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ।
 ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ଦେଶ ଓ ଜାତି ପ୍ରୀତି ଅନନ୍ୟ । ସେପରି
 କୋରାପୁଟର ଆଦିବାସୀ ନେତା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ
 ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗଦାନ କରି ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ
 କରିବାରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ । ସେ ୧୯୨୧ରୁ ୧୯୪୨ ଯାଏ
 କୋରାପୁଟର ପଞ୍ଚ ଅବଗ୍ୟ ତଥା ବଗ ପାହାଡ଼ରେ ରହୁଥିବା
 ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ

ସଂଗଠିତ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ କୋରାପୁଟର ପରାଣ, ଶରଣ,
 ଭୁଆଙ୍ଗ ସମସ୍ତେ ନିଜର ମାଟି ଓ ଜାତିକୁ ମୁଞ୍ଚି କରିବା ପାଇଁ
 ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରବଳତର କଲେ । ଆଜି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକଙ୍କ ଦେଶ
 ପ୍ରେମର ପରାକାଷ୍ଠା ଓ ବୈପୁଳିକ ଇତିହାସ ଆମର ପୁରଣୀସା
 ଦେଶ ପାଇଁ ହସିହସି ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ, ହାତୀ ସିଂ, ଶର
 ନାଥକ, ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡା, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାୟକ, ଧରଣୀଧର ଆମରେ
 ସାମ୍ବଲପୁର ବିପ୍ଳବର ମୁଖ୍ୟ ନାୟକ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର 'ନିର୍ମଳ ମୁଣ୍ଡା'
 ଧରଣୀଧର ଭୂୟା ଦେଶ ତଥା ଜାତିର ଶାନ୍ତି, ମୁଞ୍ଚି, ସ୍ୱାଧୀନତା
 ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନର ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ଭୁଲି ଆସ ବ୍ୟତୀ
 କରିଛନ୍ତି ।

ବାସ୍ତବରେ ଆଦିବାସୀମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଶାସକ
 ଗୋରା ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜନ ଜାଗରଣ ଆଣି ମାନବିକ ଅଧିକାର
 ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିଲେ । ଏଣୁ ବିଶ୍ୱ କବି ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର
 ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଜାତୀୟ ସଂଗ୍ରାମ ତଥା ବ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନର ମୁଞ୍ଚି
 ଉତ୍ପାଟକକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି । ଏ ମାଟିର ପ୍ରଥମ ଅଧିବାସୀ
 ଆଦିବାସୀମାନେ ବିଦେଶାଗତ 'ଦିକୁ'ମାନଙ୍କର ଶାସନ ଓ
 ଶୋଷଣରୁ ପ୍ରତିବାଦ, ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ
 ଏବଂ ଦେଶ, ଜାତି ପାଇଁ ଆସବଳୀ ଦେଲେ । ଫଳରେ ୧୯୧୧
 ପରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭି ଚେଟି
 ଚଠିଲା । ସମଗ୍ର ଭାରତବାସୀ ବ୍ରିଟିଶ୍ ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନରେ
 ଯୋଗ ଦେବାରୁ ୧୯୪୭ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନ
 ହେଲା । ଏଣୁ ଭାରତ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ବ୍ରିଟିଶ୍
 ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୁଖ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହୀ ଥିଲେ
 ଆଦିବାସୀମାନେ । ଏଣୁ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ ଉତ୍ସୁକରେ
 ଆଦିବାସୀମାନେ ସୁଯୋଗ ପାଆନ୍ତୁ । କାରଣ ସେମାନେ
 ଯେପରି ସରଳ ପ୍ରକୃତି ପରି ମୁଞ୍ଚି, ସେପରି ନିର୍ଭୀବ ଓ ବୀର ।
 ସେମାନେ ମା' ଓ ମାଟିର ମୁଞ୍ଚି ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାରେ
 ପଛପୁଣ୍ଡା ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟାଦାନଙ୍କ
 ମନରେ ଜାତୀୟ ତଥା ଦେଶ ପ୍ରୀତି ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ସ୍ୱାଧୀନ
 ଚେତନା ସାଗର ପରି କଲୋଳିତ । କାରଣ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ
 ହେଲା ସତ — ମାତ୍ର ମାନବିକ ଅଧିକାର ଏଯାଏ ସୁଦ୍ଧା ଅଧିକ
 ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ସ୍ୱାଧୀନ ଦେଶର ଅଧିକାରୀ
 ଚାଗବରମାନେ ନିରୀହ ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ଶୋଷଣ କରିବାରେ ଖୋ
 ଭସ୍ତ୍ରୀତ କରିବାରେ ପଛାଇ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋପ
 ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଉଦାରତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ, ସ୍ୱର୍ଗତ୍ୟ ଶହୀଦ, ଜୀବି
 ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ତୁଷ୍ଟ ହେବ ଏବଂ ଗ୍ରାମ୍ୟ ନଗର ମଣିଷ
 ମଧ୍ୟରେ ଭାବ ବିନିମୟ ହୋଇ ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ଗଢ଼ି ଉଠିବ, ଏହା ହିଁ
 ଆମର ଭରସା ।

ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ,
 ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ,
 ଜିଲ୍ଲା-ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ।

ଶୋରଧା ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ

* ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜ ପାଇକରାୟ

ଈଁରେନ କମିଶନର ମିଃ ଇଓସ୍ୱର (Ewer) ସାହେବ ଶୋରଧା ପାଇକମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ୧୮୧୮ ମସିହା ରିପୋର୍ଟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି, “ଶୋରଧାର ଆଉ ପାଇକମାନଙ୍କ ପାହାଘ୍ୟ ଦରକାର ହେଉନାହିଁ । ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ ବିପଦଜନକ, ଅତ୍ୟଧିକ ତାଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ରକ୍ଷକଙ୍କ ସ୍ତରକୁ ଯେଉଁ ଦେଇ ତାଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଅପୁଲ କରିବା ଦରକାର । ପାଇକମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବର ଜାରିର ଜମି ଦିଆଯିବା ଭବିତ ନୁହେଁ । ଏଇ ଅଧିକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପାଇକ ନାନ ଲୋପ ହୋଇ ଆସିଲାଣି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ପାଇକ ଅଛନ୍ତି; ପୂର୍ବର ଦୁର୍ଗତ ସୁଖାବ ଛାଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟାନ୍ତ ଉଲ୍ଲିକା ପାଖି ଯୋଲିପ କର୍ମକାରୀଙ୍କୁ ଅନେକ କାଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଜବତରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପାଇକ କୁଳକୁ ସମୂଳେ ଧ୍ୱଂସ ନ କଲେ ମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ ।”

ବିଶିଷ୍ଟ ଇଂରେଜ ଐତିହାସିକ G. Tonbee ଶୋରଧା ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରଚଣ୍ଡତା ସମକ୍ଷରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଲେଖିଛନ୍ତି, “The rising was a veritable storm that burst with such relentless fury as to threaten the expulsion of the British, if not from the whole of Orissa, at least from the territory of Khurda

ହିଟିଶ୍ୱ ସରକାର ପାଇକ ବାହିନୀଙ୍କୁ ଜିଉଳି ଭୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ହିଟିଶ୍ୱ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ମୁକ୍ତୁଆ କିପରି ଦୋହଲି ଯାଇଥିଲା ତାହା ଉପରୋକ୍ତ ଉକ୍ତଫାଳରୁ ଶ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ପ୍ରତୀକ୍ଷମାନ ହୁଏ ।

ହିଟିଶ୍ୱମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଗରେ ଯାହା ପାଇକମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଭାବରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷରେ ତାହା ଓଡ଼ିଆ ଗାଦିର ସ୍ୱାଧିନୀତ ଏବଂ ଆସମୟୀଦା ବୋଧର ପରିପ୍ରକାଶ । ଫାକ୍ତ ମସିହା ବିପାତ୍ରୀ ବିଦ୍ରୋହର ଚତୁ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୧୭ ମସିହାରେ ସଙ୍ଗଠିତ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ରୋହକୁ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଗଠବିମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ୱାଧୀନଚେତା ପାଇକମାନଙ୍କର ବୀରତ୍ୱର ଅଲିଭା ବାହାଣୀ ବୋଲି କହିବା ଅଧିକ ଠିକ୍ ହେବ ।

ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ପୁଷ୍ପଭୂମି :

ଇଂରେଜମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଶାସନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରରେ ସମଗ୍ର ବଙ୍ଗଦେଶ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣରେ “ଦକ୍ଷିଣ ସରକାର”ର ଓଡ଼ିଆ ଜିଲ୍ଲା ଗଞ୍ଜାମ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ତେଣୁ ଇଂରେଜମାନେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ତିନି ଦିଗରୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ସହଜ ହୋଇଥିଲା । ମାନ୍ଦ୍ରାଜରୁ ଇଂରେଜ ବାହିନୀ ୧୮୦୩ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୮ ତାରିଖରେ ବାହାରି ମାଣିକ ପାଟଣା ବାଟ ଦେଇ ୧୭ ତାରିଖରେ ପୁରୀରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ମରହଟ୍ଟାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିମୁଣ୍ଡି ହୋଇଥିବା ଜଗୁଆଳି ମାଲୁଦର ଫତେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାହାଘ୍ୟକ୍ରମେ କଣ୍ଠେଲ ହାରକୋର୍ ଡିଲିକା ମୁହାଣ ପାରିହୋଇ ଦୁଇଦିନ ପରେ ନରସିଂହପାଟଣାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରେ ଏବଂ ପୁରୀ ଅଧିକାରରେ ଇଂରେଜମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରତିରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ପୁରୀର ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରକୁ ଦଖଲ କରି କେତେକ ହିନ୍ଦୁ ସିପାହୀଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇ କଣ୍ଠେଲ ହାରକୋର୍ କଟକ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ଅଠରନଳା ପାଖରେ ମରହଟ୍ଟାମାନଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ ସଡ଼କରେ ସେମାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣକୁ ପ୍ରତିହତ କରି ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟମାନେ କଟକ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କଠାରୁ ପରାଜିତ ହୋଇ ମରହଟ୍ଟାମାନେ ଶୋରଧା ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଳାଇଗଲେ । କଣ୍ଠେଲ ହାରକୋର୍ ବାରକାଟ୍ ଦେଇ କାଠଯୋଡ଼ି ପାରି ହୋଇ କଟକରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ବଙ୍ଗଳାରୁ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମୋରଗାନ୍ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଦଳେ ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟ ବାଲେଶ୍ୱର ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ସାମପଡ଼ାଠାରେ ନାହାଜରୁ ଓହାଇ ମରହଟ୍ଟାମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗ ଅଧିକାର କରି ବାଲେଶ୍ୱର ଦଖଲ କଲେ । ଅନ୍ୟ ଦଳେ ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟ କଣ୍ଠେଲ ଫର୍ଗୁସନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ମେଦିନୀପୁର ବାଟେ ଆସି ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଥିବା ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହ ମିଶିଲେ । ଉକ୍ତ ମିଳିତ ବାହିନୀ ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ବାହାରି କଟକରେ କଣ୍ଠେଲ ହାରକୋର୍ଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ବାରବାଟୀ ଦୁର୍ଗ ଦଖଲ କଲେ ।

ଏଇଭଳି ଭାବରେ ୧୮୦୩ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ଦଖଲ କରିବା ପରେ କଣ୍ଠେଲ ହାରକୋର୍ ଓ ମିଃ ନେଲ୍‌ଡିଲ୍ ଓଡ଼ିଶା ସୁଧାର

ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ନିୟୁତ୍ତି ପାଇ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକମାନଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିପଥ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ କଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧି କରି ସାରିବା ପରେ କମ୍ପାନୀ ସରକାର ସମଗ୍ର ଦେଶର ମାଲିକ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

୧୮୦୪ ମସିହାରେ ଖୋରଧାର ବରୁଣେଇ ପାହାଡ଼ ନିକଟରେ ଥିବା ଦୁର୍ଗକୁ ବ୍ରିଟିଶମାନେ ଚିନି ସମ୍ପାଦନ କରି ଅବରୋଧ କରି ତୋପ ମାଡ଼ରେ ଗଡ଼କୁ ଭୁତଳଶାସୀ କଲେ ଏବଂ ଖୋରଧା ରାଜା ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁକୁନ୍ଦଦେବଙ୍କୁ ଗାଦିଚ୍ୟୁତ ଓ ବିଦ୍ରୋହୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ । ପରିଶେଷରେ ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ରାଜନୈତିକ ପରାମର୍ଶଦାତା, ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । ମୁକୁନ୍ଦଦେବ ନିଜକୁ ଛୋଟ କରିବା ଲାଗି ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରରୋଚନାକ୍ରମେ ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଛି ବୋଲି ବ୍ରିଟିଶମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଯିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ପତ୍ରରେ ଜଣାଇବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ମେଦିନୀପୁର ନେଇଥିବା ପୁଣି ବିପାଗଲା ଏବଂ ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ପରିତ୍ତଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ କରାଗଲା । ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ ଇଂରେଜମାନଙ୍କୁ ଗୋବିଠୋକ୍ ଜବାକ ଦେଇଥିବାକୁ ମେଦିନୀପୁରର ବାଘିତୋଟାଠାରେ ବରଗଛର ଦୁଇ ଡାଳରେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଗୋଡ଼କୁ ବାନ୍ଧି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ଶରୀର ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ପୈତୃକ ହତ୍ୟା ପାଇକମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କ୍ଷୁଦ୍ଧ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରିଟିଶ ବିରୋଧୀ ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲା ।

ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ କାରଣ :

ପାଇକମାନଙ୍କ ନିଃସର ପାଇକ ଜାଗିର ଉପରେ କରଧାର୍ଯ୍ୟ, ସନସନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଫଳରେ କର ବୁଦ୍ଧି ଓ ଖଜଣା ଅନାଦେୟରେ କମି ନିଲାମ, କରଡ଼ି ପରିବର୍ତ୍ତେ ଟଙ୍କା ଆକାରରେ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ, ପାଇକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତେଜା ମନୋରୁଣି ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମାଜିକ ଚଳଣୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଇଂରେଜ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞତା ଏବଂ ସର୍ବପରି ଇଂରେଜ ପଦସ୍ଥ ଅଫିସର ଓ ଅଧିକାର ବଙ୍ଗାଳୀ ଅମଲମାନଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ଶୋଷଣ ଓ ହୁଲମ ଯୋଗୁ ହିଁ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ସଙ୍ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ବହିଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ଉଲ୍ଲେଦ ଫଳରେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱରାଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଶାସନାୟାଳରେ ପରିଶତ ହେବା ପରେ ପାଇକମାନେ ଆବହମାନ କାଳକୁ ଘୋର ବନ୍ଧୁଥିବା ନିଃସର ଜାଗିର ନିଜକୁ ମେଜର ଫେରର ଛଡ଼ାଇ ନେଲେ । ୧୮୦୫ ଓ ୧୮୧୭ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ବାରମ୍ବାର ଭୁ-ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ବରାଯାଇ ନୂତନ କରଧାର୍ଯ୍ୟ ବରାଯାଇଥିଲା । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଚତୁକାଳିନ କବଚ କଲେଜର William Trower ବିଦ୍ୟୋଗ ବିଶେଷ ପ୍ରଶିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ । Trower ବିବରଣୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା କେତେକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ।

—୧୭— * ସ୍ୱାଧୀନତା ବିକାଶ ବିଶେଷାଳ

"Besides regular land revenue, the ryots were over burdened with many unauthorised abwabs and impositions. The demands were nearly arbitrary and certainly opperessive."

ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବିଦ୍ୟୋଗ ପୁସ୍ତକ କରିବା ନିମିତ୍ତ ନିୟୁତ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କମିଶନର W. Ewart ଖୋରଧା ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୁ-ରାଜସ୍ୱ ବୁଦ୍ଧି ବିଭିନ୍ନ ଖୁବ୍ କମ ଓମ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶଗୁଣ୍ଡା ହୋଇଥିଲା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ବିବରଣୀ ଦେଇ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

"The taxation on the ryots in 1815-16 was as high as twice the Jama of 1804-1805."

x x x x x x

It is now well-known and generally admitted that previous to insurrection, Khurda was becoming strikingly depopulated. At least 5,000 to 6,000 families of ryots had deserted. The miserable remnants after dispossessing themselves of their little all-their clothes, funiture, cooking utensils and sometimes their wives and children, existed of course in a state of desperate misery and irritation.

ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବଙ୍ଗାଳୀମାନେ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନେ ବଙ୍ଗାଳୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ବହୁତାଂଶୁ ତାହାର ସୁବିଧା ନେଇ ସେମାନେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ କଠ ଆଦାୟ ନାନରେ ହୁଲମ୍ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

ଇଂରେଜ ରାଜତ୍ୱ ପୂର୍ବରୁ ଭୁ-ରାଜସ୍ୱ ଶସ୍ୟ ବିଧା କର୍ତ୍ତା ଆକାରରେ ନିଆ ଯାଉଥିଲା । ହେଲେ ଇଂରେଜ ଶାସନ ସମୟରେ କରଡ଼ି ପ୍ରତିବଦଳରେ ଭୁରାଜସ୍ୱ ଟଙ୍କା ଆକାରରେ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କାର ମୂଲ୍ୟ ୫,୧୨୦ କରଡ଼ି ରୂପେ ସ୍ଥିର କରାଗଲା । ଗାଁ ମହାଜନଙ୍କଠାରେ କରଡ଼ି ବଦଳ ନେଲେ ପ୍ରତି ଟଙ୍କା ପିଛା ୭,୨୮୦ଟି କରଡ଼ି ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ସରକାରୀ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ ଜାଗୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ବଡ଼ ଆଦାୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ସରକାରଙ୍କ ନୂତନ ରାଜସ୍ୱ ନୀତି ଓ ନିୟମ ଯୋଗୁ ନିଃସର ବ୍ରିଟିଶୋଗୀ ପାଇକମାନେ ବିଶେଷ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତି ବିଶେଷ ଖରାପ ଆଡ଼କୁ ଚଳି କଲା । ରାଜସ୍ୱ ଦେଇ ନ ପାରି ଅନେକ ରକ୍ଷିତ କରି ହରାଇଲେ । ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରାଲ୍ ଇର୍ଡ୍ ରଏଲ୍‌ସ୍‌ଲି ଓଡ଼ିଶାରେ ବିକଳ ପ୍ରଦେଶ ପରି ୧୮୧୫ ମସିହାରେ ବିରକ୍ଷାସୀ ବନ୍ଦୋବ

କରିବା ପାଇଁ ଯୋଷଣା କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଭୁ-ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ବ୍ୟାପାର ବରଦୁହିଁ କରାଯାଇଥିଲା ।

ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ସମୟରେ ରାଜ କର୍ମଚାରୀ ଖଜଣା ବାକୀ ଘୋଷ୍ଟି ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାଗଣ ଆପଣି ଅଭିଯୋଗ କରି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଥିଲେ । ଇଂରେଜ ଶାସନ ଅମଳରେ ଅଣଓଡ଼ିଆ କର୍ମଚାରୀମାନେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ୧୮୦୭ ମସିହାରେ ଖଜଣା ଅନାଦେୟରେ ସମସ୍ତ ନିରାମ ପ୍ରଥା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କରାଗଲା । ଓଡ଼ିଶାର କର୍ମଚାରୀ ଶୈଳ୍ୟରେ ନିଲାମ ହେବା ଘୋଷ୍ଟି ଖଜଣା ଠିକ୍ ସମୟରେ ପଇତ କରି ନ ପାରି ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ରାଜ୍ଞ ପରିବାର ତଳି ତଳାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, କଲିକତାର ବଙ୍ଗାଳୀମାନେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସୁଲ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଜମିଦାରୀମାନ ନିଲାମ ନେଇ ଉପାର୍ଜିତ ଜମିଦାର ପାଇଗଲେ । ସନ ସନ ଜମି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ବ୍ୟାପାର କମ୍ପାନୀ ସରକାର ପାଇକ, ଦଳେଇ ଓ ଦଳବେହେରାମାନଙ୍କ ରାଜ ଦଣ୍ଡ ଯାଗିରି ଜମି ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକାନାକୁ କାଢ଼ିନେଲେ ।

ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଏକ ଗୁଡ଼ିଆ ଲୁଣ ମରା

ଅଧିକାର :

ଓଡ଼ିଶା ଅଧିକାର କରିବା ପରେ କମ୍ପାନୀ ସରକାର ସାଧାରଣ ପୁରା ସମୁଦ୍ର ଓ ବିଲିକାରୁ ଲୁଣ ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରି ନିଷେଧାଜ୍ଞା ଜାରି କଲେ । ଫଳରେ, ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ଆମଦାନୀ କରାଯାଉଥିବା ଲୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ।

ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ କୋର୍ଟ, କଚେରୀ, ଥାନା ଏବଂ ଲୁଣ ବ୍ୟବସାୟ ବିଭାଗ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଓଡ଼ିଆ ଅମଳା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରୁ ଆସିଥିବା ବଙ୍ଗାଳୀ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ନିୟୁତ୍ତି ପାଉଥିଲେ । ଉକ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖଠୋର କଦର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ନୀତି ସରାୟଣ ଥିଲେ । ତତ୍କାଳୀନ ଅମଳାମାନଙ୍କ ଦୁର୍ନୀତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ W. Ewer ଲେଖିଛନ୍ତି : "Almost all Amalas thrived on the business of loot, plunder and speculation."

ବନ୍ଧିତଗବସ୍ତୁଙ୍କ ପତି ଅନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ :

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ସେନାପତି ବନ୍ଧି ଜଗବନ୍ଧୁ ବିଦ୍ୟାଧର ମହାପାତ୍ର ଭ୍ରମରବର ରାୟ ସମ୍ପ୍ରଦିଗାଳୀ ରୋଡ଼ଙ୍ଗ ବିଲ୍ଲାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ସେ କୋର୍ଦ୍ଧା ଅଞ୍ଚଳରେ ପଦବୀ ଓ ପାହ୍ୟା ଦୁର୍ଭିକାରୀରୁ ଜଣେ ବିଶେଷ ସମ୍ମାନସଦ ରାଜ ପୁରୁଷ ଥିଲେ ।

କଟକରେ : ଅବସ୍ଥାପିତ କଲେଜରୁ ଶୁଲିଭ୍ ଗ୍ରୋମ୍‌ଙ୍କ ବଙ୍ଗାଳୀ କର୍ମଚାରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଶୁକିରୀକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅସତ୍ ଉପାୟରେ ଉପାର୍ଜିତ ଅର୍ଥବଳରେ "ରାହାଙ୍ଗ" ଜମିଦାରୀ ହସ୍ତଗତ କରି

କଟକରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଏକ ସୁପରିକଳ୍ପିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରି ସେ ବନ୍ଧି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ "ରୋଡ଼ଙ୍ଗ ବିଲ୍ଲ"ର ଅଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ମନ ବଜାଇଲେ । ଉକ୍ତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଗୌରହରି ସିଂହ ଓ ଅନ୍ୟତମ ଆସୀୟ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ସିଂହ ବିଶେଷ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଧି "ରୋଡ଼ଙ୍ଗ ବିଲ୍ଲ"ର ଖଜଣା କଟକ କଲେଜରୁ ଟ୍ରେଜେରୀରେ ପଇତ କରୁଥିଲେ । କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହଙ୍କ ପୁତ୍ରାକ ଫିନେ କଟକଠାରେ ଖଜଣା ନ ଦେଇ ସେ ପୁରୀରେ ଖଜଣା ଜମା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ବାରଣ ପୁରୀ କଟକ ଅପେକ୍ଷା ବନ୍ଧିଙ୍କୁ ବମ୍ବୋଟ ଥିଲା । ଖଜଣା ଦଖଲ ସମୟରେ ସରକାରୀ କାଗଜପତ୍ରରେ "ରାହାଙ୍ଗ ଓଗେର" ବୋଲି ରେକର୍ଡ଼ କରାଯାଇ ବନ୍ଧିଙ୍କ "ରୋଡ଼ଙ୍ଗ ବିଲ୍ଲ"ର ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହଙ୍କ ପୁତ୍ରପୁର ଜାଲରେ ବନ୍ଧି ନିଜ ଅଜାଣତରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଗଲେ । ୧୮୦୯ ମସିହାରେ ସରକାରୀ ରେକର୍ଡ଼ରେ ଥିବା ପ୍ରଗଣା "ରାହାଙ୍ଗ ଓଗେର" ବିକ୍ରି ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ବିକ୍ଷେପି ଜାରି କରାଗଲା । ଚତୁର କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଲିଜ୍ ପୁସ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ଉକ୍ତ ବୁଝିକୁ ଫସ୍ତ କରି "ରୋଡ଼ଙ୍ଗ ବିଲ୍ଲ" ଉପରେ ଦବରଦସ୍ତି ମାଲିକନା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ବନ୍ଧିଙ୍କ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାରୁ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଦଖଲ ନେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୮୧୩ ମସିହାରେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ପୁନର୍ବାର "ରୋଡ଼ଙ୍ଗ ବିଲ୍ଲ"ର ଲିଜ୍ ନେଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଧି ତତ୍କାଳୀନ ସେଟେଲମେଣ୍ଟ କମିଶନର ରିଗର୍ଡ଼ସନ୍ଦ୍‌ଙ୍କ ପାଖରେ ଦରଖାସ୍ତ ପେଶ କଲେ । ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ମିଳି ଲାଗି ଏବଂ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଧି ପରିବାର ଦେବାଳିଆ ହୋଇଗଲେ । ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିରୋଧ ନେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷ ସିଂହ ବନ୍ଧି ଶୋର୍ଦ୍ଧାର ନିକ୍ଷର ଜାଗିର ହରାଇଥିବା ପାଇକ, ଦଳେଇ, ଦଳବେହେରା ଏବଂ ପାଇକ ସର୍ଦାରମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ବିଦ୍ରୋହ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଦଳନ କରିଥିଲେ ।

ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ :

୧୮୧୭ ମସିହାରେ ଘୁମୁସର ରାଜା ଶ୍ରୀ କର ଉତ୍ତଙ୍କ ବନ୍ଦୀ ପାଇଁ ଦାୟୀ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗତ ୪୦୦ କନ୍ଧ ପ୍ରଜା ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ସଜିତ ହୋଇ ବାଗପୁର ଅଞ୍ଚଳକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ବନ୍ଧି ଜଗବନ୍ଧୁ ବିଦ୍ରୋହର ଏହା ପୁରୁଷ ପ୍ରଯୋଗ ମନେ କରି ପାଇକ ବାହିନୀ ସହ ବାଗପୁର ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ଉକ୍ତ ବିଦ୍ରୋହରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଦଳେଇ, ଦଳବେହେରା ଏବଂ ପାଇକ ସର୍ଦାରମାନେ ଯୋଗ ଦେଇ ବିଦ୍ରୋହକୁ ବଳଶାଳୀ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ବାଗପୁର ପୁଲିସ ଥାନାରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ପୁଲିସ୍ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଏବଂ ବ୍ରିଟିଶ ଖଜଣାଖାନା ଲୁଟ କରି ଇଂରେଜ ଏବଂ ଇଂରେଜ ସମର୍ଥକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କଲେ । ବାଗପୁରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ବ୍ରିଟିଶ ଲୁଣ ଏଜେଣ୍ଟ ବେଟର ସାହେବ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ କବଳରୁ ଅଳ୍ପକେ ଖସି ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଲିକାରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ବାଣିଜ୍ୟ ଚେୀକୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଲୁଟ୍ କଲେ । ବାଗପୁରଠାରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଆଡ଼କୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ

ଅଗ୍ରପର ହେଉଥିବା ଖବର ପାଇ ଇଂରେଜମାନେ ଭୟରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧାକୁ ପଳାୟନ କଲେ । ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ରଥପୁର ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ବ୍ରିଟିଶ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଦେଶଦ୍ରୋହୀ ଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କଲେ । ଫଳ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପାଥଗଡ଼ ଓ ବୋଲଗଡ଼ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିଦ୍ରୋହ ବ୍ୟାପୀଗଲା । ହେଲେ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟର ଶାସକମାନଙ୍କ ସହଯୋଗର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ପାଥଗ ବିଦ୍ରୋହ ସେ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବ୍ୟାପୀ ପାରି ନଥିଲା ।

କଟକରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଜମ୍ପେ ସାହେବ ଜଣେଲିଜେନରାଣ୍ଟ ବିଭାଗର ଗୁପ୍ତ ଖବର ପାଇ ବିଦ୍ରୋହ ଦମନ ପାଇଁ ଲେଫଟନାଣ୍ଟ ପ୍ରିଡ଼୍‌ଜଙ୍କୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଏବଂ ଲେଫଟନାଣ୍ଟ ଫାରିସଙ୍କୁ ପିପିଲି ପ୍ରେରଣ କଲେ । ନିଜେ ଜମ୍ପେ ସାହେବ ଲେଫଟନାଣ୍ଟ ଟ୍ରାଭିସ୍ ଓ କେତକ ଇଂରେଜ ସିପାହୀଙ୍କ ସହ ୧୮୧୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ୧ ତାରିଖରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗଜପଡ଼ାରେ ପହଞ୍ଚି ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ଭଣ ସଙ୍ଗରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ କଟକ ଫେରି ଯାଇ ନିମ୍ନମତେ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ।

"This instant I returned after a most fatiguing march of a day and night from Khurda. I can only write for the information of his Lordship in Council that my retreat was forced and that the whole of Khurda territory is in a complete state of insurrection."

ଲେଫଟନାଣ୍ଟ ପାରିସଙ୍କୁ ଗଜପଡ଼ାରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ପାଇକମାନେ ଗୁଳି କରି ହତ୍ୟା କଲେ । ବଞ୍ଚି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ୫,୦୦୦ ପାଠ ସହଯୋଗ ପାଇବ ଲେଫଟନାଣ୍ଟ ପ୍ରିଡ଼୍‌ଜଙ୍କୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧାଠାରେ ଆତ୍ମନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରପର ଦେବା ଦେଖୁ ସେ କୌଣସି ମତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇ ଭୟରେ ପିପିଲି ବାଟ ଦେଇ କଟକକୁ ଫେରି ଗଲେ ।

ଅପ୍ରେଲ ୭ ତାରିଖ ୧୮୧୭ରେ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ପିପିଲି ଅଧିକାର କରିବା ପରେ ଗଡ଼ ପଦ୍ମପୁରର ରାଜା ବଳଭଦ୍ର ଭୋଟରାୟ ବିଦ୍ରୋହରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ପୁରୀ ସହରକୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ରାଜା ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବଙ୍କ ରତିବିଧି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କ୍ୟାପଟେନ୍ ଚଲିକଟନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରାଗଲା । ଅପ୍ରେଲ ୯ ତାରିଖ ୧୮୧୭ ମସିହାରେ କ୍ୟାପଟେନ୍ ଲେ ଫେବରେ ୫୦୦ ଜଣ ସିପାହୀଙ୍କ ସହ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଯାତ୍ରା କରି ବିନା ପ୍ରତିରୋଧରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ପୁନଃ ଅଧିକାର କଲେ । ଠିକ୍ ସେହିଦିନ ବଞ୍ଚି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିପୁଳ ସଂଖ୍ୟକ ପାଇକ ଲୋକନାଥ ଘାଟ ଦେଇ ପୁରୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ସରକାରୀ କୋଠା ଓ କେତେଗାରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କଲେ । ପୁରୀରେ ଥିବା ଇଂରେଜ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଭୟରେ କଟକ ପଳାୟନ କଲେ । ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ପତ୍ତା ଓ ସେବାସୁଚରଣ ଓଡ଼ିଶାରୁ ବ୍ରିଟିଶ ଗାସନ ଲୋପ ହେଲା ବୋଲି ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଘୋଷଣା କଲେ । ରାଜା

—୧୮— ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ବିଶେଷାଙ୍କ

ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବଙ୍କୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଗାଦିରେ ପୁରକାର ଅର୍ପଣ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ନେଇ ବଞ୍ଚି ଜଗବନ୍ଧୁ ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହୀ ପାଇକମାନେ ଗ୍ରୀନଅରକୁ ଗଲେ । ହେଲେ ବଞ୍ଚିଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଘାଟି ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୁପ୍ତ ପଦ୍ମ ଜରିଆରେ ରାଜା ବ୍ରିଟିଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ବିଦ୍ରୋହ ଦମନ ପାଇଁ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ ପଦକ୍ଷେପ :

ବିଦ୍ରୋହ ଦମନ ପାଇଁ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର ପ୍ରଥମେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ଲେଫାଲ ପ୍ରଗଣା, ପୁରୀ ଓ କୋଠ ଦେଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ସାମରିଆ ଆକ୍ରମଣ ଜାରି କଲେ । ମେଜର ଜେନରାଲ ଯେଡ୍‌ସ୍‌ଲି ମାଟ୍ରିନଡେଲ ମିଲିଟାରୀ କମିଶନର ଭାବରେ ନିମ୍ନୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ଅପ୍ରେଲ ୧୭ ତାରିଖ ୧୮୧୭ ମସିହାରେ କ୍ୟାପଟେନ୍ ଲେ ଫେବରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧାଠାରୁ ପୁରୀ ଯାଇ ରାଜା ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବଙ୍କୁ ଗିରଫ ଓ ବନ୍ଦୀ କଲେ । ଅଗ୍ରପର ୨୮ ତାରିଖ ୧୮୧୭ରେ ମେଜର ହାମିଲଟନ୍ ରାଜା ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ବାରବାଟି ଦୁର୍ଗରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ ।

ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଗୋପ, ତିରଣ, କୁଜଙ୍ଗ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାର ଏବଂ ଅପୁରେଶ୍ୱର ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିଦ୍ରୋହ ବ୍ୟାପୀଗଲା । ବଞ୍ଚି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ପାଇକମାନେ ଇଂରେଜ ସମର୍ଥକ କର୍ମଚାରୀ ଓ ଅମଳାମାନଙ୍କ ସମାପ୍ତି ଲୁଟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଗୋପ ଅଞ୍ଚଳରେ କରୁଣାକର ସର୍ଦ୍ଦାରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ପାଇକମାନେ ଥାନା ଆକ୍ରମଣ କରି ପୋଲିସ୍‌ମାନଙ୍କୁ ହରି ଦେଇଥିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ୍ ଫେର୍ଡ଼ିନାଣ୍ଡ ଏଠାରେ ବିଦ୍ରୋହ ଦମନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

କୁଜଙ୍ଗ ଅଞ୍ଚଳରେ ରାଜା ମଧୁସୂଦନ ଷେଷ ପାଇକମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । କୁଜଙ୍ଗରେ ସର୍ବଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ମଙ୍ଗରାଜ, ବାମଦେବ ପଟ୍ଟଯୋଷୀ, ନାରାୟଣ ପରମହଞ୍ଜୁ ପ୍ରଭୃତି ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ୍ ଜେଡ୍‌ସ୍‌ଲି ୧୩, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୮୧୭ ମସିହାରେ ଦୁଇ ହଜାର ବ୍ରିଟିଶ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସହ କୁଜଙ୍ଗ ଯାତ୍ରା କରି ବାଲୁକେଶ୍ୱର ଦାସ ଓ ତ୍ରୁପାଣ୍ଡୁ ଛାମୁକରଣଙ୍କ ସହାୟତାରେ ବିଦ୍ରୋହ ଦମନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ବିଘ୍ନ ଓ ଦମ୍ଭ :

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତାରେ ଯେଉଁ ଆଉ ଏକ ବିଦ୍ରୋହ ସମ୍ପର୍କିତ ନ ହୁଏ ସେଥି ଲାଗି ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର କଠୋର ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ରୋହୀ ଓ ସୁବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ବିଘ୍ନ ପାଇଁ W. Ewer (ହାଲିଟର ରିପୋର୍ଟର) ଏବଂ ରେଡ୍‌ଫିଲ୍ଡ ମାଟ୍ରିନଡେଲଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ କମିଟି ଗଠନ କରାଗଲା । ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତାରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଦ୍ରୋହର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ନ ଘଟେ ସେଥିଲାଗି ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେ

କ୍ଷମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଭାରତୀୟ ମୁକ୍ତି ସେନା ଦେବ ନିକେଟର ୩୦ ତାରିଖ ୧୯୫୭ରେ କୋଲକାତା ନିକେଟର ମୁକ୍ତି ସେନା ବଳରେ କଲେ । କୁଜଙ୍ଗର ରାଜା ମଧୁସୂଦନ ଶେଷ ଆସପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି କେତକ ବିଦ୍ରୋହୀ ନେତାଙ୍କୁ ଧରାଶରରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । ବହୁ ବିଦ୍ରୋହୀଙ୍କୁ ରାଜସମାପନ ପାଇଁ ଚାହାଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହି ଜଗବନ୍ଧୁ, କୁଞ୍ଜବନ୍ଧୁ ବିଦ୍ୟାଧର, ଗୋପାଳ ଶେଖରାୟ, ପାଟିକାସ ମଙ୍ଗଳାଜୀ, ପଦ୍ମନାଭ ଛୋଟରାୟ, ବିଷ୍ଣୁ ପାଠକରାୟ ଓ ପିଣ୍ଡିକ ବାହୁବଳେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୃତି ନେତାମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ରାଜସମାପନ ଯୋଷଣାରୁ ବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦା ଦୀବନ୍ତ ଭାବରେ ଧରାଇ ଦେଲେ କମ୍ପାନୀ ସରକାର ଅର୍ଥ ପୁରସ୍କାର ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଷଣା କରିଥିଲେ । ୧୯୩୩ ଜଣ ପାଠକ ନେତାଙ୍କୁ ଦ୍ଵାପାତ୍ରର ଦଣ୍ଡ, କୁଜଙ୍ଗର ବାମ ଦେବ ପ୍ରସାଦେଶୀ ଏବଂ ନାରାୟଣ ପରମାତ୍ମକୁ ୧୪ ବର୍ଷ ଲେଖା କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଭରଣ ପଟ୍ଟନାୟକର ହତ୍ୟାକାରୀ ପର୍ଶୁରାମ ଶରତରାୟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ।

ବହି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆସ ପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ :

ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ସମକ୍ତ ମୁକ୍ତବ୍ୟାପାର କାରଣ ଏବଂ ପାଠକ ବିଦ୍ରୋହର ମୁଖ୍ୟନେତା ବହି ଜଗବନ୍ଧୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧାରୁ ପଳାୟନ କରି ସୁମୁସର ଜଙ୍ଗଲରେ ଆସପତ୍ର ପତ୍ର କଲେ । ସୁମୁସରଠାରୁ ଶୁଖିଲା ସର ସେଗରତ ଯାଇ ସେଠାରେ କିଛିଦିନ ଅବସ୍ଥାନ ପରେ ସେ ଶୈବ ଓ ଦଶପଲ୍ଲୀ ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଗଲେ । ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦା ଦୀବନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଧରାଇଦେଲେ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ବୋଲି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ଯୋଷଣା କଲେ । ବହିଙ୍କୁ ଚିରଫ କରିବା ପାଇଁ ନେତା ମୋରଗ୍‌ସେଜ (Major Roughsedge) ବୌଦ୍ଧ ଶାଳା ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଦେବଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଖବର ପାଇ ବହି ପୁନର୍ବାର ସୁମୁସର ଜଙ୍ଗଲରେ ଲୁଚି ରହିଲେ । ଏ ଭଳି ରୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧାବାସୀ ବହିଙ୍କ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଇଦେବା ପଟଣାରୁ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତାର ପ୍ରମାଣ ସୁସ୍ଥ ।

ବିଚ୍ଛିନ୍ନକାରୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଥେମାସ୍ ଗୁପ୍ତ ଖବର ପାଇ ବହି ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ସୁମୁସର ଅଞ୍ଚଳର ଏକ କନ୍ଧ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ

କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଧରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଶେଷକୁ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ ପାଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସରକାରୀ ଯୋଷଣା ନାମା ଦାରି କରି ବହି ଆସ ପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲେ । ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତି କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ନ ଥିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ବହି ଉଚ୍ଚ ଯୋଷଣା ନାମାକୁ କଣ୍ଠପାତ କରି ନଥିଲେ ।

ପରିଶେଷରେ ବହିଙ୍କ ଆସ ପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଇଂରେଜମାନେ ଏକ ଅଭିନବ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ ପୂର୍ବକ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଦୁଇପତ୍ନୀ, ନାବାଳକ ପୁତ୍ର ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର, ଗୁମାସ୍ତା, ଶୁକର ପ୍ରଭୃତିଙ୍କୁ ବାଗବାଟୀ ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ । ତଥାପି ବହି ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁଇଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସରକାର ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ୧୯୨୦ ମସିହାରେ ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲେ ।

ଇଂରେଜ କମିଶନର ଟି. ପାକେନହାମ (T. Pakenham) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଗାଳ୍ପି ହୋଇ ଆସ ପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବହିଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମାବଳୀ ଗାଳ୍ପି ପାଖକୁ ଏକ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଲେ । ସତ୍ତ୍ଵେ ଅଲ୍ପା ସେ ବହି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ପୋଷଣ ପାଇଁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ଭତ୍ତା ଦେବେ । ବହି ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ସହ କଟକରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ ।

କଟକ ବାହାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ହେଲେ ବହିଙ୍କୁ ଇଂରେଜ କମିଶନରଙ୍କ ଅନୁମତି ନେବା ପାଇଁ ପଡ଼ିବ । ଉଚ୍ଚ ସର୍ତ୍ତରେ ବହିଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସାଧି ଭଳି କୌଣସି କଥା ନ ଥିବାରୁ ନିୟମାବଳୀ ଗାଳ୍ପି ବହି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଆସପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ । ମଇ ମାସ ୨୫ ତାରିଖ ୧୯୨୫ ମସିହାରେ ବହି ଜଗବନ୍ଧୁ ଆସପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି କଟକରେ ପରିବାର ସହ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ଶେଷରେ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପୁରୁଷ ଜାଣୁସାଗୀ ୨୪ ତାରିଖ ୧୯୨୯ ମସିହାରେ ଲହଲୀଲା ସମରଣ କଲେ । ବହିଙ୍କ ପରଲୋକ ଗମନ ପରେ ସତ୍ତ୍ଵେ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା ପ୍ରସାଦ କରୁଥିବା ଭରଣ ପୋଷଣ ପେନ୍‌ସନ୍ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଡି/ଏ, ଶତ୍ରୁ-ଆର: କୋଣାର୍କ,
ସୁନିଶ୍-୪, ଭୁବନେଶ୍ଵର ।

ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ

* ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେଓ

ପ୍ରକାଶ ନୈସର୍ଗିକ ପ୍ରକୃତି ଆଜି ଅଗାଧ ବିସ୍ତୃତ । ପୃଥିବୀରୁ ପୁଷ୍ପ ପ୍ରାଣୀ ଜଗତ ଓ ଉଚ୍ଚିତ ଜଗତ ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ବର୍ଷିତ । ପ୍ରକୃତିର ଅପାରାଧୀନ ମନପୁତ୍ରକର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପଦ୍ମନରେ ମାନବ ପାଉଥିଲା ଅପାର ଆନନ୍ଦ । ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉଚ୍ଚିତ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ । ଉଭୟେ ଉଭୟ ପ୍ରତି ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏକ ଅନ୍ୟଟିର ପରିପୁରକ । ପରିବେଶର ସମତା ରକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉଚ୍ଚିତର ପୁଷ୍ଟି କରିଛି । ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଏହି ସମତା ରକ୍ଷାରେ ବାଧା ଉତ୍ପନ୍ନେ, ତା'ହେଲେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷାରେ ସଂକଟ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।

ଆଦିମ ମାନବ ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ଖେଳିଉଠୁଥିଲା । ସେ ତା'ର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରବ୍ୟୟନ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲା । ପ୍ରକୃତିପୁଷ୍ଟ ବୃକ୍ଷଲତା ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜର ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲା । ଲଜ୍ୟା ନିବାରଣ ପାଇଁ ସେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା ବୃକ୍ଷର ବଳୁକଳ । ଏଣୁ ସେ ବୃକ୍ଷକୁ ଦେବତା ରୂପେ ପୂଜା କରୁଥିଲା । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ପକ୍ଷୀର ବୃଜନ, ବାତାହତ ପକ୍ଷର ହିଲୋଳର ମଧୁର ଗୁଣ୍ଡରଣ ଦ୍ୱାରା ତା'ର ପରିବେଶ ସଜାତମୟ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା । ମେଘର ସାମୟିକ ଗର୍ଜନ ଓ ବନ୍ୟ ପଶୁର କର୍କଶନାଦ ତା' ମନରେ ଭାତି ସଞ୍ଚାର କରୁଥିଲା । ସେଥି ପାଇଁ ସେ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା ଓ ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଜନ୍ମଦେବ ତଥା ବନଦେବୀକୁ ପୂଜା କରୁଥିଲା । ସରଳ ମନରେ ସେ ଭାବି ନେଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଦେବଦେବୀକୁ ପୂଜାମାଧ୍ୟମରେ ସମୁକ୍ଷ କଲେ ଆଉ ଭୟର କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଠେନ ମଣିଷ ସାଧାରଣରୁ ଅସାଧାରଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେ ଆଦିମ ମାନବପରି ସ୍ୱଭାବେ ସମୁକ୍ଷ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ନିଜର ଦୈନନ୍ଦିନ ଶୁଦ୍ଧିତା ମେଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସେ ଚୂଆ ଚୂଆ ଜିନିଷର ଚରାବନ କଲା । ନିଜର ଆମୋଦ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବେ ପଶୁ ପକ୍ଷୀକୁ ହତ୍ୟା କଲା । ପ୍ରକୃତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାନବ ଚଳାଇଲା ତା'ର ଦୁର୍ବୀର ହସ୍ତ ଯାଗ । ଫଳରେ ତା'ର ବିଜୟ ହିଁ ପରାଜୟର କାରଣ ହେଲା । ସେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟୁ ଘଣ୍ଟି ନିଜେ ବଜାଇଲା ।

ପୁଥିବୀର ଜନସଂଖ୍ୟା କ୍ଷିପ୍ରଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଘଣ୍ଟାର ପ୍ରତିଟି ଟିକ୍ ଟିକ୍ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବଧାନରେ ପୁଥିବୀ

ପୁଷ୍ଟରେ ଏକ ଶିଶୁପତ୍ତାନର ଆବିର୍ଭାବ ଘଟୁଛି । ପରିସଂଖ୍ୟାନୁ ଜଣାଯାଏ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି ମାତ୍ର ବର୍ଷରେ ପୁଥିବୀର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଦୁଇଗୁଣ ହୋଇ ଯାଉଛି, ଏବଂ ଦଶବର୍ଷରୁ ଉଣା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ଏକ ବିଲିୟନ ଅଧିକ ହେଉଛି । ଲୋକ ବୃଦ୍ଧିର ସମସ୍ୟା ବଢ଼େ । ମାତାଧିକ ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଧର ପୂରଣ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଶୁଖିଲା ନିତାନ୍ତ ଦରକାର । ଶୁଖିଲା ନିତାନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ମଣିଷ ନିର୍ଦୟ ଭାବେ ଜଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ କରୁଛି, ଫଳରେ ପରିବେଶର ଭାରସାମ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଆଧାର । ମାତ୍ର ଏହାର ପାରୋକ୍ଷ (Ultra Violet) ବିକିରଣ ଦ୍ୱାରା ଜୀବଜଗତ ତଥା ଉଚ୍ଚିତ ଜଗତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତି ତା'ର ପୁଷ୍ଟିକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଓଜୋନସ୍ତର ସୃଷ୍ଟିକରିଛି । ଏହି କ୍ଷତ୍ରକୁ ଭେଦକରି ପୁଥିବୀ ପୁଷ୍ଟିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଶଂସିତ ତେଜସ୍ୱିୟ ରଖି ଆସିପାରେ ନାହିଁ, ବିଷୁ ଓଜୋନ ସ୍ତର ଅବକ୍ଷୟ ପାଇଁ ଏଇ ମଣିଷ ଦାୟୀ । ଜଣାଯାଇଛି C.F.C. (Chloro fluoro carbon) ଯୋଗୁଁ ଓଜୋନସ୍ତର କ୍ଷୟ ଅବକ୍ଷୟିତ ହେଉଛି । ଯେଉଁ ଅଲୌକିକ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ, ବାୟୁତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ସଂଯୋଗକ ତଥା ପୃଷ୍ଠ ବସ୍ତୁମାନ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବା ସହିତ ହେଲା, ବ୍ୟବହାରରେ ପରିଷ୍କୃତ ବସ୍ତୁରୁ C.F.C. ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଓଜୋନ କ୍ଷତ୍ରର ଅସ୍ତମାନୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାରେ ଲାଗିଲା । ନିଜର ବିଳାପ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରକୃତି ପାଇଁ ଯେଉଁ C.F.C. ମଣିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି ଶେଷରେ ସେହି C.F.C. ମାନବ ଜାତିର ଧ୍ୱଂସର କାରଣ ହେଉଛି ।

ନିଜର ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ମାନବଜାତି ଆଜି ଅଧର ବ୍ୟସ୍ତ । ମାତ୍ର ଏହି ପ୍ରଗତି ହିଁ ତା'ର ଦୁର୍ଗତିର କାରଣ ହେଉଛି । କଳକାରଖାନା ବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ତା'ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘରୁଛି ଘଟ, ଦେଶ ଜଳବାୟୁ ପ୍ରଦୂଷିତ ହେବା ଫଳରେ ମାନବ ଜୀବନ କ୍ଷୟ ସଂକଟମୟ ହୋଇ ଉଠୁଛି ।

ଜଳବାୟୁ ପ୍ରଦୂଷିତ ହେବା ଫଳରେ ଆମର ପରିବେଶ ଯେଉଁ ନଷ୍ଟହେଉଛି, ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ ଦ୍ୱାରା ତତୋଧିକ କ୍ଷତି ଘାତୁ

ହେଉଛି । ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ ପ୍ରକାରାନ୍ତରରେ ଆମର ଅଗେଷ ଷଡ଼ି କରୁଛି । ମଧୁର ସ୍ଵର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନୋହିତ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ମଣିଷ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରିୟ । ମଣିଷ କାହିଁକି ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତର ଲାଭିତ୍ୟରେ ପୁଣି ହୁଅନ୍ତି । ସାପୁଆ କେଳାର ସଙ୍ଗୀତ ଲହରରେ ବିପୁଳ ହୁଏ ବିଷଧର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ନିଷାଦର ସଙ୍ଗୀତ ପୂର୍ଣ୍ଣନା ଏହି ନ ପାରି ହରିଣ ଧରାଦିଏ । ଏପରିକି ବ୍ରହ୍ମ ଲତା ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତର ମଧୁମୟତାରେ ବିପୁଳ ହୁଏ । ମାତ୍ର ଏଇ ସ୍ଵର ଯେତେବେଳେ କର୍ମ କର୍ମଣ ହୋଇଉଠେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ଉଠୁଁ, ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଏହି କର୍ମଣ ଧ୍ଵନିଠୁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ।

ମାନବର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଯାହା କଣ୍ଠ ଏବଂ ଅତି ଅବଶ୍ୟକ ଅଙ୍ଗ । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦ ଶ୍ରବଣରେ ଆମର ଏହି କଣ୍ଠ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ । କିନ୍ତୁ ଏହି କଣ୍ଠ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟନାହିଁ । ଶବ୍ଦ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ହେଲେ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ଆମ ଶରୀର ଉପରେ ପଡ଼େ । ବିଭିନ୍ନ ବସ୍ତୁର ଓଜନ ବା ମାସ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଏକକର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଶବ୍ଦକୁ ମାପିବା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଯେଉଁ ଏକକର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଡେସିବେଲ୍ (Decibel) କୁହାଯାଏ । ଆମର କଣ୍ଠ ୨୦ ଡେସିବେଲ୍ ଘଣ୍ଟି ସାଧାରଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ୨୦ ଡେସିବେଲ୍‌ରୁ ଶବ୍ଦ ଉଠୁଁ ହେଲେ ଏହା ଆମ କଣ୍ଠ ପଟ୍ଟତ ତଥା ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଆଘାତ ପ୍ରସ୍ଥିତକରେ । ଯଦି ଶବ୍ଦ ପ୍ରବାହ ଅଶୀ ଡେସିବେଲ୍ ହେବ, ତା'ହେଲେ ଆମେ ହୁଏତ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଆମର ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ହରାଇବୁଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଯଦି ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରବାହ ଏକଗତ ଡେସିବେଲ୍ ହେବ, ଓ ଦୀର୍ଘ ସମୟଧରି ପ୍ରବାହିତ ହେବ, ତା'ହେଲେ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଆମର ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ହରାଇବୁଁ ଓ କାଳ ସାମର୍ଥ୍ୟପିତୁ । ଶବ୍ଦ ତୀବ୍ରତା କେତେ ସମୟରେ ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟର ଯେଉଁଠି ସମ୍ପାଦ, ତାହାକୁ ଏକକ୍ଷିକ ତ୍ରୁମା (Acoustic Trauma) କହନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ଶବ୍ଦ ତୀବ୍ରତା ଓ ଦୀର୍ଘସମୟଧରି ପ୍ରବାହହେଲେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ହତବୁଦ୍ଧି କରିଦିଏ । ସହାୟତା ଶରୀରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶରେ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ପଡ଼ି ଉଠିବ, ପୁସ୍ତକୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ମାରାତ୍ମକ ରୋଗ ପ୍ରସ୍ଥିତକରେ । କେତେକ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ପ୍ରବାହ ତା'ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଅଧିକ ହେଲେ ଅବସାଦ, ଅନନୟୋଗିତା ଇତ୍ୟାଦି ଉପସର୍ଗ ଦେଖାଦିଏ ।

ଅବସାଦ, ଅନନୟୋଗିତା ମନୁଷ୍ୟକୁ ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପ୍ରସ୍ଥିତକରେ । ବିଶେଷତଃ ଶିକ୍ଷାଅଳ୍ପ ଶ୍ରମିକମାନେ କିମ୍ବା ବାରଖାନାର ଗଢ଼ିତ ଶବ୍ଦ ଶିକାର ହୋଇଥାନ୍ତି । କେତେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ହରାଇଥାନ୍ତି ନଚେତ୍ ଅବସାଦ, ଅନନୟୋଗିତା ଇତ୍ୟାଦି ଉପସର୍ଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତତ୍ପରେ ଶ୍ରମିକର ଦକ୍ଷତା ହ୍ରାସ ପାଏ ଓ ଉତ୍ପାଦନ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଖାଲି ଏତିକି ନୁହେଁ ଅନନୟୋଗିତା ଯୋଗୁଁ କି

ବାରଖାନାରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଜୀବିକାର୍ଜନ ପାଇଁ ଯାଇ ଶ୍ରମିକ ତା'ର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ ଶେଷରେ ହରାଏ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଭୋଗବିଳାସ ପାଇଁ ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଗ୍ରୀ ପୁଣି କରୁଛି ସତ, ହେଲେ ଏହି ବିଳାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ତା'ର ଶାନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରକାରାନ୍ତରରେ ପ୍ରଦୂଷିତ କରୁଛି ଓ ତା'ର ପୁଷ୍ଟମୟ ଜୀବନକୁ କାଳର କୋଳାଗ୍ରତ ବରାଜବାରେ ସହାୟକ ହେଉଛି । ଉଷ୍ଣତାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁଣି କରୁଛି ବିଦୁଳି ପଖା, ପ୍ରଶିତକ ଇତ୍ୟାଦି । ମାତ୍ର ଏଗୁଡ଼ିକରୁ ନିର୍ଗତ ଶବ୍ଦ ଷାଠିଏ ଡେସିବେଲ୍‌ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ହେଉଥିବାରୁ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷିତ ହେଉଛି । ଆମର ଆଗାମଦାୟକ ସମସ୍ତ ସରକ୍ଷାତ ବିଦୁଳି ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଗୁଳିତ । ମାତ୍ର ଆଜିକାଲି ବିଦୁଳି ବିଭ୍ରାତ ନିତ୍ୟ ନୈମିତ୍ତିକ ଘଟଣା ହୋଇ ଗଲାଣି । ଏଣୁ ବିଦୁଳି କାଟ ସମୟରେ ବିଦୁଳି ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଗୁଳିତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଗୁଳନା ପାଇଁ ନେନେରେଟର୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ନେନେରେଟର୍ ଗୁଳନା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ପୁଣିହେଉଛି, ତାହା ପରିବେଶକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛି ।

ରାତିରୁ ମଣିଷର ବିଶ୍ରାମ ସମୟ । ଦିନତମାମ ହାଡ଼ ଭଙ୍ଗା ପରିଶ୍ରମ ପରେ ମଣିଷ ଗୁହେଁ ବିଶ୍ରାମ । ପୁଷ୍ଟାନିଦ୍ରାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ବିଶ୍ରାମ ମିଳି ଥାଏ । ଯଦି ଏହି ନିଦ୍ରା ଶବ୍ଦର ଉତ୍ତେଜ ପାଇଁ ବାଧା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତା'ହେଲେ ଜୀବନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସଙ୍କଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ । ପରିବେଶ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ଶିର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ୫୫ ଡେସିବେଲ୍ ଶବ୍ଦ ଲହର ଦ୍ଵାରା ନିଦ୍ରାରେ କୌଣସି ବାଧା ପୁଣି ହୁଏ ନାହିଁ । ଶବ୍ଦର ଲହର ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ହେଲେ ନିଦ୍ରାରେ ବ୍ୟାହତ ହୁଏ ଓ ନାନା ପ୍ରକାର ଶାରୀରିକ ଉପସର୍ଗ ଦେଖା ଯାଏ । ପୂଜା ପାର୍ବଣ, ବିବାହ ବ୍ରତରେ ମାଗାଧୁକ ଶବ୍ଦଲହର ଦ୍ଵାରା ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଶର କରବା ଆମର ଏକ ପ୍ରକାର ବଦ୍‌ଭୋସ ହୋଇଗଲାଣି । ହାସପାତାଳ, ସ୍କୁଲ, କଲେଜ ଅଥଳ ନିଷ୍ଠା ଅଥଳ ବୋଲି ପରିଗଣିତ ହୁଏ । ରୋଗୀ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଛଟପଟ ହେଉଥିବା ବେଳେ ତା'ପାଇଁ ଏକ ପୁଷ୍ଟ ପରିବେଶ ଲୋଡ଼ା । ସେହିପରି ବିଦ୍ୟାଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଶାନ୍ତ ପରିବେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ମାତ୍ର ଏସବୁ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଶବ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ନିଶା ଯାଉଛି ଯେ, ଷାଠିଏ ଡେସିବେଲ୍ ଶବ୍ଦ ଲହର ଆମ କଣ୍ଠ ପୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରେ । କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦ ଲହର ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ହାସପାତାଳ ଅଥଳରେ ଶବ୍ଦଲହରର କ୍ଷିପ୍ରତା ୮୪ରୁ ୧୦୦ ଡେସିବେଲ୍ । ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଅଥଳରେ ୭୩ରୁ ୯୨ ଡେସିବେଲ୍, ଜନବସତି ଅଥଳରେ ୭୪ରୁ ୯୦ ଡେସିବେଲ୍ । ଏପରି ବି ରାତିରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶବ୍ଦଲହରର ଉତ୍ତେଜତା ହ୍ରାସ ପାଉ ନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ ରାତିରେ ଶବ୍ଦ ଲହରର ୫୫ ଡେସିବେଲ୍ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର ଏହି ଶବ୍ଦ ଲହରର ୬୫ରୁ ୭୦ ଡେସିବେଲ୍ ହେଉଛି । ଫଳରେ ଆମ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷିତ ହେଉଛି ।

ପୃଥିବୀର ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଲହର ସାରଣୀରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ, ନିଉୟର୍କ ସହରରେ ଶବ୍ଦ ଲହର ଏକଗତରୁ

ଏକଗ୍ରହ କୋଡ଼ିଏ ଡେସିବେଲ୍ । ପ୍ରାୟଶଃତନୁରେ ୯୦ରୁ ୧୦୦ ଡେସିବେଲ୍ । ପ୍ୟାରିସ୍‌ରେ ୮୦ରୁ ୧୨୦ ଡେସିବେଲ୍ । ଲଣ୍ଡନ ୧୦୦ରୁ ୧୨୦ ଡେସିବେଲ୍, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ୧୦୦ରୁ ୧୨୦ ଡେସିବେଲ୍, ବସେ ୧୦୦ରୁ ୧୮୦ ଡେସିବେଲ୍ । କଲିକତା ୯୦ରୁ ୧୨୦ ଡେସିବେଲ୍ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜରକେଲା ୨୦ରୁ ୧୧୦ ଡେସିବେଲ୍ ।

ମଣିଷ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ କଳକାରଖାନା ଯାନବାହନ ପୁଞ୍ଜି ବଢ଼ାଇ ସତ, ହେଲେ ଏ ସବୁ ଦ୍ଵାରା ପରିବେଶ ଯେ ପ୍ରଦୂଷିତ

ହେଉଛି ଓ ପରିଶେଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତା'ର ବିପତ୍ତିର କାରଣ ହେଉଛି କଥା ଭୁଲିଯିବା ଗତିତ ନୁହେଁ ।

ଆକାଶବାଣୀ, ବାରିପଦା ଗୌରମନ୍ଦିର ।

ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ସୁଗଞ୍ଜ ହାଇସ୍କୁଲ,
ସୁଗଞ୍ଜ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ ।

ପରିବାହନମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପତ୍ତିମାନ ବିଷୟରେ ବସିଥିବା ବୈଠକରେ ଉଦ୍‌ଘୋଷନା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ସ୍ଵାଧୀନତାର ପୁଷ୍ପଭୂମି

* ଗନ୍ଧର୍ବ ସେନ ରଣା

ଭାରତରେ ନବଜାଗରଣର ଆଦାନ ତଥା ସଂଗ୍ରାମ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ଲାଗିରହିଛି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଆର୍ଯ୍ୟ ଜନର ବୃହତ୍ ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଯେପରି ଭାବରେ ସଂଗ୍ରାମ ଜାରି ରହିଥାଏ ଓ କାଳାନ୍ତରରେ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଯେପରି ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ରାଜନୀତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଦିଏ ।

ଆମେ ପରାଧୀନ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ଦେଶକୁ ସ୍ଵାଧୀନ ଆଣି, ଏକ ରାଜନୀତି ଦଳ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦେଶର ଅନେକ ମହାପୁରୁଷ ନିଜନିଜ ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଇଥିଲେ ଭାରତ ମାତାଙ୍କ ସେବାରେ । ଇତିହାସ ପୁଷ୍ପା କେବଳ ଏଇ ସବୁ ଯୁକ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ।

ତେବେ ପୁଂସକ ମସିହାର ଘଟଣା — ଏହାର ଗୁଭାବସ୍ଥା କହିଲେ ଭୁଲ୍ ହେବନି । ସେତେବେଳେ ଇଂରେଜ ସରକାର ଆଇ. ପି. ଏସ୍. ପରୀକ୍ଷାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ଏକୋଇଗ୍ରୁ ଖେଳାଳୀଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ତର ଖେଳାଳୀମାନେ ଉଠିଥିଲେ ବଙ୍ଗାଳୀ ନବ ଯୁବକ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବାନାର୍ଜୀ ସହିତ ସେ ଆଇ. ପି. ଏସ୍. ପାଇସାରିଥିବା ପରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରୁକିରି ନକରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରି ଦେଶ ଯେବାରେ ମନପ୍ରାଣ ଜାଳି ଦେଇଥିଲେ । ସେଇ ବର୍ଷ ହିଁ ସେ ବେତେ ନିଶ୍ଚଳ ନେଇ ଭାରତୀୟ ଆସୋସିଏସନ୍ ଗଠନ କରିଥିଲେ ଓ ତା'ର ସାତ ବର୍ଷ ପରେ ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ ସମ୍ମିଳନୀର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ।

ପୁଂସକ ମସିହାରେ ଆଇ. ପି. ଏସ୍. ରୁକିରିରୁ ଅବସର ନେବା ପରେ ଉନ୍ନତ ଇଂରେଜ ଅର୍ଦ୍ଧସରକାରୀ ଉଚ୍ଚାଧିକାରୀ ଭାରତୀୟ ଲର୍ଡ୍ ଡ଼ିଫିନ୍ସଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ପରାମର୍ଶ ନେଇ ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସର ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ଆଉ ସେଇ ବର୍ଷ ହିଁ ଏହାର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ଭାରତର ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଗହଣରେ ବସେଠାରେ ବସିଥିଲା । ପରେ ପରେ କଲିକତା ଓ ମାଡ୍ରାସରେ ଅଧିବେଶନ ବସିଲା । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧସରକାରୀ ଏଇ ଅଧିବେଶନରେ ଅବସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲେ । ଆଉ ସରକାରଙ୍କର ନୀତି, ଆଦର୍ଶକୁ

ଆଲୋଚନା କରିବା ସହିତ ଅଧିବେଶନରେ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । କଂଗ୍ରେସର ଏପରି ଶିଥିଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଥିବା ଭଦ୍ରାବଦୀ ରାଜନୈତିକ ନେତା ତଥା ଭାରତର କର୍ମସୂଚୀଗଣ ମୋଟେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନଥିଲେ । ଫଳରେ ସେ ସମୟରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ବାଲ ଗଙ୍ଗାଧର ତିଳକ ଓ ବଙ୍ଗଳାର ମନିଷୀ ଅରବିନ୍ଦ ଘୋଷ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଦ୍ରୁତ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଥିଲେ ।

ପୁଂସକ ମସିହାରେ ତିଳକଙ୍କୁ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନେତା ତଥା ବିପିନ ବନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ ବନ୍ଦେ ମାତରଂର ସମ୍ପାଦନା କାର୍ଯ୍ୟ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଉ ବି ସେଇ ବର୍ଷ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଗତିବିଧିକୁ ତୀବ୍ରରେ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବାମପନ୍ଥୀ ଦଳ ସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଥିଲା । ପୁଂସକ ମସିହାରେ ଏଇ ନୂଆ ଦଳ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନା, ବିଦେଶୀ ଜିନିଷ ବର୍ଜନ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଲୋକ ଦେବା ସହିତ ସ୍ଵାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଭଦ୍ରାବଦୀ ତଥା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଏଥି ସହ ସମ୍ପର୍କ ନହେବାରୁ ୧୯୦୭ ମସିହାରେ ଅଧିବେଶନରେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ମତଭେଦ ହୋଇଥିଲା । ମତଭେଦର ଆକାର ଏପରି ଧାରଣ କରିଥିଲା ଯେ, ଇଂରେଜ ପୁଲିସ୍ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନେତାମାନଙ୍କୁ ମାନ୍ୟତା ଦେଇ ନେଇଥିଲେ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ରଖିଥିଲେ ।

ଜାତୀୟ ନେତାମାନଙ୍କର ଏତାଦୂର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଦେଖି ଭାରତରେ ଥିବା ଇଂରେଜ ଅର୍ଦ୍ଧସରକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଯତ୍ନ ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଆଲିଗଡ଼ କଲେଜର ଡେକାନୀମ ପ୍ରିନ୍ସପାଲ୍ ବେକ୍ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ମୁସଲମାନ ନେତା ସାର୍ ସମେତ୍ ଅହମଦ୍ ଶାହୁ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କଂଗ୍ରେସରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ଇଂରେଜମାନଙ୍କଠାରେ ଶରଣ ପଶିବା ପାଇଁ ନାନା ପ୍ରକାର ଗ୍ରୋହାହିତ କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ସାର୍ ସମେତ୍ ଅହମଦ୍ ଶା ଏକ ଭିନ୍ନ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଦାବୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ତଥା ପ୍ରେରଣା ପାଇଁ ୧୯୦୭ ମସିହାରେ ଭାଙ୍ଗାର ନବାବ୍ ପଲିମ୍ ଡାକ୍ତା ଶା ମୁସଲିମ୍ ଲିଗର ସ୍ଥାପନା କରି ମୁସଲମାନଙ୍କର ଏକ ପୁଥକ୍ ରାଜନୈତିକ ସଂସ୍ଥା

ଗଠନ କରିଦେଇଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ସନସନ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ମୁସଲିମ୍ ଲିଗ୍ ବଙ୍ଗ ବିଭାଜନର ସ୍ୱର ଉଠାଇବା ସହିତ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସର ସମସ୍ତ ଆହ୍ୱାନକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନେ ନିଜର ପୁଣିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦୀୟ ନୀତିର ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭାଇସ୍ରାୟ ଲର୍ଡ୍ ମିତ୍ରୋ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମୁସଲିମ୍ ଲିଗ୍ର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ ଗଠନ ପାଇଁ ଆମତ୍ତଣ କରିଥିଲେ । ଆଉ ବି ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଦେଇଥିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷରେ କଂଗ୍ରେସର ସମସ୍ତ ଦାବୀକୁ ଇଂରେଜ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଦେଇଥାଏ ।

ଇଂରେଜମାନଙ୍କ କୁଟିଳ ନୀତି ବ୍ୟତୀତ ମୁସଲିମ୍ ଲିଗ୍ କଂଗ୍ରେସର ଗାନ୍ଧୀୟ ଭାବନାକୁ ଅଜିକାର କରି ୧୯୧୩ ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଲେ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଉପନିବେଶ ଅନୁସାରେ ଗାନ୍ଧୀମଣ୍ଡଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଦାବୀ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ସେଇ ଅନୁସାରେ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ମହାନ୍ ଏକିତାଦାୟକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିବାବେଳେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ରୁଚି ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ସେଇ ୧୯୧୬ ମସିହାରେ, ସେଇ ଲକ୍ଷ୍ୟୋପରେ କଂଗ୍ରେସର ଦୁଇ ବିରୋଧୀ ଦଳ ଭିତରେ ବୁଝାମଣା ହୋଇଯିବାରେ ତିଳକ ତଥା ଆନିବେପାଠ ହୋଇଗଲା ଲିଗ୍ର ଛାପନା କରିବା ସହିତ କଂଗ୍ରେସ-ଲିଗ୍ ଯୋଜନାର ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଭୁତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ଏକତ୍ର ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଥିଲେ ।

ଇଂରେଜମାନେ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ଦେଖି ଆନିବେପାଠକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଷଣା କରିବା ସହିତ ନୀତି ପ୍ରଣୟନ କରିଥିଲେ । ଆଉ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେଇ ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ତିଳକ ବିରୋଧ କରିବା ସହିତ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାର ଧନକ ଦେଲେ । କଂଗ୍ରେସ ମଧ୍ୟ ତିଳକଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା । ଏପରି ଚେତାବନି ପାଇବା ପରେ ଇଂରେଜ ସରକାର ଅରହର ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ୧୯୧୬ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୨୦ ତାରିଖରେ ଭାରତ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏଡ଼ୱିନ ମଣ୍ଡେସୁ ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ — “ଭାରତକୁ ଆଂଶିକ ଶାସନ ଭାର ସ୍ୱାୟତ୍ତ ପ୍ରଶାସନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଗଲା ଓ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତୋଳନର ସହଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆଶ୍ୱାସନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଗଲା ।”

ଗାନ୍ଧୀୟ କଂଗ୍ରେସ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲା, ଫଳରେ ଇଂରେଜ ସରକାର ଭାରତ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘୋଷଣାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରି ନଥିଲା । ସମସ୍ତ ବେଞ୍ଚା ବିଫଳ ହେବାରେ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଭାରତ ବିରୋଧୀ ରୋଲ୍ଡ୍-ଆକ୍ଟ ପ୍ରଣୟନ କରି ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଗଭୀର ଦୁଃଖର ଛାୟା ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେଇ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ୍ ୧୩ ତାରିଖରେ ଜାଲିୟାନାବାଲା ପଡ଼ିଆରେ ଜନେକ ଅର୍ଧ ପାଗଳ ଇଂରେଜ ଅଧିକାରୀ ଜେନେରାଲ୍ ଡାୟାଲ୍ ଏକ ଶାନ୍ତ ପରିବେଶରେ ବସିଥିବା ସଭା ଉପରକୁ କୋଣସି ପ୍ରକାରର ବିଧାନ ନକରି ଗୁଳି ବର୍ଷଣ କରାଇଥିଲେ । ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାୟ ବାରଶହ ନେତା ମୃତ୍ୟୁ ପୁଣିରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଓ ୩,୨୦୦ ନେତା ଖଣ୍ଡିଆ ଖାବରା ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏଇ ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ ସମ୍ପାଦ ପାଇବା ସଙ୍ଗେ

ସଙ୍ଗେ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ଶୋକର ଛାୟା ଖେଳି ଯାଉଥିଲା । ଆଉ ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗିବା ପୂର୍ବରୁ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନିଜ ଉପରକୁ ପଦାର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଗଙ୍ଗାଧର ତିଳକ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କରିବା ପରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ କଂଗ୍ରେସର ନେତୃତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳିଥିଲେ ।

ଗାନ୍ଧିଜୀ ସେଇ ପରଠାରୁ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧେ ଅହିଂସାସକ ମୁଦ୍ଦର ଆହ୍ୱାନ ଦେଇ ଗୁଲିଲେ । ୧୯୨୨ ମସିହା ଫେବୃୟାରୀ ୫ ତାରିଖ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଗୁମିଚୌରାଠାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ପତ୍ୟାଗ୍ରହ ହେଲା, ପୁଲିସ୍ ସେମାନଙ୍କର ଅହିଂସାସକ ଆଚରଣରେ ପତ୍ୟାଗ୍ରହକୁ ଖୁବ୍ କରିଦେବା ସହିତ ବଡ଼ବଡ଼ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଡେଇଁ ଦଣ୍ଡରେ ବନ୍ଦୀ କରିଦେଲେ । ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଧରି ଗୁଲିଥିବା ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣ ଉପ ପୁଣି ଥରେ କଂଗ୍ରେସ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ । କାରଣ ୧୯୨୨ ନଭେମ୍ବର ୮ ତାରିଖ ଦିନ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶିନି ବାଲୁଟିପୁନ ଉତ୍ତର ଯାଇମନ୍ କମିଶନ୍ ନିୟୁକ୍ତି କରିବାରେ କଂଗ୍ରେସ ବିରୁଦ୍ଧେ ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲା । ସେଇ ବର୍ଷ ହିଁ ଉଦ୍‌ହରଲାଲ୍ ନେହେରୁ ଓ ସୁବାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲିଗ୍ ଛାପନା କରିବା ସହିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ରୂପକ ପ୍ରସ୍ତାବ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିଥିଲା ।

୧୯୨୯ ଡିସେମ୍ବର ୩୧ ତାରିଖରେ ଲାହୋରର ରାବି ନଦୀ କୂଳରେ ଏକ ବିଶେଷ ଅଧିବେଶନର ଅନ୍ତେଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଇଠି ଗାନ୍ଧୀୟ-ମହାନ ସଂସ୍ଥାର ସୁବ ଲେଖା ଜବାହରଲାଲ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ରୂପକ ଏକ ପତ୍ୟା ଉପାସ୍ତ ଥିଲେ । ଆଉ ବି ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦିବସ ବୋଲି ପାଳନ କରିଥିଲେ ।

ତିନି ମାସ ପରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱ ବିଖ୍ୟାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରି ଇଂରେଜ ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁଦ୍ଧ ଯୋଷଣା କରିଥିଲେ । ସେଇ ଯାତ୍ରା ଫଳରେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଲୋକ ଯାଇଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀ-ଇରାଫୁନ୍ ରୁଝିନୀମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହେବା ପରେ ଲୋକମାନେ ଜେଲକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ଗୋଲ୍ ଡେହୁଲି ବୈଠକରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ କଂଗ୍ରେସର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଇଂଲଣ୍ଡ ଯାଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେଠାରୁ ଫେରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଜେଲ୍ ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ । ତାଙ୍କୁ ଉପନିଧି କରି ଲକ୍ଷେ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ପତ୍ୟାଗ୍ରହୀଙ୍କୁ ନେଇ ସିନିଗ୍ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ସମର୍ଥକ ଦେଖି ଇଂରେଜ ସରକାର ନିଜର ପରାଜୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାପହିତ ପରସର ଏକ ବୁଝାମଣା କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ୧୯୩୫ରେ କଂଗ୍ରେସର ନୂଆ ନୀତିକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ ମିଳିଥିଲା । ଅପର ପକ୍ଷରେ ମୁସଲିମ୍ ଲିଗ୍ ଭାରତରେ କଂଗ୍ରେସର ବିରୋଧ ସଂସ୍ଥା ରାବରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲା । ୧୯୩୫ରେ ଯେଉଁ ଜିମ୍ମା ଭାରତକୁ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସିଏ ହିଁ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଉଦ୍‌ହର କଥାବାଣୀ ନୀତି ନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ ।

୧୯୩୫ରେ ଯେଉଁ ନୂଆ ନୀତି ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ ହେଲା, ସେଇ ଅନୁସାରେ ହୋଇଥିବା ଆଞ୍ଚଳିକ ବିଧାନ ସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଏଗାରଟି ଆସନରୁ ନଅଟିରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲା । କଂଗ୍ରେସ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳରେ ହେଲା । ମୁସଲିମ୍ ଲିଗକୁ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ । ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭର ପରେ ପରେ କଂଗ୍ରେସ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ନୀତି ବିରୋଧରେ ଯାଇ ନିଜସ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକଳକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ ଇନ୍ଦିଆ ଦେଶ । ତାତ୍କାଳୀ ଆସିଥିବା ଆସନ ଭାରତକୁ ଅକାରଣରେ ଫୋର କରିବା ଦ୍ୱାରା ମହା ବଡ଼ ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ପରେ ନେତାମାନେ କହିଥିଲେ ।

ସୁ ୧୯୪୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ୮ ତାରିଖରେ ଜାପାନର ରେଜିମ୍ ଉପରେ ପ୍ରଧାନତା କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଭାରତୀୟ ନେତାମାନଙ୍କୁ ସହଜ କରିବା ପାଇଁ ଇଂରେଜ ସରକାର ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୧ ତାରିଖରେ ସିପ୍ତ କମିଶନ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଥିବା କପଟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀତି ତଥା ଅନିଚ୍ଛାକୁ ଦେଖି ଗାନ୍ଧିଜୀ ସମେତ ଅନ୍ୟ ନେତାଗଣ ଏକାଠି ହେବା ସମ୍ଭବ ହୋଇନଥିଲା । ଫଳରେ ଇଂରେଜମାନେ ଭାରତ ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାଟ ଫିଟି ଯାଇଥିଲା । ନୂଆ ନୀତିର ଆମ୍ବୁକରଣ ପରିଚ୍ଛେଦ ହୋଇଥିଲା । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ଭାବି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନ ରୂପକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚଳେଇଥିଲା । ଆଉ ବି ଭାରତବାସୀ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଆହ୍ୱାନ ଦେଲେ କଂଗ୍ରେସର ସେଇ ବସେ ଅଧିବେଶନରେ । ନିଜ ଭାଷଣରେ ୭୦ ମିନିଟ ବାଳ ହିନ୍ଦୀରେ ଓ ୨୦ ମିନିଟ ଧରି ଇଂରାଜୀରେ ସେଗବାସୀଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ସେଇ ଭାଷଣ ଭିତରେ ସେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ, ସରଳ ଭାଷାରେ କହିଥିଲେ—

“ସହିଦା ନୀତି ପାଳନ କରିବାରେ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁଧାଶ୍ରୁତି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରେ । ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନେ କ୍ଷତିବା ପାଇଁ ନୁହଁନ୍ତି । ମରିବାର ଶପଥ ନେବା ଉଚିତ । ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଂଚି କରେ, ସେତିକି ବେଳେ ଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତ ବିଜୟ ଲାଭ କରି ଅମର ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ, ରୂପେନାମେ କର ବା ମର ।”

ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ଭାଷଣ ଭାରତବାସୀଙ୍କ ମନ ଗହନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସହିତ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ନୁହେଁ ଆଶା ସଞ୍ଚାର ହୋଇଗଲା । ଲୋକମାନଙ୍କ ଉତ୍ତେଜନା ବୃଦ୍ଧି ପାରିଲା । ଆଉ ବି ଇଂରେଜମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗୀତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ତେଣୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ତଥା ଅନ୍ୟ କେତେକ ନେତାମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରଖିନଥିଲେ । କେଲ୍ ଯିବାର ଶବ୍ଦର ଭାରତର ପ୍ରାକ୍ତେ ପ୍ରାକ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବାରେ ଦେଶବାସୀ ବିଦ୍ରୋହାତ୍ମକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଦେଶଦାରା ନିଆଁ ଜଳିବା ଦେଖି ଇଂରେଜମାନେ ଭାବି ନେଲେ ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ରାସ୍ତା ନାହିଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଚୀନ ମିତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରର ବିଜୟ ଲାଭ ତଥା ନବ ନିର୍ବାଚନରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ ଓ ଚାକ୍ ଦଳ ପରାଜୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ ଇଟାଲିର ଲେବର ପାର୍ଟି ବିଜୟ ଲାଭ କରିବା ପରେ ସମ୍ପଦ ହୋଇଗଲା ଯେ ଇଂରେଜମାନେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ସେଇ ସମୟରେ ନେତାଜୀ ପୁରୀର ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସେନା ବାହାନିର କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ ଦେଖି ସାରା ଖ୍ୟାତିଲାଭ କରିଥିଲା । ଇଟାଲି ସରକାର ଭାରତରେ ଦେଖାଦେଇଥିବା ସମସ୍ୟା ଉପରେ ବିଚିନିଷ୍ଟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କ୍ୟାମ୍ପେନ୍ ମିଶନ୍ ପଠାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ଅପର ପଟରେ ମୁସଲିମ୍ ଲିଗ୍ ବିପକ୍ଷରେ ରହିଲେ । ଫଳରେ କଲିକତାଠାରେ ତାଳରେକ୍ ଆଇନ୍ ନିଆଯାଇଥିଲା ଓ ହିନ୍ଦୁ-ମୁସଲିମ୍ ଭିତରେ ଥିବା ପବିତ୍ରତା ଶାନ୍ତିବିଶାସିତ ହୋଇଗଲା । ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨ ତାରିଖରେ ଭାଇସରାୟ କାଉନସିଲ୍ ନିର୍ଦ୍ଦାଶ କରାଗଲା, ଯାହାର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ଜବାହରଲାଲ୍ ନେହେରୁ । ଡିସେମ୍ବର ୯ ତାରିଖରେ ଯେଉଁ ସଂସଦୀୟ ସଭାର ଅଧିବେଶନ ହେଲା, ସେଥିରେ ମୁସଲିମ୍ ଲିଗ୍ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ଫଳରେ ଦୁଇ ଦଳ ଆଉ ଏକାଠି ରହିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା ।

ସୁ ୧୯୪୭ ମସିହା ଫେବୃୟାରୀ ମାସରେ ଇଂରେଜମାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ବୋଲି । ତେଣୁ ଲର୍ଡ୍ ମାଉଣ୍ଟ ବ୍ୟାଟେନ୍ ଶେଷ ଭାଇସରାୟ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଗଲା । ଇଂରେଜମାନଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଘୋଷଣାକୁ ମୁସଲିମ୍ ଲିଗ୍ ଗ୍ରହଣ ନକରି, ନିରାଶ ହୋଇ ଭାରତର ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ସୀମା ତଥା ପଞ୍ଜାବରେ ଦଙ୍ଗା ପୁଷ୍ଟି କରିଦେଲେ ।

ନୁନପାପ ୩ ତାରିଖରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ମାଉଣ୍ଟ ବ୍ୟାଟେନ୍ ଘୋଷଣା କଲେ—“ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ଦେଶକୁ ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ତାନ ରୂପରେ ବିଭାଜନ କରି ଇଂରେଜମାନେ ଦେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ” । ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଂସର୍ୟ ଲୋକ ପାର୍ଟିରୁଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ପରସ୍ପର ପାଖ ପଡ଼ୋଶୀ ହୋଇ ରହୁଥିବା ବେଳେ ଆଜି ପରସ୍ପର ଶତ୍ରୁତ୍ୱ ହୋଇଗଲେ । ଆବାଳ-ତୁବ-କନିତା ନରସଂହାରରେ ଝାସ ଦେଇଥିଲେ ।

୧୪ ଅଗଷ୍ଟର ରାତି ଅଧରେ ଦୁଇ ଦେଶରେ ହେଉଥିବା ବ୍ୟାପକ ନରସଂହାର ଭିତରେ ପ୍ରାଚୀନତମ ଦେଶକୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କରି ଦେଇ ଭାରତ ଏକ ବ୍ରହ୍ମ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

ବ୍ୱାଟର୍ସ ନଂ ୭/୧୨୬,
ସୁନିଟ୍-୮, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭ ।

ନୂଆ ଗାଁ ସ୍ମୃତି ସ୍ତମ୍ଭ

* ଡକ୍ଟର କୁଞ୍ଜିବାସ ନାୟକ

ବେଶୀ ଦିନ ନୁହେଁ—କଥାଟିଏ,
ନୟାଗଡ଼ ନାମେ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟେ—
ଅଗାଧି ଶାସନ ଗୁଲିଥାଏ (୧)

ସହି ପାରିଲେନି ଅଧ୍ୟୋଗୁର,
ମାଟିଲେ ପ୍ରଜାଏ—ମେଳି କରି ପୁଣି—
କାଡ଼ିଲେ ନିଜର ଧନୁଶର (୨)

କୁମ୍ଭାପଡ଼ାଠାରେ ହେଲା ସଭା,
ପ୍ରଜାମଣ୍ଡଳରେ କନ୍ଧମେଳି ମିଶି—
କହିଲେ—‘ବିଦେଶୀ ହଟାଇବା’ (୩)

ଠେଙ୍ଗା—ବାଡ଼ି ଧରି ବାହାରିଲେ,
ଚେଲିଫୋନ୍ ତାର କଟାକଟି କରି—
ସରକାରୀ ଘର ପୋଡ଼ି ଦେଲେ (୪)

ବୀରବାଜା ବାଜେ ଢାଉଁ ଢାଉଁ,
ନୟାଗଡ଼ ବଣ, ପାହାଡ଼ କମିଲା—
ମଗାଲ ଜଳିଲା—ଦାଉ ଦାଉ (୫)

କନ୍ଧ ପିଲା ନେତା ମଣ୍ଡଳର,
ତାକୁଆ ନାମରେ ସଭିଏଁ ଜାଣନ୍ତି—
ଥାଗରେ ଗୁଲିଛି—କଞ୍ଚି ବୀର (୬)

ଲହୁଆ ସରନା ମାଡ଼ିଗଲେ,
ନୂଆ ଗାଁଠାରେ ପୁଲିସ ବାହିନୀ—
ବନ୍ଧୁକ ସବେଇ ଚାଲିଥିଲେ (୭)

ଉଶେଇଗାଁ ବନ୍ଧାଳିଗି ସାଲ,
ଅଞ୍ଜୋବର ମାସ ଦଶ ତାରିଖରେ—
ସକାଳଟି ଥିଲା ଗୁଡ଼କାଳ (୮)

ଦେଇଗଲା ଚେଁ ଡେଟାଢେଟି,
କଞ୍ଚି ତାକୁଆର ରକତ ଧାଗରେ
ଲାଲ ହେଲା ନୂଆ ଗାଁ ମାଟି (୯)

ଗରୀରୁ ଛାଡ଼ିଗଲା ପ୍ରାଣ,
ଗହୀବ ହୋଇଲା ନାତି ପାଇଁ ବୀର-
କରି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର କଷ୍ଟ ଗାନ (୧୦)

ପୁତ୍ରୀ ଛତ୍ର ଏକ ହେଲା ଠିଆ,
ବୀର ତାକୁଆର ସନମାନ ପାଇଁ-
ତୀକ୍ଷ୍ଣତା ହେଲା ନୂଆ ଗାଆଁ (୧୧)

ସେଇ ପୁତ୍ରୀ ଛତ୍ର କହୁଥାଏ,
ନାତି, ଦେଶ ପାଇଁ ରକତ ଢାଳିଲେ-
ସ୍ଵାଧୀନତା ସିନା ମିଳିଥାଏ (୧୨)

ପୁରନା :
ଏହି ସୁନ୍ଦର କବିତା ତାକୁଆ ନୂଆଗାଁ ଥାନା ଥାନରେ ପୁଲିସ୍ ଷ୍ଟାନ୍ସରେ ଗହୀବ ହୋଇଥିଲେ । ପୁତ୍ରୀଙ୍କ ଅନ୍ତେଇ ୧୦ ଚାରିଖରେ ସେଇଠି ଗହୀବ ଦିବସ ପାଳିବ ହୋଇ
ଆସୁଛି । କବିତା ତାକୁଆ ପ୍ରକାଶନରେ ନେତୃତ୍ଵ ନେଇଥିଲେ ।

ଅଗାଧନାଶୀ, ସମ୍ପର୍କପୁର ।

ଚେର

* ଶ୍ରୀ ଚୀର୍ଯ୍ୟାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର

ମୋତେ ହୁଏ କରା ବାନ୍ଧି ରଖୁଛି
ବସୁଧାର ଚେରଟିଏ—
ସଂସ୍ମୃତି ।

ମୋ ଦେହର ମାନଚିହ୍ନକୁ
'ସଦାଜଞ୍ଜି ଚେରଟିଏ, ତୁଳିହୋଇ—
ସତ୍ୟତା ।

ମୋ ଆଶୁରେ
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆଉ ଅବିଶ୍ୱାସର
ବିରୋଧାତାଏ ବୋଲି ଦେଇ
ମୋତେ ସଦାଜଞ୍ଜି ଲଜ୍ଜାମତେ
ବେଡ଼ିପରି ଛନ୍ଦି ଦେଇ ଚେରଟିଏ—
ପରିବାର ।

ମାତ୍ର ମୋତେ ସବୁ ବନ୍ଧନରୁ
ଆପଣା ଛାଡ଼ି ମୁକ୍ତି ଦେଇ
ତା'ବିଶ୍ୱାସର ବଳୟ ଗୁରିଯାଣେ
ପୁରାଇ ଆଶୁଛି, ନିଜକୁ ପାଲଟାଇ
ସପେଦନାର ସମର୍ପଣର ଚେରଟିଏ—
ମୋ ମା', ଭାରତବର୍ଷ ॥

ଦେବୁଆସୀପତ୍ନୀ, ଆସପୁର,
ବିଶାଖ ପଲ୍ଲୀ,
କଟକ-୭୫୧୦୧୧ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଭବନଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନ ସଭା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଉଦ୍ଘାଟନୀ
 ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିନୁ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଲୋକସଭା ବାଚସ୍ପତି ଶ୍ରୀ ଶିବରାଜ ପଟ୍ଟିନାୟକ ଏବଂ ତାରକସି ବାନ ଉପହାର
 ଦେଉଛନ୍ତି ।

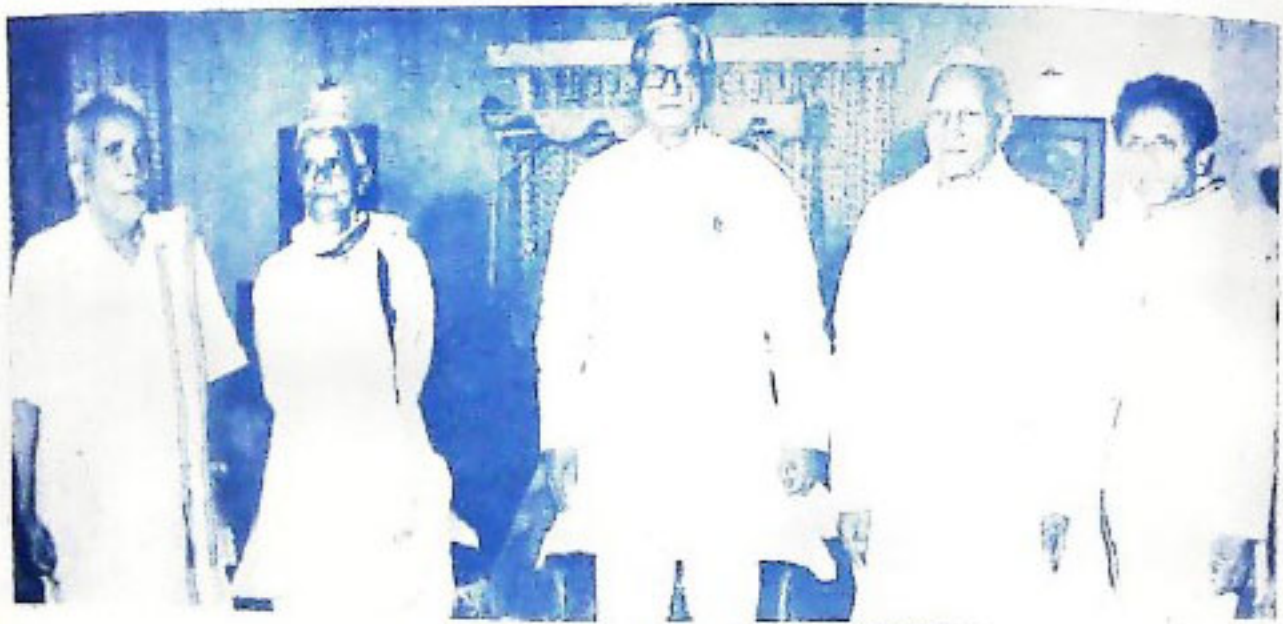
ଜଳସେଚନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିନୟ ମହାପାତ୍ର ରାଜ ଭବନଠାରେ ରାଜ୍ୟପାଳ
 ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଢ଼ୀଙ୍କ ସହ ସୌଜନ୍ୟପୂର୍ବକ ସାକ୍ଷାତ କରୁଛନ୍ତି ।

ରାଜ ଭବନଠାରେ ନାମ୍ୟରାଜ ଶାନ୍ତପାଳ ଶ୍ରୀ ବି: ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଚୌଧୁରୀ, ଭଦ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ସରକାରୀ ସଂଗ୍ରହ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ କୁର୍ଚ୍ଚି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ରୁକ୍ମପତିନାଥଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗରେ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀର ଶ୍ରୀ କ୍ରାନ୍ତିଧରା ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏକ ଭବନରେ ଶ୍ରୀ ଫେଲିକ୍ସ ଲେସିଙ୍ଗରଙ୍କୁ ଉପକ୍ରମ ଭାବରେ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ଭବନରେ ସାଧାରଣ ଅଭିଯୋଗ ଓ ଫେଲ୍ଡର ବିଭାଗ ନୀତି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ ଦାସଙ୍କଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ପଣ ରୂପେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ।

ଗାଡ଼ ଭବନଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପରମ୍ପରା ବ୍ୟତୀତ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଶେଢ଼ୀଙ୍କ ସହିତ ସୌଜନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଞ୍ଚାତ କରୁଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଚଳେ ବିଶୋଧନାଗାର ଏବଂ ଶକ୍ତି ପ୍ରବଳ ସ୍ଥାପନ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶୀ ଭାରତୀୟ ଶ୍ରୀ ପନତ୍ ଟାଟ୍ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ।

ପୁରୀ ଜେନେରାଲ ଡେପୁଟି ଶାରୀରିକ ପକ୍ଷୀ ଯଦୁ ଭୂଷା ଆସୋସିଏଟ ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଭାମଲ ଓ ଶିଳ୍ପ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଯାଦବ ମାଝୀ ଭୁଲି ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ନାଟ୍ୟକାର ଶ୍ରୀ ବ୍ୟୋମକେଶ ଦିସାଠୀଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଉପସ୍ଥାପନା ପରିସଂଘ ଓ ପେନ୍ସନ୍ ଚିନ୍ତା ଯତ୍ନ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାତ ଦାଶଗାଣୀ ଓ ଶକ୍ତି ମହାନ୍ତି ଶ୍ରୀ କାଳିନ୍ଦୀ-ଚରଣ ବେହେରା ।

STATE LEVEL CONFERENCE
OF
B.D.O.S & PROJECT OFFICERS OF DISTRICTS
SOOCHNA BHAWAN, 17.8 JULY 1974

ଫଟୋ ଉପରଦାକ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁ ଉପସ୍ଥାନ ଅଧିକାରୀ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉଲ୍ଲୋଚନା ବେଳେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚାଙ୍ଗଟି ଶାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସାମଲଦେବ ଶାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ସହରାଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଥମେ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗଟି ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଶ୍ରୀମତୀ କାଳିଦାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ଚାନ୍ଦୁ ଉତ୍ତମ ନିଗମ ଦ୍ଵାରା "କଳିଙ୍ଗ ଚାନ୍ଦୁ" ବିଶା ବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ତାଙ୍କ ବିଧାନ ସଭା ଗୃହ ପ୍ରକାଶରେ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ଵରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପରିଷଦ ଉପଦେଷ୍ଟା କେନ୍ଦ୍ରର ଶାନ୍ତିକାନ୍ତୀ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଚାଳନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ ବେହେରା ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।

ସ୍ଵର୍ଗାଦପି ଗରୀସ୍ଵସୀ

* ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର

ଧନଧାନ୍ୟ ଭରା ସୁଜଳା ସୁଫଳା
ବସୁଧା ଆମରି ମାଆ
ସନ୍ତାନ ସେବାରେ ଶୋଣିତ ନିଶାଡ଼ି
ରଞ୍ଜିଛି ଯିଏ ତା' ନାଆଁ ॥

ପଲକ ପାଣି ଏ' ମାଟିର ମମତା
ପାଇବାଜି ଆନପୁରେ !
ମହୀସ୍ଵସୀ ପ୍ରାଣା ଜନନୀ ସେ ପରା
ମନଜାଣେ ଥାଇ ବୁରେ ।

ଦୁର୍ଗମ ପଥେ ଦୁର୍ଦ୍ଦାର ଆନେ
ଏକା ଦେ ଆମରି ସାଦା
ଧନଧାନ୍ୟ ଭରା ସୁଜଳା ସୁଫଳା
ବସୁଧା ଆମରି ମାଆ ॥

ସହି ନାହିଁ ସିନା ନିରତେ ଗମିଲେ
ଅନ୍ୟାୟ-ଅମତା ପଥେ
ସତ୍ୟ, ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଦେଇଛି ସେ ଜ୍ଞନା
ଦୋଷକଲେ ଅନାଗତେ ।

ତାହାରି ଆଶିଷେ ଆନେ ମହୀସ୍ଵାନ
ତା' ବିରୁଦ୍ଧେ ନାହିଁ ରାହା
ଧନଧାନ୍ୟ ଭରା ସୁଜଳା ସୁଫଳା
ବସୁଧା ଆମରି ମାଆ ॥

ଅମଳାପତ୍ର
ପୁଲକାଣୀ-୧୭୨୦୦୧ ।

ତଥାପି ଜାଣିନୁ ବନ୍ଧୁ

* ଶ୍ରୀ କୈଳାସ ଦିପାଠୀ

ପୁରୁ ଛନ୍ଦେ ତୁମେ ଆସ
 ମନ ପଦ ପାତେ
 ବର୍ଷକରେ ଥରେ ହେଉ
 ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି
 ସବୁ ବର୍ଷବନ୍ଦୀ ତୁମେ
 ବନ୍ଦ ଦୁଇ ଦାତେ
 ସବୁ କିଛି ଚଣ୍ଡ ଅଛ
 ପଲକରେ ଭରି ।
 ତୁମେ ଜାଣ ଏ ମାଟିର
 ଗତି ଓ ପ୍ରଗତି
 ତୁମେ ଜାଣ ଏ ଭୂଖିର
 ପରିଗ୍ରହ ରୂପ
 ତୁମେ ଜାଣ ଆବର୍ତ୍ତନେ
 ବିବା ଯେ ପ୍ରତିତି
 ତୁମେ ଜାଣ ଏ ଦେଶର
 ସମ୍ପ୍ରତି ସ୍ୱରୂପ ।
 ତୁମେତ ଦେଖୁଛ ଏଠି
 ଅନ୍ଧାରର ଛାୟା
 ଦେଖୁଛ ବି ଲାଠିଗୁଳି
 ବାରୁଦ କମାଣ
 ଗୁଲ୍ୟାମ ପିଠିର ଦାଗ
 କଙ୍କାଳର କାୟା
 ଛାଲି ମାଟି ବାପୁଅର
 ଗଢାଡ ପ୍ରମାଣ ।
 ଏବେତ ଦେଖୁଛ ବନ୍ଧୁ
 ଆଲୋକ ଝଲକ
 ଅନ୍ଧନି ଅନ୍ଧାରର
 ତୀବ୍ର ପରାଭୟ
 ସୁରାଜ ସମ୍ରାଟ ଆମେ
 ମୁଣ୍ଡର ପ୍ରତୀକ
 ମଲ୍ଲମଲ୍ଲ ବିରଜାର
 ଚିତ୍ରିତ ବିଜୟ ।
 ଭତିହ ଭରିଛି କୀର୍ତ୍ତି
 ଭରିଛି ସଂସ୍ମୃତି
 ଚତୁର୍ଥୀମ ପୂଜ ଶାସ୍ତ୍ର
 ହୁତି ମଞ୍ଚ ଓଜ
 ଆକାର, ପିରୁଳ, ଅଗ୍ନି,
 ଆୟତ୍ତକ କୃତୀ

ବିବିଧରେ ଆମ ଗର୍ବ
 ସମିଛି କ୍ଷିତିଜ ।
 ଆମେ ଜାଣୁ ଏବେ ନାହିଁ
 ନାହିଁର କାଳୀଳ
 ଶାସିତ ଶୋଷିତ ଅବା
 ଦଳିତ ଦେଷିତ
 ଆମେ ଜାଣୁ ଆମ ମୂଲେ
 କେହି ସମତୁଲ
 ନାହିଁ ମହାଶୂନ୍ୟ ତଳେ
 ଆଉକେ ଭାରତ ।
 ତଥାପି ଜାଣୁଛୁ ବନ୍ଧୁ
 ଚେତନାର ତାରେ
 କାହିଁକି ଆଳାପ ତୋଳେ
 ନିଃଶ୍ୱତା ଆଗୋହ
 କାହିଁକି ଯେ ନେତି ନେତି
 ଆଖିର ଚିହ୍ନରେ
 ସମସ୍ତେ ଛବିର ଏଠି
 ନିର୍ଜୀବ ବିଗ୍ରହ ?
 ସ୍ନେହପ୍ରୀତି ହର୍ଦ୍ଦିକତା
 ଭେଜାଲ ଭେଜାଲ
 କାହିଁକି ଯେ ଲାଗେ ବନ୍ଧୁ
 ଉଦ୍‌ଭଟ ଭାବନା
 କାହିଁକି ଅତନ୍ତ୍ର ଏଠି
 ଦୁକନ୍ତ ମଗାଳ
 ପ୍ରତିତି ହୃଦୟେ ଶୀଖା
 ଚୋଳେ ପ୍ରତାରଣା ।
 ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସାଥେ
 ଶୂନ୍ୟ ଆସୀୟତା
 ଆମର କି ଆସା ନାହିଁ
 ଆମେ କି ପଥର
 ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ଥାଇ
 ନାହିଁ ସତେଜତା
 ଜାଣିନାହିଁ ତୁମେ କହ
 ଅଗଞ୍ଜ ପରର ।

'ବଚନାଲୋଚ'
 କ୍ୱାଟର୍ସ ନଂ: ୩/୨, ଚାରୁପ୍ ଆଇ.ଭି.ବି.,
 ସୁନିଟ୍-୩, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ପନ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ କୁହ କୁହ

* ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର

ପନ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ କୁହକୁହ

ସବୁ ଦେଶ ଜାତି ପାଇଁ ଦ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସଟା
ସତେ କ'ଣ ଦୁଃଖିଆ ଓ ଭୟର ବିଷୟ ?

ପନ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ !

ଯେବେଯେବେ ଆସ ତୁମେ ଏ ଭାରତବର୍ଷେ
ବହୁ କିଛି କୁହାଯାଏ, ବହୁ କଥା ମନେ ପଡ଼େ
ଆଜିର କାଳବେଳାର ତୁଳନା କଲେ ଇ
ହୁଏ ମନ କଥା ।

ପନ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ

ଦ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସର ତୁମେ ଇ ପଞ୍ଚକ
କେତେ କେତେ ତ୍ୟାଗୀ ଯୋଗୀ
ଦାଧନତେ କରି ତ୍ୟାଗ ଯୋଗ
ଦେଶ୍ରାଗଲେ ଯେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନ ଭବିଷ୍ୟତ ଲାଗି
ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ସେ ଦଶା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଲା
ଆଜି ଦିଏ ଅଶେଷ ସତ୍ୟପ ।

ଦ୍ଵାଧୀନତାର ସ୍ଵରୂପ କ'ଣ ଥିଲା ଜେଜାଣି ସେଦିନ
ଆଜିତ ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ
ପରାଧୀନତା, ଦୁଃଖର ହାରାହାରି ନିଜେ ଦୁଃଖିନ ।

କ୍ଷମତାର ରାଜନୀତି ବିଷୟଟି ରୁଣିରୁଣି ଶୁଲେ
ଖଲିଆନୀ, ଉଲ୍‌ଫା ଓ ନକ୍‌ସଲ୍ ଗଢ଼ିଗଢ଼ି ଶୁଲେ,
ଦୁଃଖ ଯେତେ ଭେଲିକି ଦେଖାଇ ଖସିଯା'ଛି
ନିରୀହ ଜନତା ଆଉ ଶିକ୍ଷିତନେ ଆଖିନ୍ତ ଦୁଃଖି
ପ୍ରାଣପୀଡ଼ା ବିଭେଦ ଓ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ତୀକ୍ଷ୍ଣଣ କରବାଲେ ।

ପନ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ କୁହକୁହ

ସବୁ ଦେଶ ଜାତି ପାଇଁ ଦ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସଟା
ସତେ କ'ଣ ଭୟ ଆଉ କୋହର ବିଷୟ ?

ଅଗଷ୍ଟ ବିପ୍ଳବ

* ଶ୍ରୀ କୃପାସିନ୍ଧୁ ପଣ୍ଡା

ଦାନ ଅବା ମର ବାଣୀ

ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ପବିତ୍ର ବାହାଣୀ

ଦୀର୍ଘ ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷ ପରେ

କି ଲାଭ ବଖାଣି ?

ଯିଏ ଗଲା ଅତୀତଟି ସିଏ

ଥିଲା ବୋଲି ଇତିହାସ କହେ ।

ଆଜି ରୁହୀ ଗପ ପରି ଲାଗେ

ଆକାଶର ଗୁମ୍ଫାଟିକୁ ଅଝଟ ଶିଶୁ ପୁତ୍ର ମାଗେ

ସେ ଜାଣିନି ବାସ୍ତବତା କ'ଣ ?

କାରଖାନା ଘର ତାଲା ବନ୍ଦ କରେ

ଅସହଯୋଗ ଶବ୍ଦକୁ ଗାନ୍ଧୀ ବୁଝାଠାରୁ ଆଗେ ଧାରେ

ଗାଡ଼ି ପୋଡ଼େ, ବନ୍ଧକାଟେ, ବଜାରକୁ ଲୁଟେ

ସେ ଜାଣେନି ଏ ସବୁ ଗୁଳିଥିବା ସମାଜ ଆକଟେ ।

ସେ ଶିଶୁକୁ ବୁଝାଇବ କିଏ ?

କଥା କଥାକେ ଯିଏ ବନ୍ଧୁକ ଫୁଟାଏ

ତା'ର ଦୁର୍ଘଟ ଅଶୋକକ୍ଷମାରୁ ଆହୁରି କଠିନ

ସମାଜର ଚନ୍ଦ୍ର ବଦନୀରେ ସେ ଆଜି ନିର୍ଦ୍ଦୟ

ସେ ଶିଶୁର ଯୌବନ ଆସିବ ଡେଇଁଶି ବର୍ଷରେ

ଅପରାଧ କୈଶୋରୀର ଗୁଲିଗଲା ପରେ

ବୋଝ ସିଏ ମାଆ ପାଇଁ

ବୋଝ ସିଏ ବାପା ପାଇଁ

ବୋଝ ମଧ୍ୟ ଏ ସମାଜ ପାଇଁ

ତାଲିନ ପାଇବ ଶିଶୁ ଟଙ୍କା ପାଇବାର ଘୋଡ଼ା ସୈନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ

ବାସୀଲୋନାରେ ହାରିଲେ ବି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ ।

ଆଜସ୍ୟର ଗନ୍ଧାଘର ତା' ପାଇଁ ସଜଡ଼ା

ଖରଟ କରିବ ସିଏ ସେପୁଁ ଚୋଡ଼ା ଚୋଡ଼ା ।

ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ରାମରାଜ୍ୟ ତା' ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହ

ଇତିହାସେ ଖୋଜେ ତାଙ୍କୁ ରାମ ବୋଲି

ତେଜ ତେଜ ପ୍ରତିଟି ଅଧ୍ୟାୟ ।

କହି ବି ପାରିବ କିଏ

କୃଷ୍ଣ ମୁଖେ, ଯଗୋଦା ପୁଅଟା ଦେଖୁଛି ?

— ୩୭ — ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ବିଶେଷାଙ୍କ

କହି ବି ପାରିବ କିଏ

ଇତିହାସ ମଧ୍ୟେ ସତ୍ୟ ଲୁଚି ଅଛି ?

ଶିଶୁ ପୁତ୍ର କାହିଁକି ବୁଝିବ କଥା

ସୁଭାସ ବୋଷର

କାହିଁକି ଜାଣିବ କଥା ବାଜି ରାଉତର ?

କାହିଁକି ହେଜିବ ଗୁଳିମାଡ଼େ ପ୍ରତି ଗହାଦିବୁ ଶୁଣ

ମାଟିର ?

ଦେଶ ପାଇଁ ହସି ଫାଗୀ ଶୁଣେ ପ୍ରାଣ ଦେବା

ବେଦନା ଆଦିବାସୀ ଲକ୍ଷଣ ନାୟକର

ମଣିଷ ରୂପେ ସେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମି ପରେ ହୁଏ

ବଂଶଲୀଗି, ଜାତିଲୀଗି, ଧର୍ମଲୀଗି

ଭିନ୍ନ ରୂପେ ଗଣା,

“କୃ ଅହ”ର ଉତ୍ତର ତାକୁ କରେ ବାଟ ବଣା,

ଜନ ସମୁଦ୍ରର ଅନନ୍ତଶୟନେ ସେ ଦେଖେ

ଖାଦ୍ୟ ନାହିଁ, ବସ୍ତ୍ର ନାହିଁ, ନାହିଁ ବାସଗୃହ,

ଗୁଣିଆଡ଼େ ଗୁହେଁ ଖାଲି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଣ ମୟ,

ତାକିଆଜ୍ଞା ଜନନୀକୁ ତା'ର

ୟୁଦ୍ଧବାକୁ, କରିବାକୁ ଅବା ମରିବାକୁ,

ସେ କିହୁ ବୁଝୁନି କ'ଣ କରିବ ?

କା ପାଇଁ ମରିବ ?

ବ୍ରିଟିଶ ତ ନାହିଁ ଏ ଦେଶରେ

ଅଛି ଖାଲି ଗରିବୀତା ଗାଧାସ ରୂପରେ ।

ଗଡ଼ିବାକୁ ନୂତନ ସମାଜ,

ଜାତିଲୀଗି, ଧର୍ମଲୀଗି, ଆଞ୍ଚଳିକତାରେ,

ଅଥବା ଦୁର୍ନୀତିର ମୁଖାପିଣ୍ଡା ଜନ ସମୁଦ୍ରରେ,

ଡେଣୁ ସେ ଅଝଟ ଶିଶୁ,

କରି ବି ପାରୁନି, ମରିବି ପାରୁନି

ଭାରତ ଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଜୟନ୍ତୀରେ ।

ଟିକୁପଟି ସାହି,

ହସପୁର ।

ହେ ! ଶହୀଦ ବିଜୟୀ

* ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ

ହେ ବନ୍ଧୁ ଅଗଷ୍ଟ ନଅ
ତୁମେ ନୁହଁ ଖାଲି ଏକ ପୁଅ
ବିଧା ଇତିହାସ ପୁସ୍ତାକ ତାରିଖ

ବରା ତୁମେ ଏ ଜାତିର ମୁକ୍ତି ତୀର୍ଥ
ବନ୍ଧନାନ ବିପ୍ଳବର ପ୍ରଦୀପ୍ତ ମସ୍ତୁଖ
ଆଉ ଏ ଜାତିର ଅନ୍ଧାରିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠି ହୁଏସେ
ତୁମେ ଏକ ଉଦ୍ଧର ଝଲକା

ଆଜି ପୁଣି ବହୁ ବର୍ଷପରେ
ତୁମ ପୁଅ ପଢ଼ିଗଲେ ମନେ

ମନେ ପଡ଼େ.....ଯେଉଁମାନେ ସୁଗନ୍ଧ ଧରି
ଏ ଜାତିର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ପିନ୍ଧି ଥିଲେ ଦାସତ୍ୱ ଓ ଗୁମ୍ଫାଳର ବେଡ଼ି
ଖାଇଥିଲେ ଲାଠି ଆଉ ଶୁଭୁକ ପ୍ରଦାର
କରିଥିଲେ ରକ୍ତ ଆଉ ଅଶ୍ରୁର ଚର୍ପଣ
ଜାଳି ଦେଇ ମୁକ୍ତିର ଚରଣାମୁଳେ ସଂଗ୍ରାମର ଶିଖା ବନ୍ଧନାନ
ସେ ଶିଖା ଦେଇଛି ଟେକି
ଏ ଜାତିର ଇତିହାସେ ବିରାଟ ତା' ବାନ ।

ସେଦିନ ବି ପୁଣି.....

ସାବର ମତିର ସଜ୍ଜ ଏ ଜାତି ଜନକ
ଏ ଜାତିର ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ଶୁଣାଇଲା
ବହୁ କଷ୍ଟେ ମୁକ୍ତିର ସଙ୍ଗୀତ
ସେ ସଙ୍ଗୀତ, ସେ ସ୍ୱର ଝଙ୍କୁତ ହେଲା

ହୁକୁ ବିରି କୋଟି ଜନତାର
ପୁଣିକଲା ନୂଆ ଇତିହାସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳର
କର ଅବା ମର ।

ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଏ ଜାତିର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଦେଇ ଶଲେ ଝାସ
ସେମାନଙ୍କୁ କାଳ କ'ଣ କରି ପାରେ ଶେଷ ??

ସେମାନେତ ଶହୀଦ ବିଜୟୀ
ତିର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲାୟୀ

ହେ ! ବନ୍ଧୁ ଅଗଷ୍ଟ ନଅ, ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ସଖା
ମୁକ୍ତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତୀ

ଏ ଜାତିର ସଂଗ୍ରାମର, ପ୍ରତ୍ନଳିତ ପ୍ରଦୀପର ଅନିବାରଣ ଶିଖା
ତୁମ କୀର୍ତ୍ତି ଇତିହାସେ କାଳ କାଳ ରହିଥିବ ଲେଖା
ତୁମେ ଶହୀଦ ବିଜୟୀ
ତିର କାଳ ଜୟୀ !!

ସେ ଦିନର ସ୍ମୃତି

* ବନପ୍ରଭା ପରିତ୍ରା

ସେ ଦିନ ଯାଇଛି ଶୁଣି
ନାହିଁ ଆଉ ପରାଧୀନ ପକ୍ଷ ତଳେ
ଶତ ଶତ ପଶୁକିତ ଆସାର ବିଳାପ,
ନାହିଁ ପୁଣି ପତ୍ୟୋଗ୍ରହ କାରାବାସ
କେତେ ଗୁଳି ଲାଠି ମାଡ଼
ହସି ହସି ଫାଶୀ ଶୁଖେ ଝୁଲିବା ଗୁହୁଣି ।
ଗୋଟେ ପଟେ ବିପୁବର ରକ୍ଷଣିଣୀ
ଆଗପଟେ ଅହିଂସା ଓକାର
ଦେଶ ପାଇଁ ନୀତି ପାଇଁ ମିଶି ଯେବେ
ହେଲା ଏକାକାର
ନଥିଲା ଯେ ଧର୍ମ-ବଞ୍ଚି-ବନ୍ଧୁ ବିଶ୍ଵର
ସେ ଗୁହୁଣି ଥିଲା ଏକା
ସ୍ଵାଧୀନତା ସ୍ଵାଧୁ ଶୁଖୁବାର ।
ମାଟି ପାଇଁ ମା' ପାଇଁ
ପୁଅ ଯେବେ ଦେଲା ଆସବଳି
ବିଦେଶୀ ନର୍ତ୍ତନା ମଥା
ତନବା ଉତ୍ତରୀ ତରୁ
ପୁଣ୍ୟ ଦୀପ ସମ
ସ୍ଵାଧୀନତା ଉଠିଲା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳି ॥
କେନ ହରୁରୀ-ବଞ୍ଚି କରବନ୍ଧୁ
ଲକ୍ଷଣ ନାଏକ
ଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ପାତ କଲେ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳର ସୁଯୋଗ୍ୟ ଦାୟାଦ
ନାହା ଫିଟାଲକି ନାହିଁ
ବାଦି ଗାଉଡ଼ର ଦସ୍ତବାଣୀ
ଫିରିଙ୍ଗର ବନ୍ଧୁକରେ

ତା'ର କେତେ ଲାଲ ହେଲା
ଭରା ନଇ ପାଣି
ସବୁତ ଯାଇଛି ଘଟି ଏ ମାଟିରେ ;
ସମସ୍ତର ମହାସ୍ଵୋତେ
ଦିନ-ମାସ-ବର୍ଷ ଯାଏ ବିତି
ଆନେତ ସ୍ଵାଧୀନ ଏବେ
କିନ୍ତୁ କାହିଁ ସେ ଅନୁରାଗ ?
ସ୍ଵାଧୀନତା ଆମ ପାଇଁ
ଏବେଖାଲି ସ୍ମୃତି ଆଉ ସ୍ମୃତି ।
ପୁରୁଣା ମେସିନ୍ର ମଇଳା ଜମାଟ ପରି
ଏ ମନରେ କେତେ ଯେ କଳଙ୍କି
ନୀତି-ଧର୍ମ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ସଂକୀର୍ତ୍ତ ଭାବର,
ଏ କାଳିନୀ ଭେଦ କରି ଯିବା ପାଇଁ
ଏଇ ଯେ ଆସିଛି
ଆମ ଅଗ୍ରସର ବେଳ ।
ଆଜି ଏହି ଅଗଞ୍ଜ ପକ୍ଷରେ
ସିରଜାର ତଳେ
ମନ ଦର୍ପଣରେ ଥରେ
ସମସ୍ତର ଆଲୋଡ଼ନ
କଲେ ନିରୀକ୍ଷଣ
ଛାତିର ସମନ ନିଶ୍ଚେ ବାରି ନେବ
ଭିତରୁ ଆସୁଛି ଧ୍ଵନି
ବନ୍ଦେ ମା'ତରମ୍ ॥

ପ୍ରା:-ଟାଣକଣା, ପୋ:ଅ:-କେପଡ଼ା,
ଭାସା:-ବେଞ୍ଚକାର, ନି:-ବଟକ ।

ହେ ମହାନ ଅଗଷ୍ଟ ପନ୍ଦର

* ଶ୍ରୀ ପୁରୋହିତ ନାୟକ

ହେ ଅଗଷ୍ଟ ପନ୍ଦର, ତୁମକୁ ନମସ୍କାର
ତୁମ ପାଇଁ ଏ ଜାତିର ବୀର
କେତେ ଯେ ଶହୀଦ୍
ଦେଇ ଗଲେ ପ୍ରାଣକଳି
କେତେ ପାହିତ୍ୟକ ଏହିଦିନାଦିକ ।
ରକ୍ଷାକ୍ଷରେ ଲେଖିଗଲେ
ତମ ଇତିହାସ ॥

କିନ୍ତୁ.....
ତୁମେ ଥାଉ ଏଇ ଜାତି ପାଇଁ
ହେଲ କିବା ପ୍ରହରଣ
ଏ ପୁଣ୍ୟ ଭୂମିରେ
ତୁମ ଛନ୍ଦ ନୁହେଁ
ଭୁବନବ୍ୟପୁର୍ଣ୍ଣ
ଏକ ସମାରୋହ
ତୁମ ପୁତ ନାମ ଗାଲ
ତୁମ୍ଭିଆପ ଅତ୍ୟାଚାର
କିବାଦ ବିଗ୍ରହ ॥

ଏ ଜାତିକୁ ଆଗାଧୀ ଜନତା
ରହିଛି ତୁମକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧି
ପ୍ରତିଧର ସମର୍ପିତ କର ନୁଆ ପୁଷ୍ପର ବିପ୍ଳବ
ହେ.....ଅଗଷ୍ଟ ପନ୍ଦର
ତୁମେ ବି ଆସିବ ପୁଣି
ଆଉ ଥରେ (ତୁମ)
ଅବାସ୍ତବ ଅସଙ୍ଗତ ପୁଞ୍ଜ ।

ଖୋଲି ଦେଇ
ଭେଦାଲ ବିଷ୍ଣୁକୁ
ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଚ୍ଚୁତି ଦେବ,
ଅଗଣିତ ସର୍ବହରା ପାଇଁ
ଆଣିବ ଏଥର ତୁମେ ନୁଆ ଅନୁଭବ
ଆମରି ଭିତରେ ଯେତେ ନବୀନ ଚେତନା
ବାସ୍ତବ କଳ୍ପନା/ରୂପାୟିତ ହେବ ବାରମ୍ବାର
କୋଟି କୋଟି ମଣିଷର
ଘେନ ତୁମେ ନତ ନମସ୍କାର
ଜାତିର ଜାଗୃତି ପଥେ
ହେ ମହାନ ଅଗଷ୍ଟ ପନ୍ଦର ॥

ସଂପାଦକ, ବେଙ୍ଗା,
କାହ୍ନା, ଡ଼େରୀ, ପୁରୀ ।

ସୁମୁସର ରାଜା - ଇଂରେଜ ସମ୍ପର୍କ

* ଶ୍ରୀ ମାଗୁଣି ଦାଶ

ଈଞ୍ଚ ଇଞ୍ଚିଆ କମ୍ପାନୀ ସରକାର ୧୮୦୩ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଖଲ କରି ନେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ୩୫ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଗଞ୍ଜାମ ଓ ନୟାଗଡ଼ ଅଞ୍ଚଳ ଇଂରେଜମାନଙ୍କର କରଗତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ୧୭୬୮ ମସିହାଠାରୁ ୧୮୫୭ ମସିହା ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୯୦ ବର୍ଷ ଧରି ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବହୁତ ଥର ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଇଂରେଜ ସରକାର ସବୁବେଳେ ବଡ଼ ଚିନ୍ତାରେ କାଳ ଯାପନ କରୁଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଜମିଦାରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ । ଜାତୀୟ ଏକତା ଅଭାବରୁ ରାଜା, ଜମିଦାରମାନେ ସଫଳ ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବହୁବାର ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରି ନଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆମାନେ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ ଥର ଓ ଯେତେ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ରୋହ କରିଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶ ତୁଳନାରେ ଏହା ନ୍ୟୁନ ନୁହେଁ । ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ସହଜରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଅଧୀନତା ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପକ୍ଷରେ ଏହା ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ବିଷୟ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି, ମହୁରୀ ଓ ସୁମୁସର ରାଜାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସରକାରଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର କରି ଦେଇଥିଲା । ସମୟ ଓ ସଂଖ୍ୟାରେ ସୁମୁସର ରାଜାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ସବୁ ରାଜା, ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଅପେକ୍ଷା ବେଶୀ । ଏଥିପାଇଁ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କୁ ସୁମୁସର ପ୍ରତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ବିଶେଷତଃ ସୁମୁସରର ସୀମା ସେତେବେଳର ବଜାଲା ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନର ଓଡ଼ିଶା ସହିତ ଲାଗି ରହିଥିବାରୁ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସମ୍ଭା ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶର ସୀମା ପାର ହୋଇ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକୁ ଭୁଲିଯାଇ ସେଠାରେ ବିଛି ଦିନ ନିରାପଦରେ ରହିବାର ସୁବିଧା ପାଇଯାଉଥିଲେ ।

ସୁମୁସର ଜମିଦାରୀ ଭିତରେ ଆଦିବାସୀ କନ୍ଧ ସଂଖ୍ୟା ବେଶୀ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମତାଉବା ସହଜ ଥିବାରୁ ସରକାର ସୁମୁସର ଅଞ୍ଚଳ ସମକ୍ଷେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ । ସୁମୁସର ବିଦ୍ରୋହଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଭାବ ଓଡ଼ିଶା

ଉପରେ ବହୁବାର ପଡ଼ିଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସରକାର ସୁମୁସର ପ୍ରତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ ।

୧୭୬୮ ବେଳକୁ ବିଶା ଶହେ ଖେସ ଆୟତନ ବିଶିଷ୍ଟ ବିଶା ସୁମୁସରର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୪ ହଜାର ବର୍ଗ ମାଇଲ ଥିଲା । ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ ୮୦ ମାଇଲ ଓ ଦକ୍ଷିଣ-ଉତ୍ତରରେ ୫୦ ମାଇଲ ଥିଲା । ସୁମୁସରର ଉତ୍ତରକୁ ଦଶପଲ୍ଲୀ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ, ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମକୁ ବଉଦ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ, ପୂର୍ବକୁ ନୟାଗଡ଼ ଗଡ଼ଜାତ, ପଶ୍ଚିମକୁ କନ୍ଧମାଳ, ଦକ୍ଷିଣକୁ ଧରାକୋଟ ଓ ଡାକ୍ତା, ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବକୁ ଆଠଗଡ଼ ଜମିଦାରୀ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମକୁ ସୋରଡ଼ା ଲାଗି ରହିଛି । କୁଳାଡ଼ ଗଡ଼ ସୁମୁସର ଗଞ୍ଜାମ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା ।

ସୁମୁସର ଜମିଦାରୀ ଭିତରେ ବଣ, ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପାଟଣ ବେଶୀ । ମାଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁତ କନ୍ଧ ଜାତୀୟ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ।

ସୁମୁସରର ଉଚ୍ଚ ରାଜାମାନେ କୁଳାଡ଼ଗଡ଼, ଦୁର୍ଗା ପ୍ରଦାନ କର ଓ ଅନ୍ଧାର ଗଡ଼; ଏ ତିନି ଗଡ଼କୁ ସାମଗ୍ରିକ ଘାଟି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସୁମୁସରର ଦୁର୍ଗମ ପର୍ବତମାଳା ଗଡ଼ର ପ୍ରାଚୀନ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ସୁମୁସରର ସବୁ ଗଡ଼ ପାହାଡ଼ ଓ ପର୍ବତକୁ ଲାଗି ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ଗନ୍ତୁର ଆକ୍ରମଣକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଅତି ସହଜ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଯୁଦ୍ଧ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଏହି ଗଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଆଧୁନିକ ଧରଣର ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେତେ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇପାରି ନଥିଲା । ବିଶେଷତଃ କମାଣ ଦାଉ ସମ୍ପାଳିବା ପାଇଁ ଏହାର ଶକ୍ତି ନଥିଲା ।

୧୭୫୪ ମସିହାରେ ରାଜା କୁଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ସୁମୁସରରେ ରାଜ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କମ୍ପାନୀ ସରକାରଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ସେପ୍ଟିମ୍ବ୍ ଦେଉଥିଲେ । ୧୭୭୩ ମସିହାରେ କୁଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚଙ୍କର ପୁତ୍ର ହେବାରୁ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ପୁଅ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଉଚ୍ଚ ଓ ପାନ ପୁଅ ବିବିଜନ ଉଚ୍ଚଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜଗାଦି ନେଇ ବିବାଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

ରାଜା କୁଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ନୟାଗଡ଼ ରାଜ ଜେମାଙ୍କୁ ବିବାହ କରାଯିବାରୁ ତାଙ୍କ ଓମ୍ଭରସ ଜାତ ପୁତ୍ର ସୁମୁସରରେ ରାଜା ହେବେ ବୋଲି କେ

ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ହେତୁକି ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ମୂଳ ଗାରଣ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଶେଷକୁ ବିବିକ୍ଷା ଭଞ୍ଜ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ଟଙ୍କା ବଡ଼ାଇ ବାର୍ଷିକ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ସରକାରକୁ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ପୁରୁପରରେ ରାଜା ହେଲେ । ଏହା ଖବର ସେ ବଡ଼ ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଭଞ୍ଜଙ୍କୁ ଜାଣିର ସ୍ୱରୂପ ନଅ ଖଣ୍ଡି ଗ୍ରାମ ଦେବା ପାଇଁ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରାଜା ବିବିକ୍ଷା ଭଞ୍ଜ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କୁ ଜାଣିର ଗ୍ରାମ ଦେଲେ ନାହିଁ କି ସରକାରକୁ ଦେଖିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରକାରେ ବାର୍ଷିକ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖଜଣା କେତେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ୧୭୭୮ ମସିହାରେ ସରକାର ବିବିକ୍ଷା ଭଞ୍ଜଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାମଗ୍ରିକ ଅଭିଯାନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ । ସେହି ବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖରେ ରାଜା ବିବିକ୍ଷା ଭଞ୍ଜ ବିଶୁଦ୍ଧ ଗଡ଼ରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ଖବର ପାଇ ଇଂରେଜ ସରକାର ବିଶୁଦ୍ଧ ଗଡ଼ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ରାଜା ବିବିକ୍ଷା ଭଞ୍ଜ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣାବାଳିଆ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଆଧୁନିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଆଗରେ ଅକାମୀ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ସେ ଗଡ଼କୁ ରକ୍ଷା କରିନପାରି ନିସ୍ୱାଗତ, ପରେ ଶେଷା ଏବଂ ଶେଷରେ ବୌଦ୍ଧ ମଙ୍ଗାକୁଦରେ ଯାଇ ରହିଲେ ।

ଇଂରେଜ ସରକାର ବଡ଼ ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଭଞ୍ଜଙ୍କୁ ପୁରୁପରରେ ରଖି କଲେ । ସେ ବାର୍ଷିକ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେୟକିମ୍ବ ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ମତ ହୋଇ ପୁରୁପରରେ ରାଜା ହେଲେ । ରାଜା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଭଞ୍ଜ ୧୭୮୮ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାରୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜ ପୁରୁପରରେ ରାଜା ହେଲେ । ଖଜଣା ଆଦାୟରେ ହେଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ପୁତ୍ର ଧନଞ୍ଜୟ ଭଞ୍ଜଙ୍କୁ ରାଜା ଘାଟିରେ ଦେଇ ତୀର୍ଥାଟନରେ ଚାଲିଗଲେ । ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ରାଜା ଧନଞ୍ଜୟ ଭଞ୍ଜ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କୁ ଖଜଣା ଠିକ୍ ଭାବେ ଦେଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଭୀଷଣ କଷ୍ଟ ଦେଲେ । ରାଜ୍ୟରେ ବହୁତ ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ରାଜା ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜ ତୀର୍ଥାଟନରୁ ଫେରି ପୁନର୍ବାର ରାଜା ହେବାରୁ ମନସ୍ଥ କଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜ ଗାଦି ପାଇଁ ପିତା-ପୁତ୍ର ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଳହ ଲାଗିଲା । ଇଂରେଜ ସରକାର ପୁରୁପର ଶାନ୍ତ୍ୟକୁ ପୁରୁ ଭାଗ କରି ବାଧି ଦେଲେ । ତଥାପି ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜ ନିସ୍ୱମିତ ଭାବରେ ଖଜଣା ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କୁ ବହୁତ ହଇରାଣ କଲେ ।

କଲେଜର ଦ୍ୱାରକ ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି ବିଫଳ ହେବାରୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟ ଗୁଳନା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ । ୧୮୦୧ ମସିହା ମେ ମାସ ୨ ତାରିଖରେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ମାଲେ ସାହେବ ସୈନ୍ୟରେ ପୁରୁପରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜଙ୍କୁ ଗାଦିଚ୍ୟୁତ କରି ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି, ତାଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେଲେ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ ।

କର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ମାଲେ ଓ କର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ପ୍ରିୟଙ୍କ ଅଧିନାୟକତ୍ୱରେ ଦୁଇ ଦଳ ସୈନ୍ୟ ସମୁଦାୟ ଆକ୍ରମଣ କରି କୁଲାଡ଼ ଗଡ଼କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ରାଜା ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜ ସରକାରୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିଲା କରିନପାରି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ନିକଟସ୍ଥ ଜଙ୍ଗଲକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଗୁଳି ଚଳାଇଲେ । ଏଥିରେ ବହୁ ସରକାରୀ ସୈନ୍ୟ ହତାହତ ହେଲେ । ନିଜେ କର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ପ୍ରିୟଙ୍କ ହାତରେ ଗୁଳି ବାଜି ତଖମ ହେଲେ ।

କୁଲାଡ଼ ଗଡ଼ ଦଖଲ କରି ସାରିବା ପରେ ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟମାନେ ଦୁର୍ଗାପ୍ରସାଦ ଗଡ଼ ଆକ୍ରମଣ କରି ଦଖଲ କଲେ । ଶ୍ରୀକର ଭଞ୍ଜ ଶେଷକୁ ପୁରୁପର ଛାଡ଼ି ପୁରୀ ପୁରୁପର ମଠରେ ଯାଇ ରହିଲେ । ଧନଞ୍ଜୟ ଭଞ୍ଜ କୁଲାଡ଼ ଛାଡ଼ି ପୁରୁପର ଉଦୟଗିରି ମାଳକୁ ପଳାଇ ଯାଇ ସେଠାରେ ରହିଲେ । ୧୮୩୫ ମସିହାରେ ସେ ସେଠାରେ ରହୁଥିବା ସମରଣ କଲେ । ସରକାର ପୁରୁପର ଜମିଦାରୀକୁ ଶାସ୍ୟ କରିନେଲେ । ଧନଞ୍ଜୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ପରେ ପୁରୁପରର ବିପୁରୀ ବୀର ଦୋହରା ବିଷୋୟୀ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତୁରା ଚନ୍ଦ୍ର ବିଷୋୟୀ ଧନଞ୍ଜୟ ଭଞ୍ଜଙ୍କ ପୁତ୍ର ବ୍ରଜରାଜ ଭଞ୍ଜଙ୍କୁ ପୁରୁପରରେ ରାଜା କରାଇବା ପାଇଁ ନାନା ଗଞ୍ଜଗୋଳ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଶେଷକୁ କର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ରସେଲ୍ ସାହେବ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ଷମତା ପାଇ ପୁରୁପରରେ ପହଞ୍ଚି କୁଲାଡ଼ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀନାରାୟଣ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବ୍ରଜରାଜ ଭଞ୍ଜଙ୍କୁ ରାଜା କରିବା ବାହାନା କରି ରାଜ ଗାଦି ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ସାଜରେ ନେଇ ବନ୍ଦୀରେ ରଖିଲେ । ଏହି ଛଳନା କେହି ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ । ତାପରେ ଗଞ୍ଜଗୋଳ ଆସେ ଆସେ ନିବର୍ତ୍ତି ୧୮୬୨ ମସିହାରେ ପୁରୁପର ଶାନ୍ତ ହେଲା ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ,
ଭଞ୍ଜନଗର ।

ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲା କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

* ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଭୂମାର ମିଶ୍ର

ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଜିଲ୍ଲା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା ଏକ ଗ୍ରାମାୟତ୍ତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଆକାରର ଚାଷ ଧନାୟତ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସୀମାରେଖା ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତିନୋଟି ଉପଖଣ୍ଡରେ ୮ଟି ବ୍ଲକ୍ରେ ୧୯୭୯ ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୧୯୮୦-୮୧ରୁ ସମଗ୍ର ୧୫ଟି ବ୍ଲକ୍ରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇଛି । ଶାଳ ଗରିବ ପରିବାରକୁ ବିକ୍ଷେପ କରାଯାଇ ସେହି ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନକ୍ଷମ ଧନୀ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅର୍ଥ ରଖି ତଥା ଅନୁଦାନ ଆକାର ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ । ହରିଜନ ଓ ଆଦିବାସୀ ପରିବାର ତଥା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୯୯୨ ମୁଖ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ୯,୭୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପରିବାରକୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଏକ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଇଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୩୩,୭୨୮ ଆଦିବାସୀ ଓ ୩୧,୨୯୬ ହରିଜନ ପରିବାର ଉପକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । ମୁବକ, ମୁବକୀଙ୍କ ଆସ ନିମ୍ନୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାଲିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୨,୯୪୮ ମୁବକ, ମୁବକୀଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଧନାୟତ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ୫,୫୮୨ ଜଣଙ୍କୁ ଅଭିଆନ କରାଯାଇଛି । ଶୁଦ୍ର ଓ ନାନମାତ୍ର ଗୁଣୀଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୧୯୮୩-୮୪ ମସିହାରେ ଶୁଦ୍ର ଓ ନାନମାତ୍ର ଗୁଣୀଙ୍କୁ ଜଳସେଚନ, ଭୂ-ଉନ୍ନୟନ ଓ ଉନ୍ନତ ବିହନ ଯୋଗାଣ ମାଧ୍ୟମରେ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ୧୯୯୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ମୁଖ୍ୟ ଏହି ଯୋଜନାରେ ୩୧୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇ ୪୭,୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଫ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଯୋଜନାରେ ଗୁଣୀଙ୍କୁ ସେତ କୃପ ଖାନନ ବାବଦରେ ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନ ଗୁଣୀଙ୍କୁ ୫,୦୦୦ ଓ ଅଣ ଆଦିବାସୀ ହରିଜନ ଗୁଣୀଙ୍କୁ ୪,୦୦୦ ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଏକ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ୧୯୯୨ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମୁଖ୍ୟ ୨୧ଟି ସେତ କୃପ ବାବଦରେ ୨୮୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଭାଗୀୟ ପୁସ୍ତକରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହି ଯୋଜନା ସମଗ୍ର ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର ନିମ୍ନରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଗୋଟି ଗ୍ରାମିକ ଅଭିଆନ ଯୋଜନାରେ

୧୯୭୮-୭୯ ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ୧୯୯୦-୯୧ ମୁଖ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଯୋଜନାରେ ୧,୨୩୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇ ୨,୩୫୫ ଜଣ ଗୋଟି ଗ୍ରାମିକଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଧନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଭିଆନ କରାଯାଇଛି । ଜଳସେଚନର ସୁବିଧା ଓ କୃଷିର ଉନ୍ନତ ମିଳନ ହରିଜନ ଓ ଆଦିବାସୀ ପରିବାର ଶୁଦ୍ର ଓ ନାନମାତ୍ର ଗୁଣୀଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ସେତ କୃପ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୧,୪୦୦ରୁ ଅଧିକ କୃପ ଖାନନ କରାଯାଇଛି । ୧୯୯୨ ମୁଖ୍ୟ ୮୨୫ଟି କୃପ ଖାନନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୧,୦୦୦ରୁ ଅଧିକ କୃପ ଖାନନ କରାଯାଇ ରାଜ୍ୟସ୍ତରରେ ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକଣ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୧୯୭୪-୭୫ ମସିହାରୁ ଏହି ବିଷୟ ୧୫ଟି ବ୍ଲକ୍ରେ ୧୫ଟି ବ୍ଲକ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ଅନୁଭବ ୧୯୯୨ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷା ସଂରକ୍ଷଣ ବିଭାଗକୁ ଆର୍ଥିକ ଅନୁଦାନ ଦିଆଯାଇ ୨,୪୧,୦୩୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ୫୯୫ ଗୋଟି ଜଣ ଅମଳ ପ୍ରକଣ, ୧୩୫ ଉଠା ଜଳସେଚନ ପାଖ, ୩୫୫ ଶୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଛି ।

ଏହା ପରେ ଆଦିବାସୀ ସମନ୍ୱିତ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା ଫୁଲବାଣୀ ଏକ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହି ବିଭାଗରୁ ତା ୨୩-୨-୧୯୭୯ ରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ୧୫୦ ଜଣ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଜମିରେ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଗହମ, ଧାନ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି । ଏ ବାବଦରେ ୫୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଅଛି । ଫଳ ଓ ପନିପରିବା ଗୁଣରେ ୩ ଗୋଟି ନର୍ସରୀରେ ଗୁଣା ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇ ୧୫,୧୧୯ ଫଳ ଗୁଣା ୯୮,୨୭୫ ଗୁଣା ୯୦୫ ଜଣ ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ବଞ୍ଚନ କରାଯାଇଛି । ୯୦ ଜଣଙ୍କୁ ମଟର ଓ ପନିପରିବା ବିହନ ବଞ୍ଚନ କରାଯାଇଛି । ଫଳ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପନିପରିବା ଗୁଣ ଏବଂ ଗୋଟି ପାଇଁ ୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ବାବଦରେ ୫୧,୨୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ୧୯୯୨ ମୁଖ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଜଣ ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ରେଗନ ଗୁଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ୨୨,୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ୨ ଗୋଟି ଗ୍ରାମ୍ୟ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ୩ ଗୋଟି କୃପ ଓ ୩ ଗୋଟି କୃପ କୃପ ଖାନନ କରାଯାଇଛି । ୩ ଗୋଟି ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଭବ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟି

କୃଷି ବିଷୟ ଜ୍ଞାନ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ୧୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସାମୟିକ ଆୟ କୃଷି ନିମନ୍ତେ ୬ ଗୋଟି ମନୁ ଶୁଷ୍କ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥାରେ ୯୪୧ ଜଣ ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ୧,୮୮୨ ଗୋଟି ମନୁ ବାଟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସମାନ କର୍ମକ୍ରମ ଶୁଷ୍କରେ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉନ୍ନତ ଧରଣର କର୍ମକ୍ରମ ଶୁଷ୍କର ବିକାଶ ପାଇଁ ୧୯୯୨ ମସିହାରେ ୪୭,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ଜାତୀୟକରଣ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଦ୍ଵାରା ଶତକଡ଼ା ୫୦ ଭାଗ ଭଣ୍ଡାର ଛାଡ଼ି ବାବଦକୁ ଜମା ୪,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଛି । ବାଲିଗୁଡ଼ା ସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନତ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ବାଲିଗୁଡ଼ା ଉପଖଣ୍ଡରେ ଜୁଲାଇ ୧୯୭୯ ମସିହାରେ ଏହି ବିଭାଗଟି ଗଠନ କରାଗଲା । ଏହା ୯ଟି ବ୍ଲକ୍ସ୍ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ୯ଟି ବ୍ଲକ୍ସ୍ ମୋଟ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ଆଦିବାସୀ ୧,୭୩,୪୫୭ ଜଣ ହରିଜନ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୫୬,୨୧୭ ଜଣ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହି ବିଭାଗର କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଓ ଜଳସେଚନରେ ୧୯୯୨ ପୁଞ୍ଜ ୧୮୦ ଏକର କର୍ମକ୍ରମ ଶୁଷ୍କ, ପନିପରିବା ଓ ଫଳ ଶୁଷ୍କକୁ ୩,୧୧୦ ଜଣ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ବାଡ଼ିବଗିଚାରେ ଲଗାଇବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । କୃଷି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଜଳସେଚନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଇ ଶାନ୍ତିଗୁଡ଼ା ଉଦ୍‌ସ୍ତ୍ରୀଗିରି, ପୁଡ଼ିକା ସଂରକ୍ଷଣ ବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା ୧୧୭ଟି ଜଳ ଅନଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ ଦ୍ଵାରା ୭୯ଟି ଜଳସେଚନ ଗ୍ରୋଭେଷ୍ଟ ଏବଂ ୩୪୯ଟି ସେଚ କୁପ୍ ସମନ କରାଯାଇଛି । ୫,୪୧,୨୨୫ ଏକର ଜମିରେ ଜଳସେଚନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଆଦିବାସୀ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଶୁଷ୍କ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ହଳ ବଳଦ ଫଳ ଜଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି । ପୋଡ଼ୁ ଶୁଷ୍କ ନିରାକରଣରେ ତୁମ୍ଫୁଡ଼ି ବନ୍ଧ ବ୍ଲକ୍ସ୍ ବେଲପର ଏବଂ ରାଇକିଆ ବ୍ଲକ୍ସ୍ ମାଣିକେଶ୍ଵର ଅଞ୍ଚଳରେ ମୋଟ ୩,୨୦୦ ଜଣ ପୋଡ଼ୁ ଶୁଷ୍କୀଙ୍କ ଅଭିଯାନ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ୧୯୯୨ ପୁଞ୍ଜ ୧,୨୫୫ ଜଣ ପୋଡ଼ୁ ଶୁଷ୍କୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟାନ ବିଭାଗ, ପୁଡ଼ିକା ସଂରକ୍ଷଣ, ଉତ୍କଳ ବିଭାଗ ଓ ଜଳସେଚନ କରିବା ପାଇଁ ୧୯୯୨ ପୁଞ୍ଜ ୧,୯୭,୧୫,୭୨୯ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଏକ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଇଛି । ହରିଜନ ଓ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନତ ଅର୍ଥ ସମବାୟ ନିଗମ ଦୁଇଦିଗର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୧୯୮୨ରୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଛି । ଜଳ ଅନଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯୋଜନାରେ ୪,୭୮,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୩ ଗୋଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ୯୦ ଏକର ଜମିରେ ଫସଲ ଚଷମା କରାଯାଇ ପାରୁଛି । ୨୦,୪୧,୨୦୦ ଟଙ୍କାରେ ୭ ଗୋଟି ଉପା ଜଳସେଚନ ପଏଣ୍ଟ୍ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ୩୨୩ ଜଣ ହରିଜନ ଓ ୭୨ ଜଣ ଆଦିବାସୀ ନାମମାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଶୁଷ୍କୀଙ୍କର ୨୩୦ ଏକର ଜମିକୁ ପାଣି ମଡ଼ାଇବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ୧,୨୨,୨୦୦ ଟଙ୍କାରେ ୧୫ ଗୋଟି ଡିଜେଲ୍ ପମ୍ପ୍ ସେଟ୍ ଫଳ ଜଣ ହରିଜନ ଶୁଷ୍କୀଙ୍କର ୭୫ ଏକର ଜମିରେ ପାଣି ମଡ଼ାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି ।

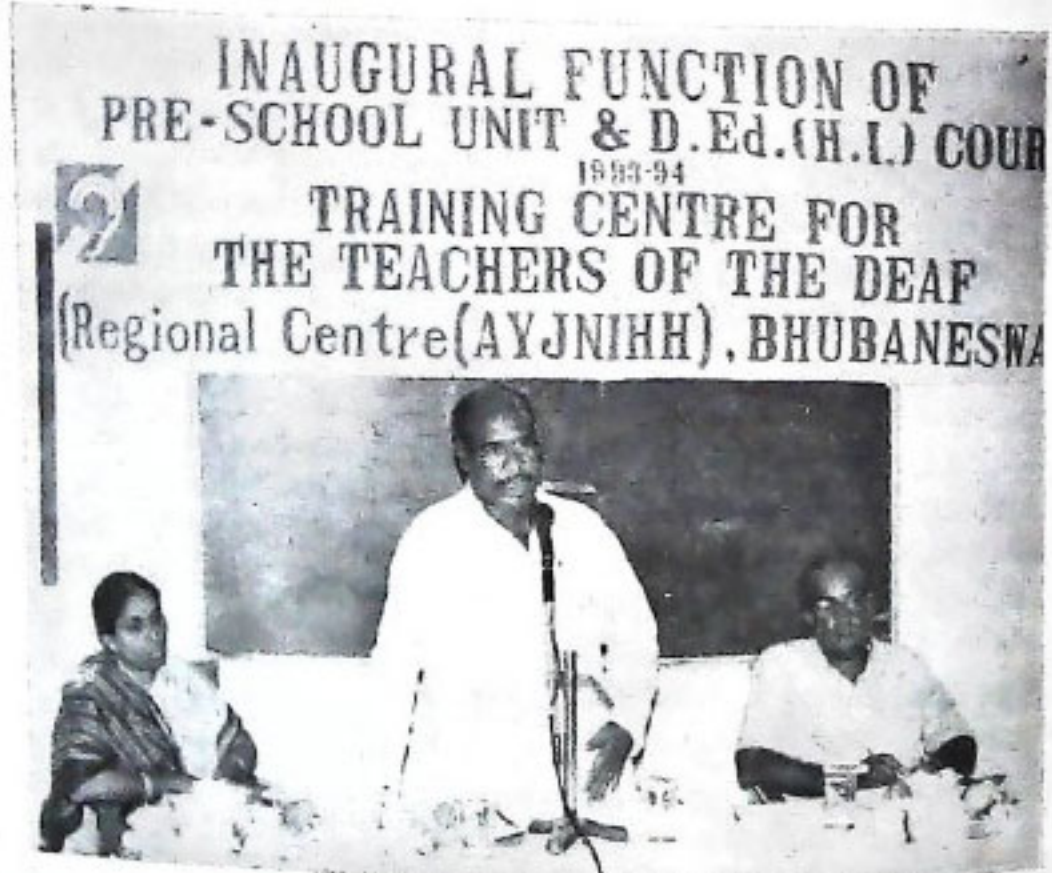
ଏହାଛଡ଼ା ସାମାଜିକ ବନୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୧୯୯୨ ମସିହା ପୁଞ୍ଜ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜଗଲ ୩୨୪ ହେକ୍ଟର, ପୁନଃ ବନୀକରଣ ୫୦ ହେକ୍ଟର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାହାଡ଼ ୧୯୯୧ରେ ୨୫-୫ ହେକ୍ଟର, ଅଣ

ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ୩ ହେକ୍ଟର, ଗ୍ରାମୀଣ ଗରିବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୭ ହେକ୍ଟର, ପତିତ ଜଗଲ ପୁନରୁଦ୍ଧରେ ୨୦୦ ହେକ୍ଟର, କ୍ଷେତ କଡ଼େ ଜଗଲ ୪୦୪ ହେକ୍ଟର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୧୯୯୨-୯୩ରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜଗଲରେ ୪୦୦ ହେକ୍ଟର ପୁନଃ ବନୀକରଣ, ୧୨୫ ହେକ୍ଟର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ୩ ହେକ୍ଟର, ଗରିବ କୁଳୀ ହାନିଙ୍କ ପାଇଁ ଜଗଲ ଶୁଷ୍କ ୪୫ ହେକ୍ଟର, ପତିତ ଜଗଲ, ପୁନରୁଦ୍ଧର ୨୦୦ ହେକ୍ଟର, କ୍ଷେତ କଡ଼େ ଜଗଲ ପାଇଁ ୧୫,୦୦,୦୦୦ ଗୁଣା ବନ୍ଧନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ବୋଲି ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହି ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଗରିବ ଶୁଷ୍କୀଙ୍କର ଉନ୍ନତି ଦିଗରେ ମାଛ ଶୁଷ୍କ, ଟପର ଶୁଷ୍କ, ଫଳ ଶୁଷ୍କକୁ ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନ ଓ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଆଗେଇ ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ମାନବକ୍ଷମତା ପୁସ୍ତକ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ବର୍ଦ୍ଧମାନର ଦିଲ୍ଲୀପାଳ ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପରିଡ଼ା, ଆଇ. ଏ. ଏସ୍. ଉଦ୍ୟମ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଅନୁଦାନ ସଂସ୍ଥାକାରୀର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଓ ଉତ୍ସାହରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଗେ ଚାଲୁ । ଏହା ଏକ ଆଦର୍ଶ କୃଷି ଦିଲ୍ଲୀ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଶାର ମାନଚିତ୍ରରେ ରହିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ । ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜମିର ଉତ୍ସାଦିକା ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କ'ଣ ଦରକାର ତାହା ଦିଲ୍ଲୀ ସ୍ତରରେ ଆଗ ସ୍ଥିର କରାଯାଉ । ଆଦିବାସୀ ଶୁଷ୍କୀଙ୍କ ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଓ ବ୍ୟବସାୟିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ, ଉଦ୍ୟାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ପନିପରିବା ଶୁଷ୍କ, ମାଛ ଶୁଷ୍କ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁଷ୍କ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଷ୍କୀ ଯାହା କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଚାହୁଁବେ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ଓ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଦିବାସୀ ଦିଲ୍ଲୀଗୁଡ଼ିକରେ ଶୁଷ୍କୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜଳସେଚନ, ଜଳ ଅନଳ ପ୍ରକଳ୍ପ, ପତିତ ଜମି ଉତ୍ସାର, ଫଳ ଓ ପନିପରିବା ଏବଂ ପୁଡ଼ିକା ସଂରକ୍ଷଣକୁ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସୁବକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ, ପୁଡ଼ିକା କ୍ଷୟକୁ ଅବରୋଧ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦିଲ୍ଲୀରେ ଆଦିବାସୀ ଶୁଷ୍କୀଙ୍କ ନାମରେ ଆପୁସ୍ତକ ମାଗଣା ବିହନ, ଓଷଧିକୁ କୃଷି ବିଭାଗ ବାଟ ମାଗଣା କରୁଥିବାକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀର କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଉପ କୃଷି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଦ୍ଵାରା ଶୁଷ୍କୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବହେଳା କଲେ ସରକାର ସେମାନଙ୍କୁ ପୁକ୍ ହସ୍ତରେ ଦମନ କରିବା । ଏହାଛଡ଼ା ବାଲିଗୁଡ଼ା ଆଇ ଟି. ଟି. ଏ.କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅନୁଦାନରୁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନୀୟ ଅଭାବ ଅସୁବିଧାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନତମୁଳକ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି । ୧୯୯୨ ପୁଞ୍ଜ ମିଳିଥିବା ମୋଟ ୬,୮୧,୪୭,୧୯୮ ଟଙ୍କାରୁ ୬୪,୧୨,୩୪,୫୨୧ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ପୁଞ୍ଜ । ପାରିବାରିକ ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୋଟ ୩,୨୧,୫୪,୮୯୬ ଟଙ୍କା, ସାମୁହିକ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୩,୧୯,୨୮,୫୫୭ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ଗଞ୍ଜାପାଟଣାରେ ୧୧୯ଟି ଗଞ୍ଜାପାଟଣା ମରାମତି ଏବଂ ୧୧୪ଟି ଛୋଟ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ଯାତାୟତର ସୁବିଧା କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଏକ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ।

ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାସତକରେ ଆଦିବାସୀ ଛାତ୍ରବାସର ସୁବିଧା, ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ୯୯ଟି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତରେ ୯୯ଟି ଛାତ୍ରବାସ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିବାବେଳେ ୧୯୯୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ମୁଖ୍ୟ ୯୩ଟି ଛାତ୍ରବାସରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ରହି ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ୯ଟି ହାଲସ୍କୁଲ, ୫ଟି ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ, ୫ଟି ଆଦିବାସୀ ସେବାଗ୍ରମରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ସୁବିଧା ବ୍ୟବସାୟ ଶିକ୍ଷାଦାନ ସୁବିଧା ବ୍ୟବସାୟକରି ବୋଲି ଏକ ଉପଖଣ୍ଡ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଇଛି । ବାଲିଗୁଡ଼ା ଉପଖଣ୍ଡରେ ଆଦିବାସୀ ଶିକ୍ଷା ଉନ୍ନତ କରିବା ଦିଗରେ ଆର: ଡି: ଡି: ଏ: ସଂସ୍ଥା ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ବାଲିଗୁଡ଼ା ବି: ଡି: ଓ: ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦ

କୁମାର ପତ୍ରା, ଦାରିଲିବାଡ଼ି ବି: ଡି: ଓ: ଶ୍ରୀ ବିପିନ ବିପା ପ୍ରଧାନ, ଉଦ୍ୟାନବିତ୍ ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମହାପାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗତ ଉନ୍ନତ କରାଇ ଯେଉଁ ପରିପରିବା ଓ ବଦଳି ଶୁଣି କରାଯାଏ ତାହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ । ସେହିପରି ଯଦି ଶୁଣି ପରକାରୀ କର୍ମଶୂଳୀମାନେ ଆଗ୍ରହ ହୋଇ ନିଜର ଉପକରଣ କରନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ଏହି ଫୁଲବାଣୀ ଡିଆଁ ଦିନେ ଡିଆଁ ମାନବିତ୍ତରେ କୁଷ୍ଠ ଆଦର୍ଶ ଡିଆଁ ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହେବ ପାରିବ ।

ସାପାଦିବ,
ବ୍ରହ୍ମପୁର-୩ ।

INAUGURAL FUNCTION OF
PRE-SCHOOL UNIT & D.Ed.(H.L.) COURSE
1993-94
TRAINING CENTRE FOR
THE TEACHERS OF THE DEAF
(Regional Centre (AYJNIHH), BHUBANESWAR)

ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ପ୍ରାଚ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସୁନିର୍ମିତ ଏବଂ ଡି: ଇଡ଼: ଏଡ଼: ଆର: ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ୧୯୯୩-୯୪କୁ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଡିଲ୍ଲୀ ଗଠନ ଓ ପୁନର୍ଗଠନର ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ

* ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ନାୟକ

ଉପସମାପ୍ତିକା:

ଉଡ଼ିଶା ଗବ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶା ହୋଇଛି ବୋଲି ଏହିପରିକି ଓ
ରାଷ୍ଟ୍ରାତ୍ମନାମକ ମତ । ଓଡ଼ିଶାର ଦୀର୍ଘ ଇତିହାସକୁ ସମସ୍ତ
ଢ଼ିଙ୍ଗରେ ସାତ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ଯଥା :
ପୁରାତନ ବା ପୌରାଣିକ ଯୁଗ, ପ୍ରାଗ୍-ଏହିତହାସିକ ଯୁଗ
(ଖାରବେଳ), ହିନ୍ଦୁ ରାଜପୁତ ଶାସନ (ଖ୍ରୀ: ୧୫୬୮-୧୬୫୬),
ପଠାଣ ଓ ମୋଗଲ ଶାସନ (୧୫୬୮-୧୭୫୧), ମରହଟ୍ଟା ଶାସନ
(୧୭୫୧-୧୮୦୩), ବ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନ (୧୮୦୩-୧୯୪୭) ଆଧୁନିକ
ଯୁଗ (୧୯୪୭-୧୯୯୨) । ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଓ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଇତିହାସ ପ୍ରଭୁଷ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ କଳିଙ୍ଗ ସମ୍ରାଟ ମହାମେଘବାହନ
ଏହି ଖାରବେଳ ବାହୁ ବଳରେ ଖ୍ରୀ: ପୂ: ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର
ପୁରୋଧାଗରେ ଦକ୍ଷିଣରେ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉତ୍ତରରେ
ମଥୁରା-ରାଜଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସୀମା ବିସ୍ତାର
କରିଥିଲେ । ଦ୍ଵାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ ରାଜାମାନେ
ଓଡ଼ିଶାର ସୀମାକୁ ଗଙ୍ଗାଠାରୁ ଗୋଦାବରୀ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ
କରାଯାଇଥିଲେ । ପୂର୍ଣ୍ଣବଂଶୀୟ ସମ୍ରାଟ କପିଳେନ୍ଦ୍ରଦେବ
(୧୧୩୫-୧୧୬୮) ଉତ୍ତରରେ ବଙ୍ଗ ସୁଲତାନ ଓ ଦକ୍ଷିଣରେ ରେଡ଼ି
ତଥା ବାହମନିର ସୁଲତାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ପରାସ୍ତ କରି ଓଡ଼ିଶା
ରାଜ୍ୟକୁ ଉତ୍ତରରେ ଗଙ୍ଗାଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣରେ କାବେରୀ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ ।

ଆଦିର ଓଡ଼ିଶା ଦକ୍ଷିଣରେ କଳିଙ୍ଗ ପଶ୍ଚିମରେ କୋଶଳ ଓ
ମଧ୍ୟଭାଗ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉତ୍ତର ଅଂଶ ବିଶେଷକୁ ନେଇ
ପୁରାଣ ଓ ଇତିହାସରେ ଜ୍ଞାନ ପାଇଥିଲା । କପିଳେନ୍ଦ୍ରଦେବ
ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ରାଜା ଯେ ଅଭିଷେକ ହେବା ପରେ ପରେ
୧୧୩୬ ମସିହାରେ ନିଜକୁ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ରାଟ ବୋଲି ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାରେ ରାଜପତ୍ର ଘୋଷଣା କଲେ । ତାଙ୍କର ସମସାମୟିକ
କବି ଗୁଣ୍ଡମୁନି ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ମହାଭାରତ କାବ୍ୟରେ "ଓଡ଼ିଶା
ରାଷ୍ଟ୍ର"ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ପୂର୍ଣ୍ଣବଂଶୀ ରାଜାମାନଙ୍କ ଅମଳରେ
ମଧ୍ୟାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବ କବି
୧୫୬୮ରେ ଗଜପତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେବଙ୍କ ପୂଜ୍ୟଠାରୁ ଖମ୍ବେ ଅସ୍ତମିତ
ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରରେ ବଙ୍ଗଳାର ପଠାଣ
ନବାଳ୍ ଓଡ଼ିଶା ଅଧିକାର କଲାବେଳକୁ ଗୋଲକୁଣ୍ଡାର ସୁଲତାନ
ତଥା ହାଉସ୍ତାବାଦର ନିଜାମମାନେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶା

ଅଧିକାର କଲେ । କାଳକ୍ରମେ ମୋଗଲ ବାଦଶାହ ଆକବର
ଓଡ଼ିଶାକୁ ମୋଗଲ ଶାସନ ଅଧୀନକୁ ନେଲେ । ଓଡ଼ିଶାରେ
ଦୀର୍ଘ ୨୦୦ ବର୍ଷ ଧରି ମୋଗଲ ଶାସନ ଚାଲିଲା । ମୋଗଲ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପୂର୍ବକ ହୋଇଯିବା ପରେ ୧୭୫୧ ଠାରୁ ୧୮୦୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓଡ଼ିଶାରେ ମରହଟ୍ଟା ରାଜତ୍ଵ ଚାଲିଲା ।

ବ୍ରିଟିଶ୍ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ରାଜପୁ ଶାସନ :

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେବଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିନ୍ଦୁରାଜାମାନେ ରାଜପୁ ପ୍ରଶାସନକୁ
ଯଥାସମ୍ଭବ ମଞ୍ଜଳ, ଖଣ୍ଡ, ଉପଖଣ୍ଡ, ଗ୍ରାମରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ ।
ମୋଗଲମାନେ ଡିଲ୍ଲୀକୁ ସରକାର କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସରକାର ଅଧୀନରେ ପ୍ରଗଣା, ତାଲୁକ ଓ ଗ୍ରାମମାନ
କାର୍ଯ୍ୟକରୁଥିଲା । ମରହଟ୍ଟାମାନେ ମୋଗଲମାନଙ୍କ ପ୍ରଶାସନ
ନୀତିରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପ୍ରଗଣା, ଡିଲ୍ଲୀ, ମାହାଳ,
ତାଲୁକମାନ ପୁଣି କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତମ ମୋଗଲ ଓ
ମରହଟ୍ଟାମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାୟ ଓଁପନିବେଶିକ ଶାସନ
ଚଳାଉଥିଲେ । ସେମାନେ କେବଳ ରାଜପୁ ଆଦାୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ନଥିଲେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖାଠାରୁ ମହାନଦୀ ଉପତ୍ୟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉର୍ବର ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଶାସନ ନାହିଁର ଗଣ୍ଡ ଏହି
ଭୂଖଣ୍ଡକୁ ମୋଗଲବନ୍ଦୀ ଓ ପାହାଡ଼ିଆ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ
ଗତକାତ କରୁଥିଲେ । ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଲାମି
ବା ପେଶକିସ୍ ପାରି୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଗତକାତ ରାଜାମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ବସୁତେ ସ୍ଵାଧୀନ ଶାସନ ଚଳାଉଥିଲେ ।
ଖଜଣା ଆଦାୟ ତଥା ଗମ୍ଭୀର କାମ ପାଇଁ ଗ୍ରାମଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି
ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରାଜ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଯଥାସମ୍ଭବ ନାୟକ,
ଦଳବେହେରା, ଚୌଧୁରୀ, ସରବରାଜାର, ମକଦନ, ଗୋଟିଆ,
ପୁଠାବାର, ମଖନଦାର, ଦେସ୍ଵାନ ଇତ୍ୟାଦି ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ
ହେଉଥିଲେ । ଅଧିକାଂଶ ରାଜ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ପାରିଶ୍ରମିକ ଭାବେ ଜମିମାନ ଜାଗିରି ପାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କିଛି
କିଛି ନଗଦ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପାଉଥିଲେ ।

ବ୍ରିଟିଶ୍ମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟୁଦୟ :

ଭାରତରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଗଠି ଅଭ୍ୟୁଦାନର ପ୍ରାଗଜନ୍ମ ଯଥାସମ୍ଭବ
ବଙ୍ଗଳାର କଲିକତା ଓ ମାଦ୍ରାସର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଓଡ଼ିଶା ଅବସ୍ଥିତ

ଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ଯତା ଉତ୍ତମ କେନ୍ଦ୍ର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟକୁ ଅଧିକାର କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ୧୭୫୭ରେ ପଲାସୀ ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ଲର୍ଡ୍ କ୍ଲାଇଭ୍ ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ଭଲ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ କରି ପାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଅଧିକାର ପାଇଁ ବ୍ରିଟିଶ୍ମାନେ ସହଜ ଭାବେ ସାମର୍ଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲେ । ୧୭୯୦ରେ ଚିପୁ ପୁଲଚାନ୍ଦଙ୍କ ସହ ୩୫ ମହିଶୁର ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ଆହୁରି ଅବର୍ଦ୍ଧନୀୟ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ଓଡ଼ିଶା ଉତ୍ତର ଦେଶ କଳିକତା ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଓ କମାଣ୍ଡ ନେବା ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ମରହଟ୍ଟାମାନଙ୍କ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଇଂରେଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ମରହଟ୍ଟା ସମୟରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ ହୋଇ ନାଗପୁରରେ ନାମକୁ ମାତ୍ର ମରହଟ୍ଟା ଶାସକ ଯେଗଓଁ ରଘୁଜୀ ଉନ୍ନତପଲ୍ଲୀ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହ ୧୮୦୩ରେ ଯେଉଁ ଅସମାନନକ "ଦେଓଗାଁ ସନ୍ଧି" ସ୍ୱାକ୍ଷର କଲେ ତଦ୍ୱାରା ବିରଦିନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ମରହଟ୍ଟା ଶାସନର ଅବସାନ ଘଟିଲା ଓ ଓଡ଼ିଶାରେ ଇଂରେଜ ଶାସନର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ସନ୍ଧି ଅନୁସାରେ ଇଂରେଜମାନେ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ କଟକ, ପୁରୀ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର, କଟକ ପ୍ରଦେଶ (Province) ପାଇଲେ । ଏହିଠାରୁ ଗଞ୍ଜାମ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ବ୍ରିଟିଶ୍ମ ଆଗମନରେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଜାତୀୟ କରଣ :

ଦୀର୍ଘ ୫୦ ବର୍ଷ ଧରି ଓଡ଼ିଶା ଅଧିକାରର ଅଭିଳାଷ ଓ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ସଫଳ ହୋଇପାରି ନ ଥିବାରୁ ଇଂରେଜମାନେ ୧୮୦୩ରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଜୟ ପାଇଁ ସଂଗଠନେ ଦକ୍ଷିଣ, ଉତ୍ତର ଓ ପଶ୍ଚିମରୁ ବିପୁଳୀ ସମ୍ମିଳିତ ବଳାଗଲେ । ମରହଟ୍ଟା ବର୍ଗୀମାନେ ପ୍ରଜାପୀତକ ଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜା ଜମିଦାରମାନେ ବ୍ରିଟିଶ୍ମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କୁତ୍ସାବୋଧ କରୁଥିଲେ । ଶୋରଧା ରାଜାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀ ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ ମରହଟ୍ଟାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଇଂରେଜମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ମତ ଦେଇଥିବା ବେଳେ ଶୋରଧା ସେନାପତି ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ ବିଦ୍ୟାଧର ଭ୍ରମରବର ରାୟ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ୧୮୦୩ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରୁ ଅକ୍ଟୋବର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କର 'ଓଡ଼ିଶା ଅଧିକାର' ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଇଂରେଜମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଖରଣା ଅସୁଲ କରିବା, ବଜାଜୀ ଅର୍ପଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ଓ ଅତିଷ୍ଠ ହେବା ଦ୍ୱାରା ବହୁ ରାଜ୍ୟ ଜମିଦାର ତଥା ଜମି ମାଲିକମାନଙ୍କର ଜମିଦାରୀ ଓ ଜମିଦାନୀ କଳିକତାଠାରେ ନିରାମ ହୋଇଗଲା । ୧୮୦୩ରେ ଶୋରଧା ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଖାସ୍ ହୋଇଗଲା । ମନ୍ତ୍ରୀ ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ ବିପିଲିଠାରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ମୁଖ ଲଢ଼େଇରେ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ । ମାତ୍ର ଶୋରଧା ରାଜା ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରି ବିଦ୍ରୋହ ପାଇଁ ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରିବାରେ ତାଙ୍କୁ ୧୮୦୫ରେ ଫାଶୀ ଦିଆଗଲା । ଅବଶ୍ୟ ପରେ ଇଂରେଜମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀ କରି 'କଳାପାଣି ପଠାଇ ନିର୍ବାସନ ଦଣ୍ଡଦେଲେ ।

୧୮୦୩ରେ ଇଂରେଜମାନେ ବିନା ବାଧାରେ ଓଡ଼ିଶା ଅଧିକାର କରିବା ଯେତେ ସହଜ ସାପେକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଓଡ଼ିଶାରେ ଶାନ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଆକ୍ଷାନ ଜମାଇ ପାରି ନ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ବାଧା ଦେଇ ଯେଉଁ କେତେକ ଓଡ଼ିଆ ରାଜା, ଜମିଦାର, ସର୍ଦ୍ଦାର ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହ ବୀରତ୍ୱର ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ରାଜା ନାରାୟଣ ଦେବ, ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ, ସୁମୁସର ରାଜା ଧନଞ୍ଜୟ ଭଞ୍ଜ, ପୋଡ଼ାହାଟ ରାଜା ଅର୍ଜୁନ ସିଂହ, ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ, ଅନୁଗୁଳ ରାଜା ସୋମନାଥ ସିଂହ, କନିକା ରାଜା, କୁଜଙ୍ଗ ରାଜା, ବାଙ୍କୀ ରାଜା ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ ସର୍ଦ୍ଦାର ଦୋହରା ବିଶୋଇ, ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶୋଇ, ପାଇକ ନେତା କୁଟିବୀର ପାଟଶାଣୀ, ତାପଙ୍ଗ ଦଳ ବେହେରା, ଗଜପତି ଦଳ ବେହେରା, ବନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ପ୍ରଭୃତି ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ । ଏହି ମହାନ ସ୍ୱାଧିନୀ ଓଡ଼ିଆ ବୀରମାନଙ୍କର ଦାୟାଦ ହିସାବରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଅମ୍ଳାନ ସ୍ମୃତି ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ତରଫରୁ ମୋର ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଉଛି । ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଶୋରଧାର ପାଇଁ ବିଦ୍ରୋହ, ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶୋଇଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସୁମୁସରର ବନ୍ଧ ନେତ୍ରି, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସଫଳପୁରରେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଗାୟତ ଯୁଦ୍ଧ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏ ଜାତିର ପ୍ରାଣରେ ଘନ ଆଣିଦେଇଥାଏ ।

ବ୍ରିଟିଶ୍ମ ଶାସନରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଭାଜନ :

ମୋଟ ଉପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ୧୮୫୭ର ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହ ପରେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆମାନେ ବ୍ରିଟିଶ୍ମ ସରକାରଙ୍କ ସହ ସାଲିଭ୍ କରି ଚଳିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଏହିପରି ଅବଦାନୀୟ ଚରିତ୍ରକୁ ଆଖିରେ ରଖି ଇଂରେଜମାନେ ଦୀର୍ଘ ୫୦ ବର୍ଷ ଧରି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ବିଭାଜନ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ରଖିବାକୁ କେବେ ସୁଦ୍ଧା ନଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ ସଂଗଠନେ : (୧) ବଜାଜୀ (୨) ବିଦାର ଛୋଟନାଗପୁର (୩) ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ (୪) ମାଡ୍ରାସ ଓ (୫) ଗଡ଼ଜାତ ଏପରି ପାଞ୍ଚ ପ୍ରକାର ଶାସନ ଅଧୀନରେ ରଖିଲେ । କଟକ, ପୁରୀ, ବାଲେଶ୍ୱର ବଜାଜୀ ଅଧୀନରେ ଗଞ୍ଜାମ, କୋରାପୁଟ, ମାଡ୍ରାସ ଅଧୀନରେ, ବଲାଙ୍ଗୀର, କଳାହାଣ୍ଡି ଖଡ଼ିଆଳ, ପଦ୍ମପୁର, ଫୁଲଝର, ବକ୍ସର, ସଫଳପୁର ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧୀନରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ବଗାଇ, ଷଡ଼େଇବର, ଖରସୁଆଁ, ଛୋଟନାଗପୁର ଅଧୀନରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗଡ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ରାଜାମାନଙ୍କ ଶାସନାଧୀନ ରହିଲା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିକାଶ ଓ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇଂରେଜମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ନିଜ ଛତି ହୁକ୍ କରିବାକୁ ଯେତେ ଚହର ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ମଜଲ ବିଧାନ ପାଇଁ ବ୍ରିଟିଶ୍ମ ଶାସନ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଉଦାସୀନ ଥିଲା । ୧୮୬୭ରେ ନଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓଡ଼ିଶାର ନେତୃତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କ ବୋହଇଲେ ଦେଇଥିଲା । ୧୯୩୭ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଶା ଦ୍ୱିଭିନ୍ନରେ ମାତ୍ର ଟିକି ଦିଲ୍ଲୀ ସଂସା : ପୁରୀ, କଟକ, ବାଲେଶ୍ୱର ଓ ଅନୁଗୁଳ ଥିଲା । ୧୯୩୭ରେ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେବା ପରେ, ପୁରୀ, କଟକ, ବାଲେଶ୍ୱର, ସଫଳପୁର, ଗଞ୍ଜାମ ଓ କୋରାପୁଟ ଏପରି

ଛଅଟି ନିଆଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ସୀମା ଦକ୍ଷିଣରେ
ବାଲୁଗା ଓ ଉତ୍ତରରେ ଦାନ୍ତୁରୁ ରେଳସ୍ଥିର ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ
ଥିଲା । ଗଞ୍ଜାମରେ ତେଲୁଗୁ ଭାଷା ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ ହେବାରୁ
ଉତ୍ତରଗଡ଼଼ଠାରେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ୧୮୭୦ରେ ପ୍ରଥମ
ପ୍ରତିବାଦ ସଭା ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ
ହିନ୍ଦୀ ପ୍ରଚଳନ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସରକାର ୧୮୮୫ରେ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବାରୁ ସମ୍ବଲପୁର ନଗରବାସୀଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ
୧୯୦୧ରେ ସିମିଳାଠାରେ ଗଢ଼ଣର ନେତୃତ୍ୱାଳୟ ଭେଟି ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାର ପୁନଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ଏହି
ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଡିଭିଜନ୍‌ରେ ବଜାଳା ପ୍ରଚଳନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ
ହୋଇଥିଲା ।

**ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଥାମୋଳନ ଓ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ-୧୯୦୩-୧୯୩୭ :**

ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବହୁଧା ବିଭକ୍ତ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ବ୍ରିଟିଶ୍
ସରକାରଙ୍କ ଏପରି ଭେଦ ନୀତି ବିରୋଧରେ ଉପାୟ ଛିନ୍ନ କରିବା
ପାଇଁ ଖଲିକୋଟ ରାଜା ହରିହର ମହାରାଜଙ୍କ ଚିଲିକା କୁଳସ୍ଥ ଗଣ୍ଡା
ପ୍ରାସାଦରେ ୧୯୦୩ର ଆଦ୍ୟ ଭାଗରେ ଓଡ଼ିଶାର ବହୁ
ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଏକ ବିରାଟ ସମାବେଶ
ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଉତ୍କଳ ସମିଳନୀର ଉଦ୍‌ଯୋଗ ପର୍ବ ବୋଲି
କୁହାଯାଇପାରେ । ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ୧୯୦୨ ରେ ଗଞ୍ଜାମର ବିଶିଷ୍ଟ
ମାଗରିକମାନେ ବଜାଳାକୁ କଟକ, ପୁରୀ, ବାଲେଶ୍ୱର
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରୁ ସମ୍ବଲପୁର ଓ ନାଡ଼ାସରୁ ଗଞ୍ଜାମକୁ ମିଶାଇ
ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧୀନରେ ଏକତ୍ର ରଖିବାକୁ ବଡ଼ଲାଟ୍
କର୍ମନି ସାହେବଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱାରକପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ । ୧୯୦୩ରେ
କଟକଠାରେ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଦେଓଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଗଠନ ପାଇଁ ଉତ୍କଳ ସମିଳନୀ ଗଠନ
କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ
ସାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ମହାରାଜା, ଗଜପତି କୁଞ୍ଜବନ୍ଧୁ ନାରାୟଣ ଦେବ,
ମାନଧାତା ଗୋରାଗୁନ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଜୟପୁର ମହାରାଜା ବିବନ
ଦେବ, ବନିକା ରାଜା ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜଦେଓ, ପଣ୍ଡିତ
ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ
ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଓଡ଼ିଶାର ବହୁ
ଗାନ୍ଧୀ, ନିର୍ଦ୍ଦାୟ, ଓକିଲ, ଛାତ୍ର, ଅର୍ଥୀପର, ଏପରିକି କେତେକ
ସୁଭୋପାୟ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା
ଗଠନ ଆନ୍ଦୋଳନ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ତଥା ମେଢ଼ିନୀପୁର
ଝଡ଼େଇକଳା, ସିଂହଭୂମି, ଖରପୁଆଁ, ଜଳନ୍ତର, ଚିକାଳି, ଫୁଲଝର,
ରତ୍ୟାଦି ଉପାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସକ୍ରିୟ ରୂପ ଧାରଣ କଲା ।
ସାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ମହାରାଜା ବିଲାତ ଯାଇ ଗୋଲଡ଼େହୁଲି
ବୈଠକରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ତରଫରୁ
ସାରକାର ଅକାନ୍ଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ବାଡ଼ିଲେ । ପରିଶେଷରେ ୧୯୩୭
ଏପ୍ରିଲ ପହିଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ହେଲା । ସାର୍
ଗନ୍ଧୁ ଅଞ୍ଚଳ ହବାକୁ ଏହାର ପ୍ରଥମ ଗଢ଼ଣର ଭାବେ ଗପଥ
ନେଲେ । ଏହିପରି ଦୀର୍ଘ ୧୮୦୩ରୁ ୧୯୩୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ
ପ୍ରକାର ବିଭାଜିତ ଦାସତ୍ୱ ଗ୍ରହଣରୁ ଓଡ଼ିଶା ଆଂଶିକ ମୁକ୍ତି

ପାଇଲା । ପୁର୍ବୋକ୍ତ ଛଅଟି ନିଆଁ ସହ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ
ଅଧୀନରେ ଛବିଶଟି ଗଡ଼ଜାତ ରହିଲା । ମହାରାଜା ଗଜପତି
କୁଞ୍ଜବନ୍ଧୁ ନାରାୟଣ ଦେବ ନୂତନ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ
ଭାବେ ୧୯୩୭ ଏପ୍ରିଲ ପହିଲାରେ ଗପଥ ନେଇଥିଲେ । ଏହି
ଅବସରରେ ଉତ୍କଳର ଉଲ୍ଲିଖିତ ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ
ତରଫରୁ ମୁଁ ମୋର ସମ୍ପଦ ପ୍ରମାଣ ନଶୀରୁଛି ।

ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟ ମିଶ୍ରଣ :

୧୯୪୭ରେ ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲାବେଳକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ମୋଟ
ଛବିଶଟି ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ପୂର୍ବବତ ରାଜାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ
ରହିଥିଲା । କେତେକ ରାଜ୍ୟରେ ବୈଠି, ବେଗାରି ପ୍ରଥା
ବିରୋଧରେ ପ୍ରଜାମତ୍ତଳ ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟ ଚାଲୁଥିଲା । ରଣପୁର
ପ୍ରଜାମତ୍ତଳରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସରକାରଙ୍କ ପଲିଟିବାଲ୍ ଏନେକ୍ସ
ବେନେଲୁଗେଟ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ବାଡ଼େଇ ବାଡ଼େଇ
ହତ୍ୟା କଲେ । ନୀଳଗିରି, ଡେଙ୍କାନାଳ, ତାଳଚେର ପ୍ରଭୃତି
କେତେ କେତେ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଜା ଆନ୍ଦୋଳନ ତୀବ୍ର ରୂପ ଧାରଣ
କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୋଲିସ୍ ଲାଠି ଓ ଗୁଳି ଶୁଳନା କଲେ ।
ଡେଙ୍କାନାଳରେ ବାଜି ରାଉତ ନାମକ ଏକ ବାଳକ ତୁରନ୍ତ ନିକଟସ୍ଥ
ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ଘାଟରେ ପୋଲିସର ଗୁଳିରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇବା
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜା ଆନ୍ଦୋଳନ ଆହୁରି ଭୀଷଣ ଆକାର ଧରିଲା । ସାରା
ଓଡ଼ିଶା ଖରରେ ସର୍ବଶ୍ରୀ ସାରଳାଧର ଦାସ, ପବିତ୍ର ମୋହନ
ପ୍ରଧାନ, ବୈଷ୍ଣବ ପଟ୍ଟନାୟକ, ବନମାଳୀ ଦାସ, ରଘୁନାଥ ସିଂହ
ସାମନ୍ତ, ଗୋବିନ୍ଦ ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଗଡ଼ଜାତମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଜା ମତ୍ତଳ
ଆନ୍ଦୋଳନର ନେତୃତ୍ୱ ନେତାଆନ୍ତି । ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟମାନେ
ଓଡ଼ିଶା ଶାସନରେ ସାମିଲ ହୋଇଯିବାକୁ ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳର
ଲୋକମାନେ ଦାବୀ କରୁଥିବାବେଳେ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବଙ୍କ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ରାଜ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ ନେତୃତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦାବୀକୁ ପ୍ରବୃ
ସମର୍ଥନ କରିଥାଏ । ଭାଗ୍ୟକୁ ମହତାବ ସ୍ୱାଧୀନ ଓଡ଼ିଶାର
ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ (ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ) କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାର ଗଡ଼ଜାତ
ରାଜାମାନେ ନିଜ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ହରାଇ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗେ ମିଶ୍ରଣ
ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କାମ୍ୟନୋବାଦ୍ୟରେ ବିରୋଧ କରି ସେମାନଙ୍କ ଛିଡ଼ି
ବଦାୟ ରଖିବାକୁ 'ଉତ୍କଳ ସେନା ସୁନିୟମ' ଗଢ଼ି ପାଳଟା ଅଭିଯାନ
ଚଳାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ୨୬ଟି ଗଡ଼ଜାତ ହେଲା ମୟୂରଭଞ୍ଜ,
କେନ୍ଦୁଝର, ବାମଣ୍ଡା, ବଣାଇ, ଭେଡ଼ାଖୋଲ, ଆଠନାଲିକ,
ତାଳଚେର, ହିନ୍ଦୋଳ, ନରସିଂହପୁର, ବଡ଼ସା, ଚିଗିରିଆ, ଆଠଗଡ଼,
ରଣପୁର, ନୀଳଗିରି, ନୟାଗଡ଼, ଖଣ୍ଡପଡ଼ା, ଦଗପଲ୍ଲୀ ବୌଦ୍,
କନାହାଣ୍ଡି, ବଲାଙ୍ଗୀର, ସୋନପୁର, ଗାଙ୍ଗପୁର, ଷଡ଼େଇକଳା,
ଖରପୁଆଁ, ପାଇଲହଡ଼ା, ଡେଙ୍କାନାଳ । ଏ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ମୟୂରଭଞ୍ଜ ମହାରାଜା ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ଦେଓ ଉଦାର
ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରୁଥିବାବେଳେ ବାକିତକ ରାଜାମାନେ
ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ରାଜ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଢ଼ି ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସହ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ
ସହଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲେ । ମୟୂରଭଞ୍ଜ ମହାରାଜା ରାଜନ୍ୟ
ମତ୍ତଳୀର ଏକ ବୈଠକରେ କହିଥିଲେ, "ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି
ଯେ, ଆମେ ଗଡ଼ଜାତ ଓ ରାଜତନ୍ତ୍ରର ଦୋହଲିରେ
ଅଛେ । ଗଡ଼ଜାତର ଡେର ଆମ ଆଡ଼େ ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ।

ପୁନର୍ଗଠନ ଦିକ୍ଷାମାନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଓ ଲୋକସଂଖ୍ୟା

କ୍ର.ସଂ:	ଦିକ୍ଷାର ନାମ	କ୍ଷେତ୍ରଫଳ (ବର୍ଗ ବି.ମି.)	ଲୋକସଂଖ୍ୟା
(୧)	ମୟୂରଭଞ୍ଜ	୧୦,୪୧୦	୧୮,୭୧,୭୯୬
(୨)	ବାଲେଶ୍ଵର	୩,୭୦୬	୧୬,୯୨,୪୩୯
(୩)	ଉତ୍ତମ	୨,୬୮୮	୧୧,୦୩,୮୮୨
(୪)	କେନ୍ଦୁଝର	୮,୩୩୬	୧୩,୧୫,୬୨୭
(୫)	ଯାଜପୁର	୨,୮୮୫	୧୩,୮୦,୨୦୩
(୬)	କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା	୨,୫୪୬	୧୧,୪୬,୪୭୦
(୭)	ଜଗତସିଂହପୁର	୧,୭୫୯	୯,୩୩,୨୯୬
(୮)	କଟକ	୩,୯୧୫	୨୦,୪୩,୩୩୮
(୯)	ଡେଙ୍କାନାଳ	୪,୫୯୭	୯,୪୨,୬୭୨
(୧୦)	ଅନୁଗୁଳ	୬,୩୪୭	୯,୫୮,୦୦୩
(୧୧)	ଫୁଲବାଣୀ	୮,୯୧୦	୮,୫୮,୫୫୩
(୧୨)	ନିସାଗଡ଼	୩,୯୫୪	୭,୭୬,୭୮୪
(୧୩)	ଖୋର୍ଦ୍ଧା	୨,୮୮୮	୧୪,୯୭,୮୪୬
(୧୪)	ପୁରୀ	୩,୦୫୫	୧୨,୯୫,୫୬୨
(୧୫)	ଗଞ୍ଜାମ	୮,୦୩୩	୨୬,୮୪,୩୭୯
(୧୬)	ଗଜପତି	୩,୦୫୬	୪,୫୮,୬୪୧
(୧୭)	ରାୟଗଡ଼ା	୭,୫୮୫	୭,୧୪,୫୯୯
(୧୮)	କୋରାପୁଟ	୮,୫୩୪	୧୦,୫୫,୮୨୪
(୧୯)	ମାଲକାନଗିରି	୬,୧୧୫	୪,୨୦,୯୫୦
(୨୦)	ନବରଙ୍ଗପୁର	୫,୧୩୫	୮,୦୮,୨୧୫
(୨୧)	କଳାହାଣ୍ଡି	୮,୧୯୭	୧୧,୨୮,୬୫୯
(୨୨)	ନୁଆପଡ଼ା	୩,୪୦୮	୪,୬୩,୩୨୫
(୨୩)	ବଲାଙ୍ଗୀର	୬,୫୫୨	୧୨,୨୭,୩୪୫
(୨୪)	ସୋନପୁର (ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର)	୨,୨୮୪	୪,୭୬,୪୧୦
(୨୫)	ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	୯,୯୪୨	୧୫,୬୮,୪୪୨
(୨୬)	ବରଗଡ଼	୫,୮୩୨	୧୨,୦୩,୬୩୦
(୨୭)	ସମ୍ବଲପୁର	୧୧,୬୮୯	୧୪,୮୪,୭୬୫

ସହକାରେ ନୂତନ ଜିଲ୍ଲା ଗଠନ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କଠାରେ ଦାବୀ
 ଆଳରେ ରାଜସ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରୀ ଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମସ୍ତ ସୀମା ଭିତରେ ଜିଲ୍ଲା
 ପୁନର୍ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ମୋଠାରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । କହିବା
 ବାହୁଳ୍ୟ ଯେ ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣକାରୀରେ ଆମ
 ଦଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ
 ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱରେ (୧୯୬୧-୧୯୬୩) ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅପୂର୍ଣ୍ଣାୟ
 ଥିବାରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନକୁ
 ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ରାଜସ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରୀ ହିସାବରେ ଏହି
 ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ମୋର ପ୍ରଥମ କାମ ହେବ ବୋଲି
 ଜାଣି ଅତି ଆନନ୍ଦ ଓ ଉନ୍ମାଦନା ସହକାରେ ୧୯୯୦ ଅକ୍ଟୋବର
 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତି କରି ନ ପାରିଲେ
 ମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଦେବି ବୋଲି ବିଧାନ ସଭାରେ ଯେ ଦିନ
 ମୋର ଦୟୋଷ୍ଟି ପ୍ରକାଶ କରି ଥିଲି ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଆନନ୍ଦର କଥା
 ଯେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଜ ସଙ୍କେତ ପୂର୍ବକ ତତ୍ତ୍ୱସତ୍ତ୍ୱ ତାଙ୍କ
 ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଏକ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ସଭାକମିଟି ଗଠନ କରି ଦୁଇ
 ଗଡ଼ିରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ ମୋତେ ପରାମର୍ଶ
 ଦେଇଥିଲେ । ମୋ ଗୃହିତା ମୁତାବକ ଯଥା ସମୟରେ
 ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଥ୍ୟ ଯୋଗାଇ
 ଦେଇଥିବାରୁ ଏ କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା ।
 ୧୯୯୦ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ୧୦ଟି ନୂଆ ଜିଲ୍ଲା ଗଠନ ହେବା କଥା
 ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେଥିପାଇଁ
 ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପାଞ୍ଚ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ
 ମନ୍ତ୍ରୀର ଦୋଇଗଲା । ମାତ୍ର ରାଜ୍ୟର ଗୁଣିଆକୁ ନୂତନ ଜିଲ୍ଲା ପାଇଁ
 ପ୍ରବଳ ଦାବୀ ହେବାରେ ସରକାର ଆହୁରି ଅଧିକ ପାଞ୍ଚୋଟି ନୂଆ
 ଜିଲ୍ଲାକୁ ମିଶାଇ ସର୍ବମୋଟ ୧୫ଟି ନୂଆ ଜିଲ୍ଲା ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ପରେ
 ପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ।

ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ପୁନର୍ଗଠନ କମିଟିର ସୁପାରିଶ ସାଙ୍ଗକୁ ଦୀର୍ଘ
 ୧୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସାମ୍ପ୍ରତିକ, ରାଜନୈତିକ,
 ଶୈଳାଗୋଳିକ, ଆର୍ଥିକ ଓ ସାମାଜିକ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଜନମତକୁ
 ଆଖିରେ ରଖି ଏହି ନୂଆ ଜିଲ୍ଲାମାନ ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ୧୯୯୨
 ଅକ୍ଟୋବର ୨ ତାରିଖ ପବିତ୍ର ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନରେ ଗଞ୍ଜାମରୁ

ଅଲଗା କରି ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଭୋରାପୁଟରୁ ଅଲଗା କରି
 ଯଥାକ୍ରମେ ମାଲକାନାଗିରି, ରାୟଗଡ଼ା ଓ ନବରଙ୍ଗପୁର ଏବଂ
 ମୋଟ ୪ଟି ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଯାଇଛି । ଯାହାଙ୍କର ଅଧିକ
 ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଆସେମାନେ ଆଜି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ
 ଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ପାଠକା ଗଜପତି କୁହନ୍ତେ
 ନାରାୟଣ ଦେବଙ୍କ ଅମ୍ଳାନ ସ୍ମୃତିର ଉତ୍କଳ ସ୍ମାରକୀ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଥମ
 କରି ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରି ଥିବାରୁ ଏହି ଅବସରରେ
 ଆମେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ । ଏହି ସଂଯୋଗରେ ଅନେ
 ଶୋରଧା, ନୟାଗଡ଼, ସୋନପୁର, ବରଗଡ଼, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା,
 ଜଗତସିଂହପୁର, ଯାଜପୁର, ନୂଆପଡ଼ା, ଅନୁଗୁଳ ଓ ଉତ୍ତର ଏପରି
 ଆଉ ୧୦ଟି ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିଯାଇଛି ।
 ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବାମସ୍ତା ଜିଲ୍ଲାର ସଦର ମହକୁମା ସମ୍ପର୍କରେ ନିଶ୍ଚି
 ନିଆଯିବା ପରେ ଏହି ଜିଲ୍ଲା ଯଥାଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ ।

ପ୍ରକାଶ ଆଉଜି ବାମସ୍ତା ଜିଲ୍ଲା ଗଠିତ ହେବାପରେ ଏହାର
 କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୫, ୧୪୯ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଓ ଏହାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା
 ୪,୫୫,୨୩୨ ହେବ ଏବଂ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଯଥାକ୍ରମେ ସହରକୁ
 କଟିଯିବ ।

ଏହି ପୁଷ୍ପଭୂମିରେ ଯେଉଁ ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉଦୟ ଓ
 ଅବଦାନରେ ଓଡ଼ିଶା ଅଦ୍ୟାବଧି ଉପସ୍ଥିତ ଛାଡ଼ିଲେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବି,
 ସେହି ଚିରସ୍ମରଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର
 ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ତରଫରୁ ମୁଁ ଆଜି ମୋର ବିନମ୍ର ପ୍ରାର୍ଥ
 ଜଣାଉଛି । ଯାହାଙ୍କର ବଳିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ୱ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର
 ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ମୁଁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବି ଯେ
 ଅବଦାନୀୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କଠାରେ ମୋର
 ଆନ୍ତରିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦର ମୋର
 ପ୍ରିୟ ସହକର୍ମୀ, ବିଧାନ ସଭାର ସମସ୍ତ ବିଧାୟକ ବନ୍ଧୁ ବିଭାଗୀୟ
 ଦକ୍ଷ ଅଧିକାରୀମାନ ଓ ସର୍ବୋପରି ମୋର ନମସ୍କାର ଅର୍ପଣ
 ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏହି ଅବସରରେ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଧନ୍ୟବାଦ ।

ରାଜସ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

କଳିଙ୍ଗାଧିପତି ମହାରାଜା ମହାମେଘବାହନ ଏମ୍ ର ଖାରବେଳ

* ତତ୍କଳ ଗୋପାଳକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ

ମୌର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ସମ୍ରାଟ ଅଶୋକଙ୍କ କଳିଙ୍ଗ ବିଜୟ ବିଷ୍ଣୁ ଇତିହାସରେ ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଘଟଣା । ଏହାଦ୍ୱାରା ଚଣ୍ଡାଶୋକ ଧର୍ମାଶୋକରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଅହିଂସା ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାରରେ ଆତ୍ମନିୟୋଗ କରିଥିଲେ । କଳିଙ୍ଗବାସୀଙ୍କ ଅଧିକ ଖ୍ୟାତି, ପାହାସ, ବୀରତ୍ୱ ଓ ଆତ୍ମବଳୀ ନିକଟରେ ବିଜେତା ଅଶୋକ ମହତ ଅବନତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଘଟି ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ବୈଦିକ ଧର୍ମ ବିଷ୍ଣୁଧର୍ମରେ ପରିଣତ ହେବାର ପଥ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ହୋଇଥିଲା ।

ଅଶୋକଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୁପରେ କଳିଙ୍ଗରେ ଚେଦି ଓ ଚେଦି ରାଜବଂଶର ଅଧିକାର ଘଟିଥିଲା । ମହାମେଘବାହନ ଏମ୍ ର ଖାରବେଳ ଏହି ରାଜବଂଶର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନରପତି । ସେ ଶ୍ରୀକ୍ଷତ୍ରୁର୍ ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ କଳିଙ୍ଗ ରାଜସିଂହାସନ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ । କଳିଙ୍ଗ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ଓ ରାଜପଣ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଘଟଣା । ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉପକଣ୍ଠରେ ଅବସ୍ଥିତ ଉଦୟଗିରି ପାହାଡ଼ର ହାତୀଗୁମ୍ଫା ଶିଳାଲେଖରେ ତାଙ୍କ ଗୌରବୋତ୍ସୁଳ ରାଜତ୍ୱ ଓ କୃତ୍ୱିତ୍ୱ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ହାତୀଗୁମ୍ଫା ବିବରଣୀ ଅନୁସାରେ ମଗଧର ନୟବଂଶୀୟ ଜନେକ ରାଜା କଳିଙ୍ଗ ଅଧିକାର କରି ଏକ ନଳପ୍ରଣାଳୀ ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ କଳିଙ୍ଗ ଜିନ ମୂର୍ତ୍ତି ଅପହୃତ ହୋଇ ବିଜେତା ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଗଧକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରାଜୟ କଳିଙ୍ଗବାସୀଙ୍କ ମନ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖଦାୟକ ହୋଇଥିଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱାଧିନୀତର ପ୍ରତୀକ ବିନାସନର ଉଦ୍‌ଘାଟ ପାଇଁ କଳିଙ୍ଗବାସୀଙ୍କ ଅନ୍ତରାତ୍ମା ସତତ ବ୍ୟାକୁଳ ବିଗଳିତ ହେଉଥିଲା । କେବଳ ନେତାର ଅଭାବ ଥିଲା । କଳିଙ୍ଗ ଚେଦି ରାଜବଂଶରେ ଖାରବେଳଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ଏ ମୁଦୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେଲା ।

ସମ୍ରାଟ ଖାରବେଳଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତତ୍କଳ ଚୁର୍ଯ୍ୟବ ଚରଣ ସମ୍ରାଟ 'ଖାରବେଳ' ଉପନାମରେ ନିମ୍ନ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦତ୍ତ : ରାଜକୁମାର ଖାରବେଳଙ୍କୁ ମାଆ କଳିଙ୍ଗରାଣୀ ପଦ୍ମିନୀ କହୁଛନ୍ତି : "ମୁଁ ତୋତେ କହି ପାରିଛି, ମୁଁ ନିଃସନ୍ତାନ ଥିଲି । ମୁନି, ମୁଁ ତୋର ପିତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସହୀ, ସନ୍ତାନତପ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମେ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ । ରାଜବୈଦ୍ୟଙ୍କ ଭେଷଜ ଚିକିତ୍ସା ସଫଳ ହେଲାନାହିଁ । ଶେଷରେ ସେ ଏକ ପ୍ରସାବ

ଦେଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରସାବ ଥିଲା, ରାଣୀ ସମୁଦ୍ରର ବେଳାଭୂମିରେ ତିନି ବର୍ଷ ବାସ କରିବେ । ସେହି ବେଳାଭୂମିରେ ଅଶୋକବନ ରହିବ । ଏହା କରାଗଲେ ରାଣୀ ସନ୍ତାନବତୀ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସାବ ପାଇ ପାରିଲା ପରେ ତୋର ପିତା ଦତ୍ତପୁରରେ ଏହି ବେଳାପ୍ରାସାଦକୁ ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ । ଶୁଣି ଯୋଜନ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଏବଂ ଶୁଣି ଯୋଜନ ପ୍ରସ୍ତରେ ଯେଉଁ ଅଶୋକବନ ଦେଖୁଛୁ ତାହା ମାତ୍ର ଏଗାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଗୋପିତ ହୋଇଅଛି । ମୁଁ ବେଳା ପ୍ରାସାଦରେ ତିନି ବର୍ଷ ବାସ କଲି । ତୋ'ର ପିତା ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦିନ ଏଠାରେ ରହୁଥିଲେ, ଆଉତକ ଦିନ କଳିଙ୍ଗ ନଗରୀରେ ରହୁଥିଲେ । ରାଜବୈଦ୍ୟଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା ସଫଳ ହେଲା । ଅରିହନ୍ତମାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ତୁ ଜନ୍ମ ପାଇଲୁ । କ୍ଷାରଯୁକ୍ତ ସାମୁଦ୍ରିକ ଜଳ, କ୍ଷାରଯୁକ୍ତ ସାମୁଦ୍ରିକ ପବନ, ଅଶୋକ ବୃକ୍ଷର ସାନ୍ଧ୍ୟ, ଦତ୍ତପୁରର ସାଗରର ବେଳା ତୋର ଜନ୍ମପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟଭାବେ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଐତିହାସିକ ପତ୍ରଭୂମିରେ ତୋର ନାମକରଣ ହୋଇଛି । ସଂସ୍କୃତରେ ତୋର ନାମ 'କ୍ଷାରବେଳ' । ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ତାକୁ 'ଖାରବେଳ' । ଏହା ହେଲା ତୋର ଜନ୍ମ ରହସ୍ୟ, ଆଉ ତୋର ଜୀବନୀରେ ଦତ୍ତପୁରର ବିଶିଷ୍ଟତା ।

କ୍ଷାରବେଳଙ୍କ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ରାଜା ଓ ରାଜବଂଶ କଳିଙ୍ଗରେ ରାଜପଣ କରିଥିଲେ । ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ମଗଧର ନୟବଂଶ ରାଜା ମହାପଦ୍ମନୟଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳିଙ୍ଗରେ ୩୭ ଜଣ ରାଜା ରାଜତ୍ୱ କରି ପାରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମଗଧ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଳିଙ୍ଗ ଜିନ ଅପହରଣ ଏବଂ ସମ୍ରାଟ ଅଶୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ କଳିଙ୍ଗର ପତନ କଳିଙ୍ଗବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମହୁତ ଘଟଣା । ଇତିହାସର ଘଟଣାବଳୀରୁ ଜଣାପଡ଼େ, କୌଣସି ଧର୍ମ ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି କଳିଙ୍ଗର ପ୍ରମୁଖ ତଥା ରାଜଧର୍ମ ଥିଲା । ଖାରବେଳ ଜୈନ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଥିଲେ ବୋଲି ହାତୀଗୁମ୍ଫା ଶିଳାଲିପିରୁ ଜଣାଯାଏ ।

ଅବୈଦିକ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ । 'ଶୁର୍ବାକ'ର ମୂଳପୁତ୍ରା ଉପରେ ପୁଞ୍ଜରେକି ଉଠିଥିଲା ନିରୀଶ୍ୱରବାଦୀ ଜୈନ ଧର୍ମ, ଉଚ୍ଚ-ନୀଚ, ଭେଦ-ଶୂନ୍ୟ ସରଳ ଆଚରଣ ପଦ୍ଧତି ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ହେତୁ କଳିଙ୍ଗର ଅବହେଳିତ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଏହି

ନିର୍ବାହକବାଦୀ ଧର୍ମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅଧିକାରୀ ଜୈନ ଧର୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ରାଜକୂଳସମୂହ ମହାବୀରଙ୍କର ପିତା କଳିଙ୍ଗ ରାଜାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିବାରୁ ଏବଂ କଳିଙ୍ଗ ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାଇ ମହାବୀର କଳିଙ୍ଗକୁ ଜୈନ ଧର୍ମ ପ୍ରସାରପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ଏହି ଏତିହାସିକ କାରଣରୁ କଳିଙ୍ଗରେ ଜୈନ ଧର୍ମ ବହୁ ଗତାକା ଧରି ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମ ରୂପେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା । କଳିଙ୍ଗାଜିନା ଥିଲେ କଳିଙ୍ଗବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟତାର ପ୍ରତୀକ, ଯେପରି ସମ୍ପ୍ରତି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଜିମାନର ପ୍ରତୀକ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସମୟରେ କଳିଙ୍ଗ ଜିନ, ଦନ୍ତପୁର, ପରେ ଓଡ଼ିଶା ଭୃଗୁଭଣ୍ଡରେ ଜୈନ ଧର୍ମ ପାଶକୁ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ପ୍ରସାର, ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ବିଲୋପ ପରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟ ଧର୍ମର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏବଂ ଆଦିବାସୀ ପୂଜିତ ନୀଳମାଧବ ପରେ ଆର୍ଯ୍ୟ ଅନାର୍ଯ୍ୟ ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଆରାଧିତ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଗତାକା ବ୍ୟାପି ଧାର୍ମିକ ବିବର୍ତ୍ତନର ଫଳ । ଏକଦା ସ୍ୱେଚ୍ଛା ସ୍ୱରରେ ମୁକ୍ତଦେଶ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେଉଥିବା କଳିଙ୍ଗର ସାହସିକ (କଳିଙ୍ଗ ଯାହାସିକାଃ) ଅଧିବାସୀ ଇତିହାସର ପୁସ୍ତ ଧରି ଖାରବେଳଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସାରା ଭାରତବର୍ଷରେ ଦିଗ୍‌ବିଜୟୀ ଜାତିରୂପେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚିତ କଳିଙ୍ଗାଧିପତି ମହାରାଜା ଖାରବେଳ ଏକ ପୁଞ୍ଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ମହାନ ରାଷ୍ଟ୍ରପୁରୁଷ । ମରଧ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିହିଂସା ସାଧନ ପୂର୍ବକ ତାକୁ ପରାସ୍ତକରି ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଅପହୃତ କଳିଙ୍ଗ ଜିନ ମୂର୍ତ୍ତି ଫେରାଇ ଆଣି କଳିଙ୍ଗରେ ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇଲେ । ଶିଶୁପାଳଗଡ଼ ଖାରବେଳଙ୍କ ସମୟରେ କଳିଙ୍ଗ ନଗର ବୋଲି ଏତିହାସିକ ଓ ପ୍ରତ୍ନତାତ୍ତ୍ୱିକମାନଙ୍କର ମତ । ଏହିଠାରେ ଖାରବେଳଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ଖାରବେଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ମୁକ୍ତ ରଜମାଣ ଏବେ ବି ଶିଶୁପାଳଗଡ଼ ମାଟି ତଳେ ଘୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିପାରି ବୋଲି ଏତିହାସିକମାନେ କହନ୍ତି । ଖାରବେଳ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ଜୟକରି କଳିଙ୍ଗର ବୀରତ୍ୱ ଓ ଖ୍ୟାତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ ବର୍ଷାକଳର ସାତକର୍ଣ୍ଣକୁ ପରାସ୍ତ କରି ଗଣିକ ନଗରକୁ ତ୍ୟ ବିଦୁଳିତ କରିଥିଲେ । ତତୁଥ ବର୍ଷ ରାଷ୍ଟ୍ରିକ ଓ ଭୌତିକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷ ସେ ଉତ୍ତର ପଥର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତକରି ମଗଧରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପହୃତ କଳିଙ୍ଗ ଜିନ ରାଜଧାନୀକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ, ଉଦୟଗିରି ହାତୀଗୁମ୍ଫା ବିବରଣୀରୁ ଏ ସମସ୍ତ ଜଣାପଡ଼େ ।

ଖାରବେଳଙ୍କ ଦିଗ୍‌ବିଜୟ ଥିଲା ଏତିହାସିକ ପୁସ୍ତକରୁ ସୁରାକ୍ଷକାରୀ ଓ ଅହୁତ ଧରଣର । ସେତେବେଳେ ମଗଧରେ ସୁକର୍ଣ୍ଣ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିଲେ । ମଥୁରା ଓ ଉତ୍ତର ଭାରତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଯବନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କବଳିତ । ଯବନରାଜ ଦ୍ୱିମତ ମଥୁରାର ରାଜା ଆଦିତ୍ୟସେନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ନିଜେ ସେନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉଦୟସେନ ଛଦ୍ମବେଶରେ ଏକ ଶ୍ରମଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥାନ୍ତି । ଖାରବେଳ ଉତ୍ତର ଭାରତ ବିଜୟ ପାଇଁ ଅଭିଜାନ କରି ମଥୁରାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଯବନରାଜ ଦ୍ୱିମତଙ୍କୁ

ପରାସ୍ତ କରି ମଥୁରା ଜୟ କଲେ ଏବଂ ଯବନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ରାଜା ଆଦିତ୍ୟସେନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉଦୟସେନଙ୍କୁ ମଥୁରାର ରାଜା ପୂର୍ବ ଅଭିଷେକ କରାଇଲେ । ଖାରବେଳ ଯବନମାନଙ୍କୁ ଭାରତ ପୂର୍ବ ବିତାଡ଼ିତ କରି ହିନ୍ଦୁକୁ ଆରପଟେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯବନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ବିତାଡ଼ିତ ରାଜା ଓ ରାଜ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଇଥିଲେ । ମଗଧରୁ କଳିଙ୍ଗା ଜିନ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ସୁରାକ୍ଷକାର କଲେ । ଏପରି ଦିଗ୍‌ବିଜୟୀ ରାଜା ପୃଥ୍ୱୀ ଇତିହାସରେ ବିକଳ ଯେ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କରେ, ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଖାରବେଳ କଳିଙ୍ଗ ସେନା ଦ୍ୱାରା ଭାରତବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରୁ ଯବନମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇ ଦେଶୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଭାରତବର୍ଷରେ ତତ୍କାଳୀନ ଭୀରତୀୟ ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କୃତି ସମୂହ ବୈଦେହ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସ୍ତ୍ରଧାରଣ କରି ପୂର୍ବକକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ହେଉଛି କ୍ଷାତ୍ର ଧର୍ମ । ଖାରବେଳ ଯଥାର୍ଥରେ କ୍ଷତ୍ରୀୟ ନରପତି ଥିଲେ । ମଥୁରାକୁ ଯବନମାନଙ୍କ ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲାପରେ ଖାରବେଳ କଳିଙ୍ଗସେନା ସହ କଳିଙ୍ଗ ନଗରୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ । ଦିଗ୍‌ବିଜୟ ଶେଷରେ ତମ ସ୍ୱାରାଜ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ମହାରାଜା ଖାରବେଳ ଏକ ମହାବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ । ରାଜତ୍ୱର ତତୁତ୍ତ ବର୍ଷରେ ମହାରାଜା ଖାରବେଳ ରାଜପଦ ପରିହାର କରି ଜୈନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଜୈନ ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାରରେ ଆସନିଷ୍ଠାଗ କଲେ । ରାଜା ଥିବାବେଳେ ଜୈନ ସମ୍ପର୍କୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୁମାରୀ ଉଦୟଗିରି ପର୍ବତରେ ଗୁମ୍ଫା ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ । ସେ ଗୁମ୍ଫାଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ବି ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଇ ମହାରାଜା ଖାରବେଳଙ୍କ ଯଶ ଓ କୀର୍ତ୍ତୀମାନ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶହ ଶହ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ଏହି ଗୁମ୍ଫାଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଓ ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍କଳୀୟ ଜୈନ ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଓ ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତ୍ନତାତ୍ତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ଖାରବେଳ ଜଣେ ସଙ୍ଗୀତ, କଳା, ସଂସ୍କୃତି ସ୍ନେହୀ ମହାରାଜା ଥିଲେ, ନିଜେ ବି ଜଣେ ଯଶସ୍ୱୀ ସଙ୍ଗୀତକ, ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବିଶାରଦ ଓ କଳାକାର ଥିଲେ । ଜୈନ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ଓ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର ସ୍ୱାଭାବିକ ଅଭିଭୂତରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁନଥିଲେ । ମହାମେଘବାହନ ଖାରବେଳ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷତା, ଭାରତୀୟ ରାଜଧର୍ମକୁ ଆଚରଣ କରି ଦେଖାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଜୈନ ଦେବେ ମଧ୍ୟ ଭାରତୀୟ ଆର୍ଯ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିର ମୂଳଭିତ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣାଶ୍ରମକୁ ଖାରବେଳ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ଆର୍ଯ୍ୟ ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣାଶ୍ରମ-ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ, ଗାହିଷ୍ୟ, ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଯତିଚତୁର୍ଥ ଖାରବେଳ ନିଜ ଜୀବନରେ ଆଚରଣ କରି ଶେଷ ଜୀବନ ଜୈନ ଶ୍ରମଣା ଭାବେ ବିତାଇ ଥିଲେ । ଉତ୍ତର ପାଞ୍ଚିକୁ ସ୍ଥାନ ଭାବେ ଦେବାପାଇଁ ଖାରବେଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଚରିତ ରାଜନୀତିରୁ ସୁରାକ୍ଷକାର ଅବସର ଗ୍ରହଣ ଆଜିର ରାଷ୍ଟ୍ରପୁରୁଷମାନେ ଶିକ୍ଷା କରିବେ ବି ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱରେ କଳିଙ୍ଗର କଳା, ସାହିତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ, ସଂସ୍କୃତି ଉତ୍କଳ ଶୀର୍ଷ ଦେଶରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲା । ଉଦୟଗିରିର ଅବସ୍ଥିତ ଖାରବେଳଙ୍କ ସମୟର ମୁକ୍ତ ରଜମାଣ-ପ୍ରେମାଳୟ

ଏହାର ମୂଳ ସାକ୍ଷରତା ବିଦ୍ୟମାନ । ତତ୍କାଳୀନ ବିଶ୍ୱର ଏହା ପ୍ରତୀକ ଥିଲା । ଏକାମ୍ର କ୍ଷେତ୍ର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଯୁଗେଯୁଗେ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜଧାନୀ । ଗୋଷାଳି (ଧଉଳି ସମ୍ମିଳନ) କଳିଙ୍ଗର (ଶିଶୁପାଳର ମହାଭୋଗ ଗାପନ ଅଞ୍ଚଳ), ଖଞ୍ଜଗିରି ଉଦ୍ୟାନ (କୁମାର କୁମାରୀ ପର୍ବତ) ଜୈନ ଗୁମ୍ଫାର ଅବଶିଷ୍ଟ ସୁରମା ବିଏ ଯେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ କଳିଙ୍ଗର ଜୈନ ମହାରାଜା ମହାମେଘବାହନ ଏହାର ଶାରବେଳଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ନିଷ୍ପତ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ନରୁକ୍ଷାନ କ୍ଷାର ଜଳବାୟୁ ନିବେଦିତ ସାଗର ବେଳା (ଦେବପୁର) ଯାହାକି ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବ-ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପୁରାଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କଳିଙ୍ଗବାସୀ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଅପତ୍ତ ସ୍ୱାଭିମାନ ଓ ଆତ୍ମ ସମ୍ମାନର ସଂକ୍ଷାପକ ଏହି ଆଦି ରାଷ୍ଟ୍ରପୁରୁଷ ଏବଂ ଦିଗ୍‌ବିଦ୍ୟା ବୀର ପୁରାଣ ଆଦିଠାରୁ ୨୦୧୨ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ପୁଣ୍ୟ-ମାଟିରେ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ ସହନଶୀଳ ସମନ୍ୱୟବାଦୀ ମହାନ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ମୂଳଦୁଆ 'ପଦାରଥୁଲେ-ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ ପକ୍ଷେ ବିନମ୍ର ଓ ଗତିପୂତ ଭାବେ ସ୍ମରଣ କରିବା ଏକାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ପୁସ୍ତକ ନମ୍ବର ୭୫/୩-୨୮୭,
ନୂଆପଲ୍ଲୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୫ ।

ପୁରନା ଭବନଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଦୈନିକ ଖବର କାରକ 'ଉତ୍କଳ ମେଲ୍'ର ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଗଣିତ ଉତ୍ସବରୁ ପୁଣ୍ୟନଗରୀ ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି (୧୦/୭) ।

ପାର୍ଥକ୍ୟ

ସିଟୁ ପ୍ରଧାନ ହସ୍ତକ୍ରି

ଫୁଲବାଣୀ ବିନ୍ଧାଣ ବଣ ପାହାଡ଼ ଯେବା ଆଦିବାସୀ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଉପଖଣ୍ଡ ବାଲିଗୁଡ଼ା । ଯାହାର ଅନତି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ନୁଆଗାଁ ବୁକ । ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଆଦିବାସୀ ପଲ୍ଲୀ 'ପୁଣ୍ଡାରଣୀ' । ଏହି କାହାଣୀ ସେ ଗାଁର ଏକ ଆଦିବାସୀ କନ୍ଧ ସିଟୁ ପ୍ରଧାନର । ଯାହାର ଜୀବନ ଥିଲା ମଢ଼ ଓ ଜୀବୀକା ଥିଲା ତନ୍ତର ଶୁଷ ଓ ପୋତୁ ଶୁଷ ।

ହେଲେ ସବୁଦିନ ସମାନ ଯାଏନି । ଦିନେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ତା'ଘରେ ହାନ୍ତର ହେଲେ ନୁଆଗାଁର ବୁକ ମଙ୍ଗଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଧିକାରୀ ଓ ଭାରତୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟାଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ର ଅଧିକାରୀ । ପୁଣିଲେ ସିଟୁ ପ୍ରଧାନର ଗତିରୁଣ୍ଡି । ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ସିଟୁ ଥିଲା ଏକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ । ସିଟୁକୁ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନତ ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ କରି ତା' ବାରିଦ୍ୟ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଦୁରେଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ତା' ପୁଅ-ଝିଅକୁ ପୁଣିକ୍ଷିତ-ସୁନାଗରିକ କରିବାକୁ ହେବ ।

ସିଟୁର ସଫଳ କରିଲେ ଥିଲା ଅଡ଼େଇ ଏକର ପଦର ଜମି । ବଳଦ ହଳେ ନଥିବାରୁ ସେ ପଦର ଶୁଷ ଛାଡ଼ି କରୁଥିଲା ତନ୍ତର ଶୁଷ ଓ ପୋତୁ ଶୁଷ । ସିଟୁ ପରିବାରକୁ ଗଣ ଦେବା ପାଇଁ ଶୁଣ ହେଲା ଓ ଏହି ଯୋଜନାରେ ସିଟୁକୁ ଦୁଇହଜାର ଟଙ୍କାର ହଳେ ବଳଦ ମିଳିଲା । କାଳିଆ, କସରା ବଳଦକୁ ଧରି ସିଟୁ ତନ୍ତର ଶୁଷ ଓ ପୋତୁ ଶୁଷ ଛାଡ଼ି ପଦର ଜମିରେ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଲାଗି ପଡ଼ିଲା । ଜମି ତାରୁ ଦେଲା ବର୍ଷକୁ ଦୁଇ-ଦୁଇଟା ଫସଲ ।

ସିଟୁର ବଡ଼ ଝିଅ ଥିଲା ଖଲି ସିଲେଇରେ ନିପୁଣା । ତାକୁ ସେଇ ଯୋଜନାରେ ବାଗରହ ଟଙ୍କା ଗଣ ଯୋଗାଇ ଦିଆଗଲା । ସୋପାଲଟିକୁ ଖଲି ବିକି ସେ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ପାଉଲା ଦୁଇଗହ ପଶୁର ଟଙ୍କା ।

ଅଳ୍ପ ବୟସରେ ସିଲାଇ କାମ ଜାଣିଥିଲା, ସିଟୁର ସାନ ଝିଅ ଇମାମତୀ । ସେ ବା କାହିଁକି ସରକାରୀ ଯୋଜନାକୁ ବ୍ୟାପଡ଼ା । ତା'ର ମଧ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା, କିଛି ସିଲାଇ କରି ପରିବାର ପାଇଁ ଦୁଇ ପଇସା ଗୋଜଗାର କରିବ । ତା'ର ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଇ ଦିନ ରୂପ ନେବାକୁ ବସିଲା, ଯେଉଁ ଦିନ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଗମ୍ଭୀର ତା'ର ମନପସନ୍ଦ ସିଲାଇ ମେସିନ୍ ଓ କପଡ଼ା ଗଣ ଆକାରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆ ଗଲା । ଇମାମତୀ ଘରେ ବସି ଗାଁଟି ଯାକେ ପୋଷାକ ପତ୍ର ସିଲାଇ କରି ବେଶ୍ କିଛି ପଇସା ତା' ପରିବାର ପାଇଁ ଗୋଜଗାର କରିପାରିଲା ।

ଏକୁ ଆଁରେକ ବଳି । ସିଟୁ ପରିବାର ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ନଈଟି ଆଜି ବାବୁ ନଗେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ । ଏକ ଟିଗ୍ରୀଧାରୀ ସୁବେ ଓ ବେଲଘରର ଶିକ୍ଷାକର୍ମୀ ଭାବେ ଗୋଜଗାର କ୍ଷମ ।

ସିଟୁ ପରିବାରକୁ ୧୯୯୦ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ଆଠହଜାର ଟଙ୍କା ଗଣ ଆକାରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ସେ ରିହାତି ଆକାରେ ପାଇଥିଲା ବାଲିଗୁଡ଼ା ସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନତ ସଂସ୍ଥାର ପରିଯୋଜନା ପ୍ରଶାସକଙ୍କଠାରୁ । ଆଜି ସେହି ପରିବାରର ବାଣିଜ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଉଦ୍ଧାର ଟଙ୍କାକୁ ଅଧିକ ।

ଅତୀତର ସିଟୁ ଓ ଆଜିର ସିଟୁ ପ୍ରଧାନ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ଦେଖା । ସିଟୁ ପରିବାରରେ ଆଜି ହସର ନୁଆର । ଏ ମଧ୍ୟରେ ସିଟୁ କିଛି ସମ୍ପଦ ପୁଲ କଲାଣି । ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଅତି ଉପଯୁକ୍ତ ବରପାତ୍ରର ସମ୍ପାଦନା । ଆଗା ତା'ର ଫକବତୀ ଯେଉଁ ଏବଂ ସମନ୍ୱିତ ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନତ ଯୋଜନା, ବୁକ ଓ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହିପରି ଅନେକ ସିଟୁକୁ ଆଦିବାସୀ ଯୋଜନାର ଅଲୋଚନା ଆଗକୁ ଏହାହିଁ କାମନା ।

ଅଶୋକ କୁମାର ସାହୁ,
ଉପଖଣ୍ଡ ପୁରୀ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ,
ବାଲିଗୁଡ଼ା ।

ସବୁଜ ସାକ୍ଷର ଆମ କେନ୍ଦ୍ରରେ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକକୁ ଜନ୍ମ ଦେବା-ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ । ସାତ ସମୁଦ୍ର ତେର ନଇ ପାର ହେବା ପରେ ଯାଇ ପଢ଼ିବ ପୁସ୍ତକଟୀ । ତା' ମଧ୍ୟରେ ସାତ ତାଳ ପାଣି, ପାଣି ମଧ୍ୟରେ ସାତ ତାଳ ପଙ୍କ-ତା' ମଧ୍ୟରେ ଫରୁଆ-ଫରୁଆ ଛିତରେ ବୁଢ଼ୀ ଅପୁରୁଣୀର ଜୀବନ । ତାକୁ ମାରିଲେ ଶୁଣି ଲକ୍ଷ ସମୁଦ୍ରୀ ହନାର ଶୁଣିଗହ ଛତିଗ ନଶ ପୁଞ୍ଜି ପାଇବେ । ମଣିଷ ହେବେ । ପୁସ୍ତକର ସୁନେଲି କିରଣର ସ୍ବାଦ ପାଇବେ । ଏଥିପାଇଁ ଏକ ବିରାଟ ସର୍ତ୍ତ, ସର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର । ତା' ପରେ ସେ ଯେଉଁ ମାନସ ପୁସ୍ତକ ନେବ-ପାଦରେ ପ୍ରସ୍ତର ଥିବ । ଝଣ ଝଣ ନାରୁଥିବ ମାଦଳର ତାଳେ ତାଳେ, ହାତରେ ଧନୁରର, ପଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗଲଜରା ପାହାଡ଼ ପ୍ରାଚୀର ଘେରା ଶୁଣାଉଛି "ସବୁଜ ସାକ୍ଷର ଆମ କେନ୍ଦ୍ରରେ" ।

ରାଜ୍ୟର ଏକ ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଅନୁନତ ଉପାନ୍ତ ଜିଲ୍ଲା କେନ୍ଦ୍ରରେ । ପ୍ରଭୁର ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦରେ ଭରପୁର, ପୁନତୋଷା ଗୁଣ୍ଡଗଣା ଚିରଗ୍ରୋତା ବୈତରଣୀ ନଦୀର ଉତ୍ତମିଷ୍ଟଳି । ହଠାତ୍ ଝଡ଼ର ଆଗମନରେ ଶାନ୍ତ ଗହୀର ସମୁଦ୍ର ବୁକୁ ବିହରି ଉଠିଲାପରି, ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରପଲ୍ଲୀ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣରେ ଏକ ନୂତନ ଶିହରଣ, ବାତାବରଣରେ ନୂତନ ଆଲୋଚନ ଖୋଲାଲ ଦେଇଛି ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କୁମାର ପଞ୍ଚାଙ୍କର ମାନସ ସହାନ । ଏହି ଜିଲ୍ଲାକୁ ଜାତୀୟ ସାକ୍ଷରତା ମିସନ୍ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ଶୁଳିଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା ଅଭିଯାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷର ଜିଲ୍ଲାରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ବିରୁ ଘୋଷଣା "ସବୁଜ ସାକ୍ଷର ଆମ କେନ୍ଦ୍ରରେ" । ଏଥିପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା ଦେହି ତାକରା । ଇତିହାସର ସବୁ ଆସ ଅଭିମାନ, ଆସ ବିଶ୍ବାସ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ ପୌରୁଷତ୍ବର ଅଭିମାନରେ ତୁଙ୍ଗର ଦେଇ ବାହାରିଛନ୍ତି-ବରୁ ବାଧା ବିପ୍ଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାୟ ୫୦ ହଜାରରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସମ୍ମିଳିତ ନିଷ୍ପାପର ଉଦ୍ୟମ ଏହି ଅଭିଯାନକୁ ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି । ୧୯୯୨ ମସିହା ଜୁନ ମାସ ୨୨ ତାରିଖ ଦିନ ପବିତ୍ର ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଦିନଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାରରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ।

କମ୍ପୁଆ ଉପଖଣ୍ଡରେ ଏଥିପାଇଁ ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହା ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ । ଏହି ସବୁଟିକିନରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚ ଗୋଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରୁ

କମ୍ପୁଆ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ୧୯୫୦, ଝୁଝୁରାରେ ୧୫୦୫, ଯୋଡ଼ା ବୁକ୍ରେ ୧୦୭୦, ଭଡ଼ବିଲ ପୌର ପାଳିକାରେ ୬୮୭ ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲା ଯାଇଅଛି, ଏଥିରୁ ଗତକଡ଼ା ୭୦ ଭାଗରୁ ଅଧିକ କେନ୍ଦ୍ର ନିର୍ମାଣିତ ଭାବେ ଶୁଳିଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଥିବା କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାଣିତ କରାଇବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଉଦ୍ୟମ କରା ଯାଉଛି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ପଞ୍ଚା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦୁଇ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ଉପ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ଭବାନୀ ଗଙ୍କର ପଞ୍ଚାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବି. ଡି. ଓ. ଶ୍ରୀ ହରି ବଲ୍ଲଭ ମିଶ୍ର, ଉପଖଣ୍ଡ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାକର ସାହୁ, ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନ କର୍ମୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ପ୍ରକଳ୍ପ ସଂଯୋଜକ, ଉପ ପ୍ରକଳ୍ପ ସଂଯୋଜକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ସରପଞ୍ଚ ଓ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ୍ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗ ବଳରେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସୁଦ୍ଧରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଶୁଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ମିତ ପରାମର୍ଶର ଦ୍ୱାର ଦେଖରେ । ବିକସ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ, ଅଧିକାଂଶ ୨୫ ଭାଗ ପାଠ ଶେଷ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ମାସ ଭାଗ ପାଠ ବହି ଅପେକ୍ଷାରେ । ଏଥି ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କୁମାର ପଞ୍ଚାଙ୍କର ନିର୍ମାଣିତ ପରିଦର୍ଶନ, ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପରାମର୍ଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ସ୍ୱାଦ, ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦୀପନା ଯୋଗାଉଛି । ସବୁଠାରୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼କଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି, ତାହା ହେଉଛି କୌଣସି ପ୍ରକାର କଳାଯାତ୍ରା, ମେଳା ବିଧି ସମାବେଶ ବିଶେଷ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରୁନଥିବା ବେଳେ ଏବଂ ସେ ସବୁ ଅପେକ୍ଷା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କର ଅନେକାନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମକୁ ପରିଦର୍ଶନ ସେହି ସବୁ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେରଣା ଓ ଉତ୍ସାହ ଯୋଗାଉଛି ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିବାରେ ଏବଂ ନିର୍ମାଣିତ ଚଳାଇବାରେ, ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଯାଉଛି । ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଗାବାଦୀ ଏବଂ ଅପେକ୍ଷାମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ପୂର୍ବାକାଶକୁ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି ନବ ଭାଙ୍ଗରଙ୍କର ତେଜସ୍ୱିୟ ସୁନେଲି କିରଣର ଦର୍ଶନ ଏବଂ ସ୍ୱାଦ ଲଭିବା ନିମନ୍ତେ ଯାହାକି "ସବୁଜ ସାକ୍ଷର ଆମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ।"

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାକର ସାହୁ,
ଉପଖଣ୍ଡ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ,
କମ୍ପୁଆ ।

ଆମ୍ଭଙ୍କୁ

ରାଜ୍ୟର ସମୂହ ବିକାଶକୁ ଆଶୁ ଆଗରେ ରଖି
 ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକୃତ ସଚିବାଳୟ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ଆୟୋଜିତ ରାଜ୍ୟ
 ଯୋଜନା ବୋର୍ଡ଼ ବୈଠକରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ
 ଯେ, ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ବେକାରୀ ଅବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚତ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।
 ମୋଟ ୯ ଲକ୍ଷ ବେକାର ଯୁବକ ଯୁବତୀଙ୍କ ଭିତରୁ ମାତ୍ର ଶତକଡ଼ା
 ସାତେ ଛ' ଭାଗ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରେ
 ରସାତ କାରଖାନା, ଆଇନିନିୟମ ପ୍ରକଳ୍ପ ବା ଚୈଳ
 ବିଶୋଧନାଗାର କଥା ଯାହା ଚିନ୍ତା କରାଯାଉଛି, ତାହା ଅଭିବୃଦ୍ଧିର
 କେନ୍ଦ୍ର ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି
 ରୋକିବା ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ
 ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଏକ ବିଶେଷ ଭାଗ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ
 କୃଷିର ଉଚ୍ଚତ ଉପରେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିପରି
 ଖୁବୁଣିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଚିନ୍ତା କଲାବେଳେ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀର
 ଉତ୍ପାଦନା ଓ ବିକିବଟା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
 ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିବାରୁ ଶକ୍ତ
 ଦଳରେ ନିରୁତ୍ସାହ ଛାନ୍ଦୀୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସାମଗ୍ରୀର ଉପଯୋଗ
 କରି ଅଳ୍ପ ମୁଲ୍ୟରେ ଘର ତିଆରି କରିବାର କୌଶଳକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ
 କରାଯିବା ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଆରୋପ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ବୈଠକରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ପ୍ରାଥମିକ
 ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସୁବିଧା ଓ କୃଷି ଉତ୍ତମ ଉପରେ ଆଲୋଚନା
 କରାଯାଇଛି । ଯୋଜନା ବୋର୍ଡ଼ର ସଭ୍ୟ ଶ୍ରୀ ବିଲୋଚନ
 କାନୁନଗୋ ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କରି ଭାରତବର୍ଷରେ ଜନସଂଖ୍ୟା
 ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍‌ବେଗନକ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଥିବାରୁ ଏହାକୁ ରୋକିବା
 ପାଇଁ କୋରଦର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଉଚିତ ବୋଲି ମତ
 ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ହାର ସାରା ଦେଶରେ
 ଅଧିକ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ
 ସ୍ତରରୁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ସେ ପରାମର୍ଶ
 ଦେଇଥିଲେ ।

ସମାନର ସବୁ ସ୍ତରର ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
 ଦିଗରେ ଚେତନା ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ଓ ସରକାରୀ
 କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉପରେ
 ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ
 କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା ବୋର୍ଡ଼ର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ଅଗ୍ରଦ୍ୱାରୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ ବମିଟି ରଠ
 କରାଯାଇଛି ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯୋଜନା ବୋର୍ଡ଼ର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ରାଜ୍ୟ
 ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବେଦ ପ୍ରକାଶ ଅଗ୍ରଦ୍ୱାରୀ, ସୂଚନାମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ମୁକ୍ତାଫିଜ୍ ଅହମ୍ମଦ, ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଗଜେ
 କମଳା ଦାସ, ଯୋଜନା ବୋର୍ଡ଼ ସଭ୍ୟ ଶ୍ରୀ ବିଲୋଚନ
 କାନୁନଗୋ, ଅଜିତି ମହାପାତ୍ର, ଅରୁଣ ଦାସ, ରାଧାଶ୍ୟାମ ବାରିକ,
 ତନ୍ତର ବୈଦ୍ୟନାଥ ମିଶ୍ର, ତନ୍ତର ଜି: ଏନ୍: ମିଶ୍ର, ତନ୍ତର ପି: କେ:
 ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସମେତ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ବିନାୟକ
 ଦାସ, ଉତ୍ତମ ଜନିତର ଶ୍ରୀ ପି: କେ: ପଟ୍ଟନାୟକ,
 ଶ୍ରୀ କେ: ଏସ୍: ବୈଜାଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପଦର
 ଅଫିସରମାନେ ଏହି ବୈଠକରେ ଯୋଗଦେଇ ଆଲୋଚନାରେ
 ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ବ୍ୟାପକ ଶସ୍ୟ ବୀମା ଯୋଜନା

ଭାରତୀୟ ସାଧାରଣ ବୀମା ନିଗମ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ
 ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ "ବ୍ୟାପକ ଶସ୍ୟ ବୀମା ଯୋଜନା" ଗଠନ
 ରାଜ୍ୟରେ ୧୯୮୫ ମସିହାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଅଛି । ପ୍ରଥମେ
 ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ଖରିଫ୍ ଏବଂ ରବି ଋତୁରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଚାଣି
 ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଚିହ୍ନଟ ଅଞ୍ଚଳ (ସୁନିର୍ଦ୍ଧ) ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି କେବଳ
 ଧାନ ଫସଲ ପାଇଁ ଏହି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଥିଲା ।
 ୧୯୮୭ ମସିହାରୁ ଖରିଫ୍ ଧାନ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତକୁ ଚିହ୍ନଟ
 ଅଞ୍ଚଳ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ଉକ୍ତ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀକରିବାରେ
 ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ । ଏବେ ୧୯୯୨ ଖରିଫ୍ ଋତୁର
 ଧାନ ଓ ଚିନାବାଦାମ ଫସଲ ପାଇଁ ବୀମା ଭୁକ୍ତ ୨୧,୫୨୨ ଚଳ
 ଗୁଣୀକୁ ୩ କୋଟି ୪୯ ଲକ୍ଷ ୪୭ ହଜାର ଟଙ୍କା କ୍ଷତି ପୂରଣ
 ଦିଆଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଛି ।

ଚଳିତ ୧୯୯୩ ଖରିଫ୍ ଋତୁରେ ଧାନ ଗୁଣ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର
 ସମସ୍ତ ୨୭ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ଏବଂ
 ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ, ସୌର ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ବିକ୍ଷାପିତ ପରିଷଦ ଅଞ୍ଚଳକୁ
 ଚିହ୍ନଟ ଅଞ୍ଚଳ (ସୁନିର୍ଦ୍ଧ) ରୂପେ ଯୋଜନା କରାଯାଉଛି ।

ଚିନାବାଦାମ ଫସଲ ନିମନ୍ତେ ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କେତୋଟି
 ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଖରିଫ୍ ଏବଂ ରବି
 ଋତୁରେ ରୁକୁ ଚିହ୍ନଟ ଅଞ୍ଚଳ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ଚଳିତ
 ଖରିଫ୍ ଋତୁରେ ଉକ୍ତ ଯୋଜନାରେ ବଲାଙ୍ଗୀର, ସୋନପୁର

ଦେଶନାଳ, ଅନୁଗୁଳ, ବରଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ ଓ ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାର
ବୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ଯୋଜନାର ବିକଳ ଅଞ୍ଚଳ ରୂପେ ଘୋଷଣା
କରାଯାଇଛି ।

ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରାରେ ଓଡ଼ିଶାର ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ

ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ଉପଲକ୍ଷେ ପୁରୀ ଓ ଲୋକ
ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପୁରୀଠାରେ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ
ଖୋଲାଯାଇଛି । ପୁରୀ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ବୈରାଗୀ ଜେନା ଗଡ଼ ଜୁନ୍ ୨୧ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
ଉଦ୍ଘାଟନ କରି ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କଲେ । ପୁରୀ ଓ
ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ କାଳୀ କୁମାର ରଥ ଏହି
ଉଦ୍ଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ପୁରୀ ସହରର ବହୁ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ସମେତ
ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ଦିର ଓ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନର ଫଟୋଗ୍ରାଫିକ
ରଖାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଶଙ୍ଖାକ୍ଷୟ, ଜୟଦେବ, କଳିଙ୍ଗ
ବାଳିଯାତ୍ରା ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ମହାନ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ସମ୍ପର୍କରେ
ବିଶ୍ୱ ବିଖ୍ୟାତ ।

ନିର୍ମଳ ଚରିତ୍ର ଗଠନ ଓ ନିଷ୍ଠାପର ଜନସେବା ଦ୍ୱାରା ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସାଥୀକ ହୋଇପାରିବ

—ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ରେଡ୍ଡୀ

ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ୍ଡୀ
ଗତକାଳି ରାଜ୍ୟ ଶାଖା ଲୋକସେବକ ମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ
ସ୍ମୃତିଦିନ ଉତ୍ସବରେ ପଞ୍ଚିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ ୬୫ତମ ଶ୍ରୀ
ବାର୍ଷିକୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ନିର୍ମଳ ଚରିତ୍ର ଗଠନ ଓ ନିଷ୍ଠାପର
ଜନସେବା ଦ୍ୱାରା ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ଓ ସଂସ୍କୃତି
ସମ୍ପର୍କ ଦେଶ ଗଠନ କରିବାର ଲାଭଦାୟକ ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର
ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ନୂତନ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟତମ ନିର୍ମାତା ଯୋଗକର୍ତ୍ତା ଏହି ଅମର
ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଗଭୀର ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରି ରାଜ୍ୟପାଳ
ଦର୍ଶିତ, ନିଷ୍ଠେଷିତ, ଦରିଦ୍ର ଜନତାର ଭାଗ୍ୟ ଓ ଅବସ୍ଥାରେ
ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେଉ ବୋଲି ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁ
ଦେବୀନାଥ ସମାଜର ସାମାଜିକ, ଶିକ୍ଷା ଓ ସାମ୍ପାଦିକତା କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଏକ ବାହୁଲ୍ୟମାନ ତାରକା ଥିଲେ ବୋଲି ରାଜ୍ୟପାଳ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ । ସାବିତ୍ରୀନୀ ପ୍ରେମ, ମୈତ୍ରୀଭାବ, ସରଳତା ଏବଂ
ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପରତାର ଏହି ମହାନ ଗୁଣଗୁଣ ପ୍ରତିକା । ବନ୍ୟା ହେଉ,
ମରୁଡ଼ି ହେଉ, ମହାମାରୀ ହେଉ—ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ସମୟରେ
ଆତ୍ମୋତ୍ଥାପନା ସଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଦ୍ଘୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଶ୍ରୀ ରେଡ୍ଡୀ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ହିସାବରେ
ଓଡ଼ିଶାର ପୁଣ୍ୟାଳୟ, ଜାତିର ପରାଧୀନତା ଓ ଅଭିମାନତା ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱର ଉଦ୍ଘୋଳନ, ଉତ୍କଳୀୟ ମନରେ ଭାରତୀୟତାର ବୀଜ
ବଂସନ, ତାଙ୍କୁ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଅତି ପ୍ରିୟଭାଜନ କରିପାରିଥିଲା
ବୋଲି ରାଜ୍ୟପାଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । କର୍ମବୀର ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ

ଦ୍ୟାଗ ଓ ଦେବା ମନୋଭାବରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେଲେ ଏ ନୀତି, ଏ
ଦେଶ ଯଥାଥରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଉନ୍ନତିର ଚରମ ସୋପାନରେ ପହଞ୍ଚି
ପାରିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରେଡ୍ଡୀ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।
ରାଜ୍ୟପାଳ ଏହି ଅବସରରେ ପ୍ରକାଶିତ 'ସମାଜ'ର ବାର୍ଷିକୀ
ସ୍ମରଣିକା ଉଦ୍ଘୋଟନ କରିଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜୀବନୀ
ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱର ରାଧାନାଥ ରଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା
ପୁସ୍ତକକୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀ ରେଡ୍ଡୀ ଉଦ୍ଘୋଟନ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବୁକପତି ତତ୍ତ୍ୱର ପିବିଏମ
ପତି ପଞ୍ଚିତ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅମର ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ଜଣାଇ
ସ୍ମରଣିତ ସଂସ୍କୃତ ହରିତା ପାଠ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ଦାଶ ପଞ୍ଚିତ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଫୋଟୋପୁସ୍ତ
ଜୀବନୀ ଆଦିର ଯୁବ ସମାଜପାଇଁ ନୂତନ ପଥ, ନୂତନ ଆଲୋଚନା
ଦର୍ଶାର ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ବର୍ଷସ୍ଥାନ ସମ୍ପାଦକ ତତ୍ତ୍ୱର ରାଧାନାଥ ରଥ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କର
ସଦସ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମନୋରମା ମହାପାତ୍ର ଶେଷରେ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟପାଳ ଏହି ଅବସରରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ
ଜୀବନୀ ଉପରେ ଆୟୋଜିତ ବହୁତା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ କୁଟିତ୍
ହାସଲ କରିଥିବା ୯ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲେ ।

କୃଷି ଉତ୍ସାଦନ କୃଷି ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାବଲମ୍ବନଶୀଳ ହେବା ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ

ରାଜ୍ୟର କୃଷିଜାତ ସାମଗ୍ରୀର ଉତ୍ସାଦନ କୃଷି ବରାଯାଇ ଏ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱାବଲମ୍ବନଶୀଳ ହେବା ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି ।

ସମ୍ପ୍ରତି ସର୍ବିକାଳୀୟ ସମ୍ପର୍କନୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ କୃଷି ବିଭାଗର
ଅଗ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା କମିଟିର ଏକ ବୈଠକରେ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ ଯେ, ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ବିଭାଗର ଶୁଦ୍ଧିତା ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଆଶ୍ରମ କରୁ, ଅନ୍ଧା
ଓ ମାଛ ପ୍ରଭୃତି ଆମଦାନୀ କରୁଛୁ । ଆମକୁ ଏ ଦିଗରେ
ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହେବାକୁ ଯତ୍ନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କୃଷି ବିଭାଗ,
ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି, ପୁଷିକା ସଂରକ୍ଷଣ, ସମବାୟ, ମହ୍ୟ, ପଶୁପାଳନ
ବିଭାଗ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷାକରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏ ବାବଦରେ
ସଫଳତା ମିଳି ପାରିବ ବୋଲି ସେ ପୁରୀ ଦେଇଥିଲେ ।
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ ଯେ, କୃଷିର ବିକାଶ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ
ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ନିଜେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସମୀକ୍ଷା କରିବେ ।

ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭକରି ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର
ବିଶ୍ୱାଳ ରାଜ୍ୟରେ ନୂତନ ଧରଣର ଅର୍ଥକରୀ ଶୁଖର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ
ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିବାରୁ ସ୍ତୁତି, ମସଲା ଓ ଫଳଭୁଷଣ ଉପରେ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟରେ କୃଷି ଓ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ
ଉତ୍ପାଦନ ଶିଳ୍ପାଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ନେଇ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ସେ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ବୈଠକରେ ମହ୍ୟ ଓ ପଶୁପକ୍ଷ୍ୟ ବିକାଶ ଗାନ୍ଧିମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପୁଣ୍ୟନାରାୟଣ ପାତ୍ର, ବିଧାୟକ ସର୍ବଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ, ଉତ୍ତମାୟ ପଟ୍ଟନାୟକ, ବିନାୟକ ମହାପାତ୍ର, ରାଧାକାନ୍ତ ଘୋଷୀ ଓ ପୁରୋନ୍ମାୟ ପାଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସମେତ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ କମିଶନର ଓ ବିଭାଗୀୟ ପ୍ରମୁଖ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ, କୁଷି, ଉଦ୍ୟାନକୃଷି ଓ ପ୍ରତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ବିଭାଗମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକବୃନ୍ଦ, ସମବାୟ ସମିତିସମୂହର ନିବନ୍ଧକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଅଫିସରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଆଲୋଚନାରେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ ।

ଫେଲ୍ଡାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଓ ରାଜଭବନ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ସମର୍ଥନା ଜ୍ଞାପନ

ଓଡ଼ିଶାର ନୂତନ ରାଜ୍ୟପାଳ ଭାବେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ପରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି.ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ୍ଡୀ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ସର୍ବଭାରତୀୟ ଫେଲ୍ଡାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ରାଜ୍ୟଗାଣାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚାତଦେଇ, ଜନହିତକର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପୁଣି ନହୁଏ ସେଥିପ୍ରତି ସଦା ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ରେଡ୍ଡିଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟଗାଣା, ରାଜ୍ୟ ଶିଶୁ ବିକାଶ ପରିଷଦ, ରାଜ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ପରିଷଦ, ସେକ୍ସ ଜନ୍ ଆୟୁଲାନସ୍, ହିମ କୁଞ୍ଜ ନିବାରଣ ସମ୍ପ, ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ମା ଆସୋସିଏସନ୍ ଓ ରାଜ୍ୟ ସୈନିକ ବୋର୍ଡର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ରେଡ୍ଡୀ ଏକ ବୈଠକରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ, ଫେଲ୍ଡାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ଶିତି ବନାୟ ରଖିବାରେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ମତପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏହିଭଳି ଜନହିତକ୍ଷେତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ଭିତ୍ତିଭୂମି ସୁସ୍ଥ କରି ଥିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରିସର ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହେବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସୁଯୋଗ ରହିଛି ବୋଲି ସନ୍ତୋଷ ଦେଇ ଶ୍ରୀ ରେଡ୍ଡୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରେ ଯେ ନିଜରୁ ନିର୍ବାହ ଭାବେ ସଂଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହୀ । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବେ କରିଥିବାର ଜାଣି ଯେ ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦିତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକୁ ଆହୁରି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଧୀରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପାଢ଼ୀ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପରିଚୟ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହା ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ରେଡ୍ଡୀ ରାଜଭବନର ସମସ୍ତ ପଦାଧିକାରୀ ଓ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଇ ରାଜଭବନ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତାନ୍ତରାଳିତା ଓ ଶୁଖିଲା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଥିଲେ । ରାଜଭବନର ମହାନ ପରମ୍ପରା, ନିରପେକ୍ଷତା ଓ ପବିତ୍ରତା ରକ୍ଷା

କରିବାରେ ରାଜଭବନର ସହକର୍ମୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେବେବୋଲି ମଧ୍ୟ ଆଶା ପୋଷା କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ପାଢ଼ୀ ରାଜଭବନର ପରିସରରେ ଗଢ଼ିଉଠିଥିବା ସାଂସ୍କୃତିକ, ସାମାଜିକ ଓ ଶିକ୍ଷା ବାତାବରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ସାଲେପୁରଠାରେ ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପାଠାଗାର ଉଦ୍‌ଘାଟନ

ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ରାଜ୍ୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ବିଦେଶର ସଫାଦ ପରିବେଷଣ ଲାଗି ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ବୋଲି ଉଠା ଜଳସେଚନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସହରାଇ ଓତାମ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଗତ ୬ ତାରିଖ ଦିନ ସାଲେପୁରଠାରେ ଏକ ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପାଠାଗାର ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରି ଉଠା ଜଳସେଚନ ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସହଜରେ ସଫା ପରିବେଷଣ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସରକାରଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ସହଜପଦ ଯୋଗ୍ୟାୟକ ବୋଲି ମତ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଉଦ୍‌ଘାଟନରେ ସ୍ଥାନୀୟ ବିଧାନସଭା ସଦସ୍ୟ ତଥା ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ କାଳିନ୍ଦୀ ଚରଣ ବେହେରା ପୌରପତି୍ୟ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର ସମ୍ମାନୀୟ ଅତିଥିଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗର ପ୍ରମୁଖ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ବେହେରା ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ସର୍ବତ୍ତ୍ୱିଜନ ସ୍ତରରେ ଏହିପରି ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପାଠାଗାର ଖୋଲାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଏହାର ବିସ୍ତାର ଲାଗି ନୀତିଗତ ଭାବେ ଶ୍ରେଣି କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଓଡ଼ିଆ ଓ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାର ଖବର କାଗଜ ଏବଂ ସାପ୍ତାହିକ ଓ ମାସିକ ପତ୍ର ପଢ଼ିବା ଯୋଗାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଟି.ଭି.ଏ ଲେଡିଓ ମାଧ୍ୟମରେ ସଫାଦ ପ୍ରସାର ଲାଗି ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପାଠାଗାରରେ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବା ଲାଗି ସୁବିଧା କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ବେହେରା କହିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ମାହାଙ୍ଗା ନିର୍ବାଚନ ମଞ୍ଚଳୀର ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ଶରତ କୁମାର କର ସରକାରଙ୍କର ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଦୃଢ଼ୀଭାବେ କରିଥିଲେ । ଏହି ସଭାରେ ସାଲେପୁର ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ତେସ୍ୱାରମ୍ୟାନ ଶ୍ରୀ ଅଭେଦାନନ୍ଦ ଶତପଥି ଏହି ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପାଠାଗାରରେ ବିଭିନ୍ନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେବେ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କାଳିନ୍ଦୀ ଚରଣ ବେହେରା ସାଲେପୁରଠାରେ ସରକାରଙ୍କର ଏହି ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍‌ଘାଟନକୁ ସ୍ୱାଗତ କରି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପାଠାଗାର ପାଇଁ ଏକ ଛାୟା ମୁଦ୍ରା ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ସରକାର ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାର ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ ଲାଗି

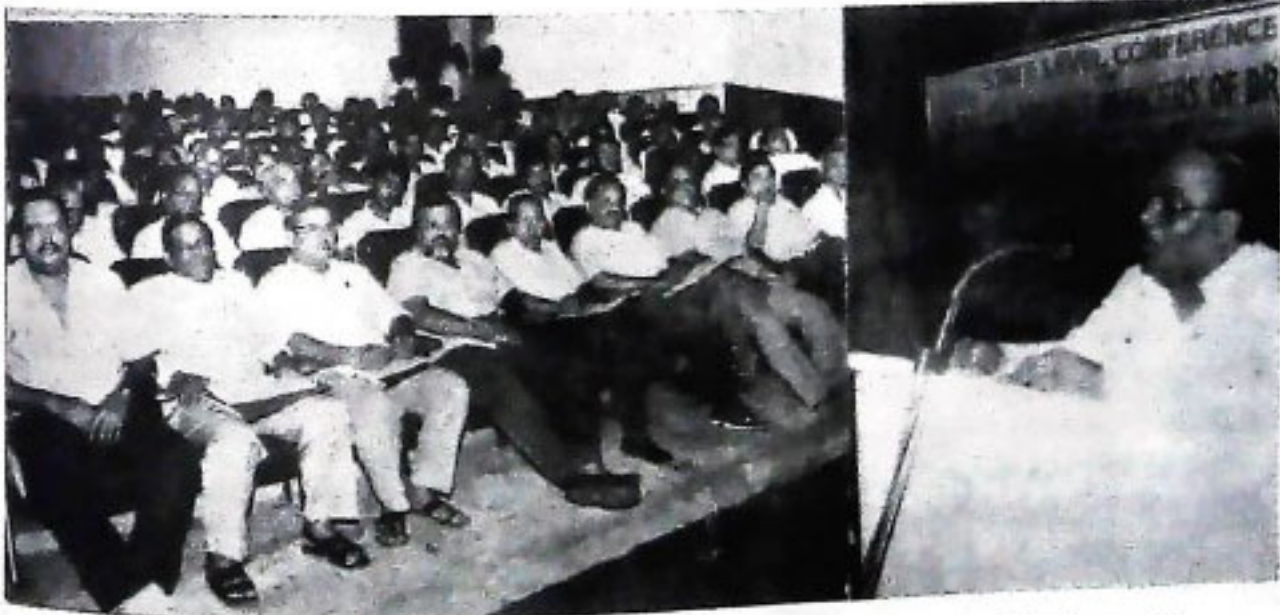
ସେ ଚନ୍ଦ୍ରବିଳାସୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସରକାରଙ୍କ
ପାଖରୁ ସେଥିପାଇଁ ବିଧିବଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିବା ଉଚିତ ବୋଲି
କହିଥିଲେ । ସାଲେପୁରଠାରେ ସୁଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପାଠାଗାରର
ସ୍ବେଚ୍ଛାସିଦ୍ଧ ଅଭାବ ପୂରଣ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦିତ
ହୋଇ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସହକାରୀ ଜିଲ୍ଲା ସୁଚନା ଓ ଲୋକ
ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ସିଂହ ଶେଷରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ
କରିଥିଲେ ।

ଆସିବା ଅଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ସୁଚନା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜେନାଙ୍କ ସହଯୋଗ କାମନା

ରାଜ୍ୟ ସଚିବାଳୟଠାରେ ସୁଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ଜେନାଙ୍କୁ ଜେନାଙ୍କ ସହ ଆସିବା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର
ଜନଗଣ ସଭାପତି ଶ୍ରୀ ସରୋଜ କୁମାର ପାଢ଼ୀ ଓ କେତେକ

କର୍ମୀ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ । ଆଲୋଚନା ବେଳେ ସେମାନେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଗଣ୍ଠିକୁଲ୍ୟା ସେତୁର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ
ଯଥାଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ କରିବା ଓ ଆସିବାକୁ ଏକ ନୂତନ ସବ୍‌ଟିଭିନ୍
ରୂପେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ
ପଟ୍ଟନାୟକ, ସେତେମନ୍ତୀ ଶ୍ରୀ ବିନୟ ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ
ନଗର ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିଜିନୀକାନ୍ତ ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଗତ
ତାମା-୭-୧୯୯୩ଖିଖରେ ସାକ୍ଷାତ କରି ଅନୁରୋଧ
ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବାରେ ସହାୟତା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ଜେନାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ପାଢ଼ୀ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରରେ
ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜେନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ତାଙ୍କରି ସହଯୋଗ
ମିଳିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିବ ନାହିଁ ।

ସୁଚନା ଭବନଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୁକ୍ ଉନ୍ନୟନ ଅଧିକାରୀ ଓ ପ୍ରକଳ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ସମ୍ମିଳନୀରୁ ପଞ୍ଚାୟତି
ରାଜ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସମୋଦର ରାଉତ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।

ସାର୍ବଜନୀନ ଶିକ୍ଷା ଓ ସାକ୍ଷରତା

* ଶ୍ରୀ ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଜେନା

ଊନେଇ ଶାସନ କାଳରେ ଦେଶରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭିତ୍ତିରେ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ଘଟିଥିଲା । କାରଣ ଇଂରେଜମାନେ ପ୍ରଥମେ କଲିକତା, ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଭଳି ବନ୍ଦନଗରୀରେ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରେ ସେହି ସବୁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଶିକ୍ଷାର ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ପ୍ରସାର ମଧ୍ୟ ଘଟିଥିଲା । ୧୯୪୭ ମସିହାରେ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲା । ସେତେବେଳକୁ ଭାରତର ସାକ୍ଷରତା ହାର ମାତ୍ର ଗତକଡ଼ା ୧୫ ଭାଗ ଥିଲା । ତତୁଧରୁ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷରତା ହାର ମାତ୍ର ୮ ପ୍ରତିଶତ ଥିଲା । ଦେଶରେ ବେଶୀ ସଂଖ୍ୟକ ନିରକ୍ଷର ରହି ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିବାରୁ ଏହାର ଏକ କୁ-ପ୍ରଭାବ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିରେ ପଡ଼ିଲା । ଫଳରେ ଧନୀ ଓ ଗରିବ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ସମାଜରେ ମୁକ୍ତ ଖେଳ ଉଠିଲେ । ସେଥି ସହିତ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଚାରମାନଙ୍କ ସହ ସମାନୁପାତରେ ଗତି କରୁନଥିବାରୁ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ଅସମାନତା ଦେଖା ଦେଇଥିଲା ।

ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବାର ଚାରି ଦଶନ୍ଧି ଆମେ ଅତିକ୍ରମ କରି ସାରିଲେଣି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଥମିକ ଓ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବହୁଳ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଛି । ସାକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ୧୯୫୧ ମସିହା ଜନଗଣନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରେ ୬ ବର୍ଷରୁ ୧୧ ବର୍ଷ ବୟସର ବାଳକ ବାଳିକା ଗତକଡ଼ା ୩୭-୮ ଭାଗ ନାନ ଲେଖା ଥିଲେ ଓ ୧୧ ବର୍ଷରୁ ୧୪ ବର୍ଷର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଗତକଡ଼ା ୧୩ ଭାଗ ଥିଲା । ଅର୍ଥତଃ ଗତ ଚାରି ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୮୯-୯୦ ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ଏହି ୬-୧୧ ବର୍ଷ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ନାନ ଲେଖା ହାର ୮୮-୮୯ ଭାଗ ଥିବାବେଳେ ୧୧-୧୪ ବର୍ଷ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନାନ ଲେଖା ହାର ଥିଲା ଗତକଡ଼ା ୬୦ ଭାଗ । ଏଣୁ ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇନାହିଁ ।

ଆମେ ମଧ୍ୟ ବହିସାରିବା ନାହିଁ ଯେ ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛୁ । କାରଣ ଦେଶରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିରକ୍ଷର ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁମତ ୪୮ ପ୍ରତିଶତ ରହିଛି । ଅବଶ୍ୟ ଦେଶର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଏପରି ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ଯେ ସାହାର କୁ-ପ୍ରଭାବ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପଡ଼ୁଛି ଓ ଆନୁପାତିକ ହାରରେ ମଧ୍ୟ ନିରକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ।

ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ପାଠ ଚ୍ୟାଗୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଶୁଭ୍ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତି ନିମିତ୍ତ ଅନୁସ୍ଥାନରେ ନିୟମିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥାନ୍ତି । ୧୯୮୭ର ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରଥମରୁ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଗତକଡ଼ା ୪୭-୯୭ ଭାଗ ପାଠ ଚ୍ୟାଗୀ ହେଉଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଥମରୁ ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଗତକଡ଼ା ୬୨-୭୯ ଭାଗ ପାଠ ଚ୍ୟାଗୀ ହେଉଛନ୍ତି ।

ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରୁ ପାଠ ଚ୍ୟାଗୀ ହେବାର କେତେକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନ ମାନର ଶିକ୍ଷା ଦାନ ରହିଛି । ସେଥି ସହିତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଠନ ସାମଗ୍ରୀର ଅଭାବ । ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅଭାବ ହେତୁ ପାଠୋପକରଣ ସ୍ୱାକର୍ଷଣ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକ କାରଣ । ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଅଣତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି ଯେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଠ ପଢ଼ା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପୁଞ୍ଜି କରିବା ଦିଗରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ନଥାଇ ପାରନ୍ତି । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ କିପରି ଏହି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ହେବେ ? ଏହି କୌଶଳ ସମ୍ପର୍କରେ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଅବଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ସବୁ କାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଭାବ ଓ ସବୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସ୍ଥାନାଭାବ ମଧ୍ୟ ଏକ କାରଣ ରୂପେ ଦେଖାଦେଇଛି । କେତେକ ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ବଞ୍ଚିରେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଭାବ ହେତୁ ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ପିଲାମାନେ ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅନ୍ତି ।

କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ବାଳକ ବାଳିକାମାନେ ଆର୍ଥିକ ଅଭାବ ଅନଟନ ମଧ୍ୟରେ ରହି ପର ଘରେ ପୁର ଲାଗି ପେଟ ପୋଷି ଥାଆନ୍ତି । ଏ ସଂକ୍ରମରେ ବରୋଗାହିତ ଏକ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେ ୧୫ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନେ ନିଜ ପରିବାରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଗ୍ରାମିକ ଭାବେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ କାମ କରିଥାନ୍ତି । ୧୯୮୨ ମସିହାରେ ଏକ ଗଣନାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ବାଳ ଗ୍ରାମିକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁମତ ୪-୪ କୋଟି ହେବ । ଏଭଳି ବାଳକ-ବାଳିକା ଅବା ବାଳ ଗ୍ରାମିକମାନେ ବଢ଼ି

କାଳେ ପ୍ରଚଳିତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ପଢ଼ିବାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଅଥବା ତହିଁରୁ ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେହିପ୍ରକାର ଅଣ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷା କରିଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବାର ପ୍ରୟୋଗ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏ ସବୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମକୁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା କରିଥାରେ ସମସ୍ତ ନାଗରିକ ସାକ୍ଷର ହେବେ । ତହିଁରେ ସୁଦୂର ବିକାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂତନ ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରି ଜଣେ ନାଗରିକ ସର୍ବନିମ୍ନ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅତି କମରେ ଲେଖୁ ପାରିବ, ସ୍ପଷ୍ଟ ପଢ଼ି ପାରିବ ଓ ସାଧାରଣ ହିସାବ ରଖିପାରିବ । ଏହା କରିପାରିଲେ ତା'ର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ବୋଲି ଧରିନେବାକୁ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ ରହିଛି । ଏହାର ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ସାମୁହିକ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଫଳରେ ପିତା ମାତା ଓ ଅଭିଭାବକମାନେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସୁଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ୬ରୁ ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସର ପିଲାମାନେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସ୍ଥାନ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପଲବ୍ଧି ହେଉଛି ।

ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱାତ୍ମକ ରହିଛି । ସେମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । ଶିକ୍ଷାଥୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ କରାଇବେ । ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ସାଧାରଣ ଲୋକ, ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା କଲେ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କୀୟ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଓ ସେମାନେ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନକୁ ପଠାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ ।

୧୯୯୧ ଜନଗଣନାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ଲୋକ ସାକ୍ଷର ଅର୍ଥାତ୍ ଶତକଡ଼ା ୫୨-୧୧ ଭାଗ ଲୋକ ସାକ୍ଷର । ଦଶମ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସାକ୍ଷରତା ହାର ୮-୫୫ ଭାଗ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମହିଳା ସାକ୍ଷର ହାର ଶତକଡ଼ା ୯-୮୭ ଭାଗ ଥିବା ସମୟରେ ପୁରୁଷ ସାକ୍ଷରତା ହାର ମାତ୍ର ୭-୪୮ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ୧୯୮୧ ମସିହାରେ ଦେଶରେ ୨୩୪ ଜଣ ସାକ୍ଷର ଥିବା ସମୟରେ ୧୯୯୧ ମସିହା ବେଳକୁ ଏହି ସାକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ୩୫୨ ଲକ୍ଷରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛି । ସାକ୍ଷର ହାର ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ନିରକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇଥିବା ଆଶା କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ତାହା ନହୋଇ ନିରକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଗତ ଦଶନ୍ଧିରେ ୬୨ ଲକ୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

କେବଳ ରାଜ୍ୟରେ ସାକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ୯୧ ପ୍ରତିଶତ ଥିବାବେଳେ ବିହାର ରାଜ୍ୟରେ ଏହାର ହାର ୩୮-୫୪ ପ୍ରତିଶତ ରହିଛି ।

ସେହିଭଳି ରାଜସ୍ଥାନରେ ସାକ୍ଷରତା ହାର ୩୮-୮୧ ପ୍ରତିଶତ ଥିବା ସମୟରେ ସେଠାକାର ମହିଳାମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷରତାର ହାର ମାତ୍ର ୨୦-୮୪ ଭାଗ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ରାଜସ୍ଥାନର ଗ୍ରାମାଧିକ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷରତା ହାର ମାତ୍ର ୧୨ ପ୍ରତିଶତ ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ପରଠାରୁ ସାକ୍ଷରତା ହାର ବୃଦ୍ଧି ନିମିତ୍ତ ପ୍ରୌଢ଼ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ ରହିଆସିଛି । ଏହା ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ନାମକରଣ ନେଇଛି । ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ଜାତୀୟ ପ୍ରୌଢ଼ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ ହେଲା । ଏହା ଫଳରେ ବୟସ୍କ ନିରକ୍ଷରମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ଭିତ୍ତିକ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲା । ସେହି ଦିନଠାରୁ ପ୍ରୌଢ଼ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ସାକ୍ଷରତା ହାର ବୃଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି ନିମିତ୍ତ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଇଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦୀର୍ଘ ୧୦ ବର୍ଷ ଧରି ଗ୍ରହଣ ରହିବା ପରେ ଏଥିରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା । ଏହି ୧୦ ବର୍ଷ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଯୋଜନାଗ ପରିଚାଳନାରେ ସୁଦୂର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମୀକ୍ଷା କରିବାର ଧାରା ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ତାଲିମର ଅଭାବ, ଉଚ୍ଚତ ପ୍ରଶାଳିତ ଶିକ୍ଷା ଦାନର ଅଭାବ ଫଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସମସ୍ତ ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକ ସବୁଠାରେ ସମାଲୋଚିତ ହେଲା ।

ଏଣୁ ୧୯୮୮ ମସିହାରେ ଜାତୀୟ ସାକ୍ଷରତା ନିଗମ ଗଠିତ ହେଲା । ଏହି ଜାତୀୟ ସାକ୍ଷରତା ନିଗମ କର୍ମସୂଚୀ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ସଂସ୍ଥା । ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ସଂସ୍ଥାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରଶାସନିକ ଓ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏଭଳି ସଂସ୍ଥା ଗଠନ ପୂର୍ବକ ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯିବ । ଏହି ସଂସ୍ଥା ଦୃଢ଼ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳ ରୂପାୟନ ନିମିତ୍ତ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରିବ । ଜନ ସହଯୋଗରେ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବେ କାମ କରିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯିବ । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ୟମ କରାଯିବ ।

ଏହି ସଂସ୍ଥା ଗଠନ ପରେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରୟତ୍ନ ହେଉଛି । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ବୟସ୍କ ନିରକ୍ଷରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷର କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ସହଯୋଗ ଦରକାର । ସେହିମାନେ ନିରକ୍ଷରମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦାନରେ ବ୍ରତୀ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ମନୋଭାବ ନେଇ କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଗତାନ୍ତରାଳିକ ଧାରା ଅଥବା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଶାଳୀରେ ଶିକ୍ଷା ଦାନ କରି ତହିଁରେ କେତେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବ । ଏହାକୁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ସ୍ୱୟଂ ଗୁଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନ କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ସର୍ବୋଦୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ରୂପକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ । ସେଥି ସହିତ ଖୁନ୍‌ରାଜ ବିଦ୍ୟାପୀଠ, ବନବାସୀ ସେବାଶ୍ରମ ଭଳି ମହତ୍ୱ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଲୋଡ଼ାଯିବ । ସେଥି ସହିତ ଭାରତ ସ୍ଥାନ ବିଜ୍ଞାନ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷରତାର ବାର୍ଷିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ପଦଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯିବ ।

ନୀତୀୟ ସାକ୍ଷରତା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ଆମ ଦେଶର କେବଳ ଗ୍ରାମ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଖର୍ଚ୍ଚାକୁଳମ୍ବି ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ । କେତେକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ନିଜ ପ୍ରଶାସନର ସକ୍ରିୟ ସହଯୋଗିତାରେ ଏହାକୁଳମ୍ବି ଜିଲ୍ଲା ଏକ ବର୍ଷ ପ୍ରମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା ହାସଲ କରିଥିଲା । କେବଳ ଗାନ୍ଧି ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦ ଭଳି ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ।

ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିମିତ୍ତ ଜନ ସହଯୋଗ ଏକାନ୍ତ ଜରୁରୀ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ବିଭିନ୍ନ କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇ ସାକ୍ଷରତା ହାସଲ ନିମିତ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀମାନଙ୍କୁ

ଅବସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମାପ୍ତ ଏ ପରିଗୁଳନା ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ସେଥି ସହିତ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ସମସ୍ତ ଉନ୍ନତ ବିଭାଗର ସହଯୋଗ ଲୋଡ଼ି ଗୋଟି ଗୋଟି ଆବଶ୍ୟକତା ମେହାଗବା ଦିଗରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀମାନେ ସହକାରୀ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ ତହର ହେଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସଫଳତା ହାସଲ କରିବ ।

ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ, ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକଙ୍କୁ ସାକ୍ଷରତା ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝାଇ ଏହା ହାସଲ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ ଓ ସମସ୍ତ ଏକ ମନ ଏକ ପ୍ରାଣରେ ଏଥିରେ ସହଯୋଗ କଲେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଫଳତା ହାସଲ କରିବ ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ହେବାର ନାହିଁ ।

ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ,
ଶଶ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ।

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ଓଲଟାରେ ରେଡ଼ିଓ ରୁଗାଲ୍ ଫୋରମ୍ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ଶ୍ରୀମ ରାମକୃଷ୍ଣୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ସାମଲ ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ବାଳୀକୁମାର ରଥ ତୁଲି ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ପ୍ରସାର

* ଡାକ୍ତର ଦୀନବନ୍ଧୁ ମହାରଣା

ଦୈନିକ, ସଂହିତା, ପୁରାଣ ଓ ଇତିହାସର ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଉନ୍ମୋଚନ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଆର୍ଯ୍ୟ ଭାରତ ଭୂମିରେ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାର ଆବିର୍ଭାବ ଦିଗନ୍ତପ୍ରସାରୀ । ଏହି ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରତି ପୁରାତନ ଓ ପର୍ବ ଚିକିତ୍ସାର ଜନକ ଭାବରେ ପରିଗଣିତ । ପ୍ରାୟ ଶ୍ରୀ: ପୁ: ଛଅ ହଜାର ବର୍ଷତଳେ ଏହା ଭାରତବର୍ଷରେ ପ୍ରଥମେ ବିଜ୍ଞାନ ଲାଭ କଲାପରେ ପୁଥିବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଥିଲା । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ପାରେ ଇନ୍ଦ୍ରବେଦ ସମୟରୁ ଆଲେକ୍ତାହାର୍ଦ୍ଧ ଭାରତ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ପୁଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ର ରୂପେ ପ୍ରଭାବ ବିଜ୍ଞାନ କରିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଚରକ ଓ ସୁଶ୍ରୁତ ସଂହିତା । ଆରବୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ହୋଇ, ଆରବ ପରେ ମିଶର, ରୋମ ଓ ସମଗ୍ର ଇଉରୋପରେ ବିଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିଥିଲା ।

ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟର ଇତିହାସକୁ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କଲେ ଜାଣିବାକୁ ମିଳେ, 'ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ' ହିଁ ଅର୍ଥ ବେଦର ଉପବେଦ । ବହୁ ପ୍ରକାର ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ବିଶାରଦ ଯଥା- ଭଗବାନ ଧନୁଞ୍ଜରୀ, ଚରକ, ସୁଶ୍ରୁତ, ବାଗୁଞ୍ଜ, ଭେଳ ଓ ମାଧବକର ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ଗବେଷଣା ଫଳରେ ଏହି ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଏବେ ବି ପୂଜା ପାଉଥିବା "ମାଦଳାପାଞ୍ଜି"ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶାର ଗଜପତି ମହାରାଜା ଓ ଗଜପତି ଅଧିକାର ଶାସକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ରୁଝି ଔଷଧ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗଜବୈଦ୍ୟମାନ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ କେତେକ ଜମିଦାର ସେମାନଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ବୈଦ୍ୟଗାଳମାନ ନିଯୁକ୍ତି କରିଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ । ପ୍ରାକ୍ ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଗଜବୈଦ୍ୟ ଶାସନ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ୫୦୦-୬୦୦ ବର୍ଷ ବିଦେଶୀ କବଳରେ ରହିବା ଫଳରେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ପ୍ରତି ବିକୃତ ତଥା ଅବହେଳିତ ହେଲା । ଇଂରାଜୀ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ଚିକିତ୍ସାକୁ ଆମ ଉପରେ ଲଦି ଦିଆଗଲା । ଫଳରେ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ଯେ, ବିଲୁପ୍ତ ବା ଅବହେଳିତ ହେଲା ଏକଥା ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ମାନିବା ।

ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରତି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରୀତି ରହିଥିବାର ପ୍ରମାଣମିଳେ । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆଷାଢ଼ ମାସ କୁଷ୍ଠ ପ୍ରତିପଦଠାରୁ ନେବ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୫ ଦିନ ଧରି ଦ୍ୱିଜ ହୋଇ ଥାଏ । ଏହି ଦ୍ୱିଜରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଦଶପୁଲମୋଦକ, ବ୍ରହ୍ମତ ପଞ୍ଚପୁଲ ଯଥା- ବିଲ୍ୱ, ଗନ୍ଧାରୀ, ଶ୍ୱେନାକ, ପାଟଳା, ଅଗ୍ନିମଞ୍ଜ ଏବଂ ଲଘୁ ପଞ୍ଚପୁଲ ଯଥା- ଶାଳ ପଞ୍ଜି, ପୁଷ୍ପପଞ୍ଜି, ଓ ଗୋକ୍ଷୁରା ପ୍ରଭୃତିର ପାଚନ ଦିଆ ଯାଉଛି ।

ସେଦିନର ଆଦିମାନବ ବଣ ମଣିଷ ମଧ୍ୟ, ଝରଣାର ପାଣି ପିଇ ବଣପାହାଡ଼ର ଫଳପୁଲ ଖାଇ ଜୀବନ ଧାରଣ କରୁଥିଲା । ଆଉ ନିଜର ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଗୃହୀତ କେଉଁ ଗଛର ପତ୍ର କେଉଁ ଗଛର ପୁଲ, କେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟର ଉତ୍ତୁକୁ ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇ ପାରୁଥିଲା । ହେଲେ ଆଜି ସଭ୍ୟତାର କାର୍ତ୍ତବୀ କର୍ମରେ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ, ଭୂଇଁଚଳନରେ ଅନେକ ଗଙ୍ଗ ଲାଗିଛି, ରୁପ ବଦଳିଛି । ପାଣି, ପବନ, ଆଲୋକ ସବୁକୁ ମଣିଷ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖୁଛି । ହେଲେ ମଣିଷ ବ'ଣ ଭୂମି ଯାଇଛି ନା ଭୂମିପାରିବ ଜୀବନ ଧାରଣ ପୁଲମଞ୍ଜ କାଳିଦାସଙ୍କ "ଗରୀରମାଦ୍ୟନ୍ ଖଲୁଧର୍ମ ସାଧନମ୍" । ଗରୀର ଆଗ ଆଗପଦକୁ ପଛ । ମଣିଷ ପୁଛ ରହିଲେ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ଓ ମୋକ୍ଷ ଏହି ଚତୁର୍ବର୍ଗ ସାଧନ କରି ପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଗବେଷଣା ଦ୍ୱାରା ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନରେ ଅନେକ ସଂସ୍କାର ଆଣିଛି ।

ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇବା ପରେ, ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ସରକାରୀ ପୁସ୍ତକ ପୋଷକତାରେ ପୁସ୍ତକ ସଂକଳନୀ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେଲା । ହେଲେ ତା'ର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏଯାଏଁ ଆସିନାହିଁ । ଏଲୋପାଥି ଚିକିତ୍ସା ଭଳି ତା'ର ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ସରକାର ଯୋଜନାବଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇ ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଗଲା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ଓ ନେପାଳ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାକୁ ଜାତୀୟ ଚିକିତ୍ସା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ଏହାର ପ୍ରସାର କରାଗଲା । ଅବଶ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ରାଜସ୍ଥାନ ଭଳି କେତେକ ରାଜ୍ୟ ମହାମଞ୍ଜଳରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ମହାସ୍ତ୍ର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମହାଶାଳୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବଜେଟ୍‌ରେ ଶତକଡ଼ା ୨୫ ଭାଗରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ବରାଦ କରାଯାଉଛି ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆତ୍ମବୈଦ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଓ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ କେତେକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ତତ୍ତର ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ଓ ପଞ୍ଚିତ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମିଶ୍ର ଶାସନ କ୍ଷମତାରେ ଥିବାବେଳେ ୧୯୪୯ ମସିହାରେ

ଏହି ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ପୁରୀରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆୟୁର୍ବେଦ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ନାମ କରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଆଠଟି ବିଭାଗ ଯଥା- ବାୟୁ ଚିକିତ୍ସା (ମେଡିସିନ୍), ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଣ, ରସଶାସ୍ତ୍ର, ନିଦାନ, ଶାରୀର କ୍ରିୟା ଓ ଶାରୀର ରଚନା, ଶଲ୍ୟ ଏବଂ ଶାଳାକ୍ୟ ତଥା କୌମାର ଛତ୍ୟ ଆଦି ବିଭାଗମାନ ଶୋଳାଯାଇ ଗବେଷଣା ଉଚ୍ଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଗଲା । ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟ ଆୟୁର୍ବେଦ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇ B.S.A.M. ଅର୍ଥାତ୍ (Bachelor in Suddha Ayuvedic Medicine) ଡିଗ୍ରୀମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ ଥିଲା । ୧୯୭୫ ମସିହାରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆୟୁର୍ବେଦ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପରୀକ୍ଷାର ପୁସ୍ତକାଳୟ ପାଇଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ନିଜ ହାତକୁ ନେଲା । ଭାରତର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତତ୍ତ୍ୱର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ୍ଙ୍କର ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସକ ତତ୍ତ୍ୱର ଦାନିକି ନାଥ ହାକିମ୍ ଏହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରଗତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୯୭୫ ମସିହାରେ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କର ମିଳିତ ସହାୟତାରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆୟୁର୍ବେଦ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରାଥମିକତର ବାୟୁଚିକିତ୍ସା (ଏମ୍.ଡି.) ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରଚଳନ କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ଥିବା C.C.I.M. କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆୟୁର୍ବେଦ ପରିଷଦ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲା ଓ ସିଲାବସ୍ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲା । ସମ୍ପତ୍ତି ଆୟୁର୍ବେଦ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ B.A.M.S. (Bachelor in

Ayurvedic Medicine and Surgery) ଡିଗ୍ରୀଭାବରେ ପାରା ଭାରତବର୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ଏବଂ ଏହି ଡିଗ୍ରୀ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ +୨ ବିଜ୍ଞାନ ସହିତ ବାୟୋଲଜି ବିଷୟ ଥିଲେ ନାମଲେଖା ପାଇଁ ଦରଶାସ୍ତ୍ର ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଛି । ଓଡ଼ିଶାର ପୁରାତନ ଆୟୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆୟୁର୍ବେଦ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ନିଗାଇ ଛଅଟି ଆୟୁର୍ବେଦ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟୁର୍ବେଦ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ବଲାଙ୍ଗୀର ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ହେଲା ଅନନ୍ତ ବିପାଠୀ ଶର୍ମା ଆୟୁର୍ବେଦ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଳକମାଳଠାରେ ଥିବା ଶ୍ରୀଶ୍ରୀନୃସିଂହନାଥ ଆୟୁର୍ବେଦ କଲେଜ ଏହା ସହିତ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ ବାରିପଦାଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆୟୁର୍ବେଦ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ, ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ।

ଆୟୁର୍ବେଦ ଚିକିତ୍ସାର ପ୍ରଧାନ ଅଙ୍ଗ ବୁଝାଯାଉଥିବା ବର୍ମୋଷ୍ଠ ଓଡ଼ିଶାର ଶିମିଳିପାଳ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଗନ୍ଧର୍ବାନ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଭିଦ ପୁଲକ ପୁଲ୍ୟରେ ମିଳୁଥିବାରୁ, ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହାର ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରସରକାର ଅପୂତ ତୁଲ୍ୟ ଆୟୁର୍ବେଦ ଚିକିତ୍ସା, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କଲେ ସୁଦ୍ଧ ବ୍ୟୟରେ ବହୁ ତୁରାଗୋଷ୍ଠ ବ୍ୟୟ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପାରନ୍ତା ।

ଓଡ଼ିଶା ଆୟୁର୍ବେଦ ସେବା ସମ୍ମନ୍, ୫ ଏମ୍. ପି. ମାର୍ଚ୍ଚେଟ, ୧୯୭୧-୭୨ ।

ଦିଏ ବୁଝ ନିବାରଣ ସମର ବାସ୍ତବ ସାଧାରଣ ପରିଷଦ ବୈଠକରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରେଡ୍ଡୀ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କଳିଙ୍ଗ ଶକ୍ତି ନିଗମର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭବ୍ତ
 ଡଃ. ସାଲେଲ୍ୟାରିଭ୍ ଓ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. କେ. ମହାପାତ୍ରଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ବିଦୁଳି ଶକ୍ତି ଉପ ବୁଝିନାମା ଦ୍ଵାରା ରିତ ।

ଧୂଳିଆ ଭେଟପାରେ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ବେଦ ପ୍ରକାଶ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବିସ୍ଠାନ୍ ବିକାଶ
 ପଦ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ଯୋଗ ।

ଭାର୍ତୀ ପୁସ୍ତିକା ଦିନ ପ୍ରଚାରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍କଳୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କୁମାରୀମାନଙ୍କ
ପ୍ରାଥମିକ ଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟା ପଠନାୟକଙ୍କୁ ଭାର୍ତୀ ପଠନା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ସାହପୁରଠାରେ ଚିନ୍ତା ଯୋଜନା ଓ ଉତ୍ତମର ପରିଷଦ ବୈଠକରେ ପ୍ରଚାର ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୈରାଗୀ ଜେନା
ଅଭିଭାଷଣ ଦେଉଛନ୍ତି ।

श्रीमद्भक्त

